

Vlaams
Parlement

vergadering **42**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 19 juni 2013

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jo De Ro, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroj betreffende het stopzetten van de openbareomroepactiviteiten in Griekenland – 2115 (2012-2013) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	7
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	7
ACTUALITEITSDEBAT over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding	8
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	46
ACTUELE VRAAG van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanstelling van een crisismanager voor het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom	
ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanstelling van een crisismanager voor het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom	
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanstelling van een crisismanager voor het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom	46
ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het wegvallen van de herberekening van lestijdenpakketten voor de basisscholen in Gent en de communicatie hieromtrent	51
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van het overleg met de Federale Regering betreffende de loonkostproblematiek en een concurrentiepact voor de bedrijven	
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van het overleg met de Federale Regering betreffende de verdeling van de budgettaire saneringsinspanning en het versterken van de concurrentiekracht van de bedrijven	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van het overleg federale overheid-deelstaten betreffende competitiviteit en werk, pensioenbijdragen en usurperende bevoegdheden	
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het regeringsstandpunt met betrekking tot de engagementen door de minister-president aangegaan tijdens het overleg met federaal premier Di Rupo van dinsdag 18 juni 2013	55

- ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroj tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de achterstand inzake economisch herstel die Vlaanderen oploopt ten aanzien van Wallonië 62
- ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het toezicht op het aangaan van grote financiële engagementen door intercommunales, naar aanleiding van de recente waarborgverstrekking van Riobra/PBE aan Infrac 65
- ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het bekendmaken van de resultaten inzake de behandeling van zeldzame aandoeningen in door de Vlaamse Gemeenschap erkende ziekenhuizen
- ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kwaliteitsindicatoren voor ziekenhuizen 69
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jo De Ro, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroj betreffende het stopzetten van de openbareomroepactiviteiten in Griekenland – 2115 (2012-2013) – Nr. 1
- Voorstel tot spoedbehandeling 74
- ONTWERP VAN DECREET betreffende het landbouw- en visserijbeleid – 1978 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 5
- Hoofdelijke stemming 75
- ONTWERP VAN DECREET houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende de toegankelijkheid van publieke plaatsen voor personen met een assistentiehond – 2001 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2
- Hoofdelijke stemming 76
- ONTWERP VAN DECREET betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen – 2017 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2
- Hoofdelijke stemming 76
- ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het wetboek van 23 november 1965 van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen en de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend in Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993, wat betreft de aanhaling en de inbeslagname van voertuigen en het opstellen van processen-verbaal – 2030 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2
- Hoofdelijke stemming 77
- ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake energie – 2031 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3
- Hoofdelijke stemming 77

<p>ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de artikelen 7bis en 12 van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een Eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993 – 2047 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	78
<p>ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het Protocol dat op 20 oktober 2010 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden werd ondertekend tot wijziging van het Verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ter uitvoering van artikel 4, §4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten – 2048 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	78
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Van Malderen, de dames Tinne Rombouts, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck en de heer Chokri Mahassine betreffende het Vlaamse beleid ten aanzien van jeugdhuizen – 1834 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	79
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Chokri Mahassine en de dames Katrien Schryvers, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck betreffende de optimalisering van het middenveld Kinderrechten – 2003 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	79
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sonja Claes, Vera Van der Borght, Mia De Vits, Lies Jans en Mieke Vogels, de heer Lode Vereeck en mevrouw Katrien Schryvers betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen – 2078 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	79
<p>GEZONDHEIDSDOELSTELLING 'Vaccinaties' – 1977 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	80
<p>MOTIE van de heren Dirk Peeters en Ivan Sabbe, mevrouw Mieke Vogels, de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heer Lode Vereeck tot besluit van het op 19 juni 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding – 2117 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	80

MOTIE van de heer Jan Penris, mevrouw Marijke Dillen en de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem en Wim Wienen tot besluit van het op 19 juni 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding – 2118 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	81
MOTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Dirk Van Mechelen en Sas van Rouveroy tot besluit van het op 19 juni 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding – 2119 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	81
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	81
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	84
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	84

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Robrecht Bothuyne, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Lode Ceyskens, Gwenny De Vroe, Tine Eerlingen, Pieter Huybrechts, Bart Martens, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Wilfried Vandaele, Marleen Van den Eynde, Jurgen Vanlerberghe, Mercedes Van Volcem: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Koen Van den Heuvel: familieverplichtingen;

Ann Brusseeel, Michèle Hostekint, Luckas Van Der Taelen: gezondheidsredenen.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jo De Ro, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroj betreffende het stopzetten van de openbareomroepactiviteiten in Griekenland
– 2115 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Sas van Rouveroj bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, wij zouden de spoedbehandeling willen vragen van een voorstel van resolutie van Open Vld naar aanleiding van het stopzetten van de openbareomroepactiviteiten in Griekenland.

De voorzitter: We zullen ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, er is geen enkel lid van de regering aanwezig. We schorsen de vergadering tot de vijf betrokken ministers aanwezig zijn.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.06 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.15 uur.*

■

ACTUALITEITSDEBAT over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding.

Het debat is geopend.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, collega's, het debat had niet symbolischer kunnen beginnen. Het parlement wacht en wacht en wacht. De vraag is: waarop? Op een regering die misschien eens aanwezig kan en wil zijn, op een regering die in het dossier dat we gaan behandelen, beslissingen wil nemen? U kent het Franse spreekwoord 'l'exactitude est la politesse des rois'. Gelukkig ben ik republikein en kan ik nog leven met een academisch kwartiertje, minister-president, maar steek het alstublieft niet op de betoging van de taxichauffeurs. Wij allen zijn hier op tijd geraakt, op een aantal collega's na, dus is het een beetje flauw om de taxichauffeurs van Brussel nu de schuld te geven van uw laattijdigheid.

Dames en heren, het dossier Oosterweel aflevering 1138 – het kan iets meer of iets minder zijn – is een tamelijk slechte soap, alleszins een dure soap en een soap die af en toe verrassende wendingen kent, maar wat mij betreft niet de beste soap die er te brengen is. Vandaag heet de aflevering: Noriant is niet meer de preferente contractant. Europa heeft immers beslist dat het project rond Oosterweel – de minister-president knikt al neen, maar hij zal straks wel zeggen waarom – dermate is gewijzigd dat wellicht een nieuwe aanbesteding nodig zal zijn. Noriant boos. De Vlaamse Regering boos. Bart De Wever boos. De Vlaming boos, want die grap zou minstens 1,3 miljoen euro kosten en mogelijk een half miljard euro. Ook de Antwerpenaar boos, want ondertussen is er in het ontwarren van de Antwerpse knoop nog altijd niets gebeurd. De zwartepieten zullen vandaag wel worden doorgeschoven, daar twijfel ik niet aan. Nochtans is dat niet de moeite, collega's, want behalve LDD en mijn eigen partij is er geen enkele fractie in dit dossier die geen zwartepiet in zijn kaartspel heeft steken. Iedereen heeft in dit dossier boter op het hoofd.

Mag ik wat dat betreft een aantal recente citaten uit de media brengen? Eerst heeft de heer Karel De Gucht in dat verband gesproken van een onontwarbaar kluwen. De heer De Gucht is voor mij niet 'mister sympatico', maar hij heeft soms wel gelijk. In dezen had hij gelijk: het dossier is een onontwarbaar kluwen geworden, minister-president.

Ook de heer Camps, die in De Morgen af en toe commentaren schrijft, heeft wat mij betreft hetzelfde sympathiegehalte als de heer De Gucht, maar soms heeft ook hij gelijk. Hij zegt: "Dat er met Oosterweel behoorlijk gerommeld is, was vanaf de eerste dag duidelijk. Niks open communicatie, de BAM als ongrijpbare autoriteit, alom een geur van favoritisme. In een kluwen lossen de schuldigen zich zelf op." Hij heeft gelijk.

Een andere, misschien onverdachtere bron, is Ludo Corluy, ere-ingenieur van de Vlaamse Gemeenschap. Hij schrijft in een commentaar op het boek Stilstand van de burgerbeweging: "Ook ingenieurs van bruggen en wegen sloten zich aan bij het protest tegen dit deplorabel geharrewar. Sommige politici hebben geen enkele schroom om met de steun van bevriende aannemerscombinaties absoluut de slechtst mogelijke oplossing door te drukken. De besluitvorming, het toewijzen, dat lag al vast vooraleer er ernstig studiewerk werd uitgevoerd. En ook de manier waarop dit door ieders strot is geduwd geworden, is puur misdadig." Dit zijn dus de woorden van een ingenieur.

De heren Claeys en Verhaeghe zeggen in hun recente commentaar in De Standaard dat dat voorakkoord met Noriant dat destijds toch is goedgekeurd, een klassiek voorbeeld is van betweterbestuur. Een goed gevonden term: betweterbestuur. Dat berust op drie elementen: fundamentele kritiek negeren, redelijke alternatieven buiten beeld houden en voldongen feiten creëren. Dat is de reden waarom we hier vandaag aflevering 1138 aan deze soap

moeten breien. Dat is de reden waarom we hier vandaag weer eens het parlement moeten bestoken met het dossier Oosterweel, minister-president, omdat uw regering en uw voorgaande regeringen aan betweterbestuur hebben gedaan in dit dossier.

Inderdaad, het voorakkoord met Noriant was beter nooit gesloten. Het is al van in den beginne gecontesteerd en is dat kunnen worden omdat er nog een MER-studie liep die nog niet was afgerond, omdat er voldoende alternatieven bekend waren waarvan wetenschappelijk was bewezen dat ze misschien meer waren dan wat u voorstelde. En er was het burgerverzet dat duidelijk maakte dat voor uw alternatieven geen maatschappelijk draagvlak bestond.

Desalniettemin Noriant gunnen wat er te gunnen viel, is het beste voorbeeld van achterkamerpolitiek zoals we die liever niet kennen. Zeg niet dat we het niet hebben geweten. Het Rekenhof heeft bij herhaling gezegd dat het zo niet kon en zo niet mocht. Ook uw eigen studies zouden dat hebben kunnen aantonen. Mijnheer Vereeck, zeg nog eens hoeveel miljoenen euro's ze hebben besteed aan studies om duidelijk te maken wat duidelijk moest worden gemaakt. Hebben ze die studies gelezen? Ik denk het niet.

Zoals men in voetbaltermen zegt: elk nadeel heb z'n voordeel. Het voordeel vandaag is dat we vanaf nul kunnen beginnen. We kunnen tabula rasa maken met wat er voorlag. We kunnen de alternatieven die werden voorbereid, misschien opnieuw in het vizier nemen. Een tolvrije Liefkenshoektunnel, een snelle realisatie van de tangenten, en misschien zelfs het realiseren van een grote ring, waardoor het verkeer dat in Antwerpen niets te zoeken heeft, uit Antwerpen kan worden weggehouden. Maar dan wel op één voorwaarde, namelijk dat men de stappen onderneemt die moeten worden ondernomen, zoals de commissie Speed het ons heeft geleerd, maar wat we nooit in de praktijk hebben kunnen toepassen: het creëren van een maatschappelijk draagvlak, het open en transparant communiceren, snelle en correcte voorstudies, en ten slotte eerlijke aanbestedingen. Op die manier vermijden we een Noriant-debacle zoals we dat vandaag kennen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, ministers, minister-president, collega's: "Hier zijn alleen maar winnaars." Aan het woord is minister-president Kris Peeters begin 2010 voor de VRT-camera's naar aanleiding van het befaamde dubbelbesluit over Oosterweel van de nieuw samengestelde Vlaamse Regering. Meer dan tien jaar zijn we op dat ogenblik al aan het studeren, en ondertussen werd er al voor maar liefst 142 miljoen euro aan studiekosten gemaakt.

Maar plots wordt nv BAM nv Liefkenshoek, wordt de brug een tunnel, worden tunnels nadien 'cut-and-cover', wordt de factuur van dat alles vrolijk doorgesluisd naar een haven, naar een stad.

Maar de aanbesteding blijft behouden. Geen probleem: "Er zijn immers alleen maar winnaars."

Collega's, laat het duidelijk zijn: in aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen en om en passant de Vlaamse Regering in het zadel te houden, heeft men de grootste kunstgreep aller tijden uitgevoerd, met alle gevolgen van dien op financieel en juridisch vlak.

Minister-president, u hebt u serieus in de nesten gewerkt. En kom nu niet vertellen dat u dat niet zag aankomen.

Maar de Vlaamse Regering zwijgt in 2010. Ze applaudisseert, de een al wat luider en enthousiaster dan de ander, voor haar oplossing.

Inmiddels zijn we wel 2013. De Vlaamse Regering is nog een schim van zichzelf. Het cement dat de ploeg aanvankelijk bijeenhield, blijkt als sneeuw voor de zon verdwenen. Het politieke deficit dat zich de laatste maanden en weken pijnlijk aftekende in een aantal dossiers, kent jammer genoeg zijn ultieme hoogtepunt in dit mobiliteitsdossier. De Vlaamse Regering leeft

in een eigen realiteit en handelt alsof er geen financiële en juridische grenzen zijn. Het enige dat in dit dossier telt, is dat elke partij haar gezicht kan redden. Minister-president, alsof de economische wereld draait volgens de wetten van die Vlaamse wafelijzerpolitiek.

Minister-president, het moet voor u pijnlijk zijn om vast te stellen dat u met uw regering eigenlijk geen kant meer uit kunt. Of u het nu graag hoort of niet, u bevindt zich sinds enige weken de facto in lopende zaken. Meer nog, u bevindt zich in ‘uit de hand lopende zaken’. En dus wacht u. U knikt natuurlijk van neen. Ik had ook niet anders verwacht. U wacht, samen met de Vlaamse Regering, op een uitspraak van Europa. U wacht op het MER-onderzoek. U wacht op wie dan ook waar u zich achter kunt verschuilen. In een soort van langgerekte zucht van opluchting beseft u plots dat de Vlaamse Regering dan misschien toch gered was. U moest misschien helemaal geen beslissing nemen. U zou er misschien nog mee wegraken ook. Met dank aan de MER-procedure, met dank aan de Europese Commissie.

Dat we met z’n allen inmiddels langer in de file staan dan de inwoners van – houd u vast – Londen, New York of Parijs – het zijn niet mijn woorden en het is niet mijn studie – dat is een randfenomeen. Dat de Europese Commissie opmerkt dat het fileprobleem een bijzonder zware belasting vormt voor de Belgische economie, met een last die jaarlijks op 6,8 miljard euro wordt geraamd – cijfers die bij de budgetcontrole naar boven zijn gekomen –, och ja, dat nemen we er wel bij. Dat de investeerders meer en meer wegblijven uit onze Vlaamse regio door de gebrekkige mobiliteit in en rond Antwerpen, so be it.

En dan nu, deze week, de catharsis, de kers op de taart, de kroniek van een aangekondigde dood: het oordeel van Europa.

Minister-president, iedereen voelde in 2010 al aan dat uw verhaal niet klopte. Iedere burgemeester in Vlaanderen weet dat, wanneer je een straat aanlegt, daar een aanbesteding voor doet en er nadien de plannen van wijzigt, zeg maar halveert, je opnieuw moet beginnen met je aanbesteding.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Beste collega, u hebt het over Europa. Welke beslissing heeft Europa genomen? Europees commissaris Karel De Gucht – die niet betrokken is in dit, maar wel in andere dossiers – heeft zondag een aantal zaken de wereld in gestuurd die niet kloppen.

Heel dit actualiteitsdebat is gebaseerd op het feit dat Europa een beslissing zou hebben genomen of dat Europa een bepaald standpunt zou hebben ingenomen. Quod non. Nog niet zo lang geleden heeft minister Crevits een voortgangsrapportage voorgesteld in de commissie. Michel Barnier is de Europese commissaris die ter zake bevoegd is. Wij hebben het dossier bij hem aangemeld.

Hij heeft gisteren tijdens een telefonisch onderhoud gezegd dat er volgende week of de week daarop een werkgroep samenkomt. Hij heeft gezegd dat de bevoegde commissaris – niet commissaris De Gucht die over alles een mening heeft, maar niet bevoegd is – daarna een onderhoud zal hebben met de ministers. Hij heeft gezegd dat Europa en de commissaris een beslissing zullen nemen na de technische vergadering en het onderhoud met de minister-president.

Dit debat gaat over de uitspraken van een commissaris die er niet toe doen, terwijl de bevoegde commissaris nog zal beraadslagen en later een beslissing zal nemen. (*Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder*)

En, nu komt het, we hebben aan Europa gevraagd om een uitspraak te doen. We hebben een voorbeeld. De London Underground zat in dezelfde situatie als wij met Noriant en de Oosterweelverbinding. We hebben gevraagd om te oordelen of het om staatssteun gaat of niet. Europa heeft zich daarover gebogen. Dat is in de UK al gebeurd, zij hebben toen een

‘go’ gekregen. Wij meenden toen en nu nog dat we alle kansen moeten nemen om dit probleem op te lossen.

Ik vind het zeer eigenaardig dat er nu een actualiteitsdebat is over een uitspraak van iemand die niet bevoegd is. (*Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder en de heer Jan Penris. Rumoer*)

Er worden hier platitudes meegegeven die de zaak niet vooruithelpen. (*Rumoer*)

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, minister-president, neen. Neen. U maakt er een boeltje van. Ik onderschat uw intelligentie niet, dus u doet het bewust. U maakt er een puinhoop van. Puin verspreidt meestal heel wat stof. U hoopt dat de publieke opinie zo niet meer weet wat ze ervan moet denken. Er is maar één conclusie mogelijk: u wilt niet handelen en u bent niet in staat om te beslissen. Ik zal u dat uitleggen.

Ik heb vorige week aan de voorzitter van het parlement gevraagd om alle briefwisseling tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse instellingen, de politieke en administratieve, aan het parlement te overhandigen in het kader van onze controleopdracht. Dat is gebeurd. Gisterenavond kregen we de melding dat de documenten beschikbaar zijn voor alle parlementsleden. Ik heb van dat recht gebruik gemaakt.

U hebt dat recht bezwaard, minister-president. Ik begrijp dat. U hebt het bezwaard met allerlei regels inzake vertrouwelijkheid. Ik wil aan de voorzitter en de collega's duidelijk stellen dat ik begrijp dat u de vertrouwelijke behandeling van dit dossier vraagt. Ik ben dus ook geenszins van plan om op enigerlei manier te verwijzen naar de inhoud van de documenten. Open Vld zit dan wel in de oppositie, maar ook het gedrag van oppositiepartijen mag, onder geen enkele omstandigheid, schade berokkenen aan de belangen van de Vlaamse deelstaat en van de Vlaamse burgers en bedrijven. Dat punt is duidelijk.

Dat doet echter niets af aan het feit dat ik het dossier aandachtig heb gelezen. Ik kan het confronteren met de informatie die openbaar beschikbaar is, zoals krantenartikels, of De zevende dag of uw verklaringen in Terzake en elders. Als ik de beide bronnen met elkaar confronteer en ik hanteer alleen maar de publieke informatie, dan heb ik zo dadelijk twee vragen.

Eerst wil ik nog duidelijk maken aan iedereen dat er twee dossiers zijn. Die moeten we even van elkaar scheiden. Er is het dossier in verband met de concessie van BAM naar de Liefkenshoek. Laten we het daar nu even niet over hebben. We hebben het nu over dat andere dossier, het al dan niet kunnen handhaven van de aanbesteding aan Noriant.

Wat dat betreft, zijn er twee verschillende verhaallijnen. De eerste is de optie van u, van de Vlaamse Regering, van december 2011 om een notificatie in te dienen bij het directoraat-generaal Concurrentie in het kader van de staatssteunproblematiek. Mijn vraag, waarop u zo dadelijk hopelijk kort en krachtig zult antwoorden, is: heeft die communicatie met het directoraat-generaal voor u al dan niet geleid tot een helder standpunt van het directoraat-generaal? Ja of neen? (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik zou graag hebben dat u dat straks in de microfoon antwoordt.

Dan is er het tweede punt. Eind vorig jaar is uw Vlaamse Regering met een tweede dossier gestart, bij het directoraat-generaal Interne markt en diensten. U hebt dat dossier op 18 december 2012 ingediend. Het werd nog eens hernomen in februari. Daarin probeert uw regering aan te tonen dat het inderdaad Noriant is, en alleen Noriant. Goed, mijn vraag aan u is: wachtte u in deze procedure bij het directoraat-generaal Interne markt en diensten op een advies van het directoraat-generaal? Zo ja, hebt u dat gehad? Wacht u in dit dossier op een beslissing van de Europese Commissie?

Voor alle veiligheid herhaal ik mijn duidelijke vragen. Hebt u een duidelijk standpunt van het directoraat-generaal Concurrentie over uw notificatie met betrekking tot staatssteun, ja of neen? Hebt u een standpunt van het directoraat-generaal Interne markt en diensten over uw aanvraag in verband met Noriant in het kader van de aanbestedingsproblematiek? Als u daar ontkennend op antwoordt, dan wil ik van u horen of u dus zit te wachten op een formele beslissing van de Europese Commissie in een dossier dat is ingeleid bij het directoraat-generaal Interne markt en diensten.

De heer Jan Penris: Minister-president, ik wil u geruststellen: ik laat me nooit inspireren door de heer De Gucht. De heer De Gucht heeft zondag ingebroken in dit debat, met een gevatte uiteenzetting over dat onontwarbare kluwen. Voor de goede orde wil ik dit parlement echter meedelen dat ik mijn interpellatieverzoek al had ingediend op donderdag 13 juni, om 8.45 uur. Dat is ook de reden waarom ik hier als eerste op het spreekgestoelte mocht staan. De heer van Rouveroij heeft immers gevraagd van die interpellatie een actualiteitsdebat te maken. Ik stem uiteraard graag in daarmee. Als men nu zegt dat wij worden geïnspireerd door uitlatingen van een Europees commissaris die daar niets mee te maken heeft, dan is dat niet waar.

Minister-president, wij hadden andere bronnen, en u hebt die ook. Het schijnt dat de mensen in de omgeving van Europees commissaris Barnier uitspraken hebben gedaan in dezen. Verbaast het u dan dat wij daarop reageren? Ik meen dat het onze plicht en onze taak is, als parlementsleden van meerderheid en oppositie, om u daarover te ondervragen. Zeg echter alstublieft niet dat wij worden geïnspireerd door Karel De Gucht.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, u doet alsof het schering en inslag zou zijn dat Europa dergelijke dossiers aanvaardt en goedkeurt. U weet ook dat dit uitzonderlijk is. U hebt het voorbeeld gegeven van het Verenigd Koninkrijk, maar u weet dat de mogelijkheid dat men daar daadwerkelijk mee instemt, precair is. Hoe gaat u immers de gedetailleerde berekening maken van hoeveel het eerste deel en het tweede deel van heel het project nu precies kosten? Dit is immers een totale verandering van het project. In het Verenigd Koninkrijk was er voornamelijk sprake van een verandering van leverancier, maar grosso modo bleef dit hetzelfde, maar hier is er sprake van een totaal ander scenario, waarbij u een eenzijdige hangbrug gaat vervangen door een tweede tunnel. U moet dan met Noriant aan tafel gaan zitten, dat op zich al een tijdelijke vereniging is van aannemers die zich hebben verenigd om dit project te kunnen binnenhalen. U moet dan in detail bekijken welke kosten met het eerste deel en welke met het tweede deel samenhangen. U weet zelf dat dit een zeer moeilijk kluwen is. De ervaring leert wie al veel heeft gebouwd dat de aannemer in dergelijke zaken altijd aan het langste eind trekt.

Conclusie: als Europa alsnog 'ja' zegt, stijgt de factuur en is het de belastingbetaler die uiteindelijk veel meer zal betalen dan initieel voorzien, terwijl we nu eigenlijk al een utopische budgettaire oplossing zouden moeten vinden.

Minister-president Kris Peeters: Ik stel vast dat collega Penris zich niet laat leiden door Europees commissaris De Gucht, waarvan akte.

Dit parlement heeft natuurlijk het recht om de actualiteitsdebatten te organiseren die het meent te moeten organiseren. Het punt dat ik wilde maken, is dat collega Hilde Crevits nog niet zo lang geleden in de commissie een volledig overzicht heeft gegeven van de stand van zaken en op alle vragen heeft geantwoord. Mijn interpretatie is dat het enige nieuwe feit tussen de toelichting bij de voortgangsrapportage en het actualiteitsdebat van vandaag, de geruchten over een eventuele Europese beslissing zijn. Karel De Gucht maakt er dan nog helemaal een potje van, wat het alleen nog maar onduidelijker maakt en wat ik betreurt.

Mijnheer van Rouveroij, wij verwachten een antwoord van de ter zake bevoegde commissaris.

De heer Sas van Rouveroij: Ik heb drie vragen gesteld, minister-president.

Minister-president Kris Peeters: Ik zeg u dat de bevoegde commissaris, die het dossier nu op zijn bureau heeft, heeft gezegd dat hij volgende week of de week erop een technische werkgroep zal organiseren met zijn adjunct-directeur-generaal. Nadien zullen wij op het hoogste niveau – de commissaris en de minister-president – een onderhoud hebben, om dan een beslissing te nemen in dit dossier.

Wij hebben die procedure gevolgd, omdat we absoluut met Noriant wilden uitzoeken of we een stuk konden vergunnen. Dat is al gebeurd in een gelijkaardig dossier in het Verenigd Koninkrijk, voor de London Underground. We hebben dit dus niet zomaar uitgevonden. We gaan ervan uit dat de commissaris na die vergadering duidelijkheid zal brengen.

Ik zal niet antwoorden op de vraag of het directoraat-generaal zus of zo geantwoord heeft. *(Opmerkingen)*

Ik vraag een antwoord van de bevoegde commissaris, en niet van commissaris Karel De Gucht, die er niets mee te maken heeft, maar toch zijn mening durft te geven – mij niet gelaten. Het is Michel Barnier die een antwoord zal geven. Daar zijn afspraken rond gemaakt.

De heer Sas van Rouveroij: Vergis u niet, collega's, het lijkt ingewikkeld, maar het is de essentie van het debat. Minister-president, hebt u kennis van het standpunt van het Directoraat-generaal Concurrentie in verband met uw notificatie? Ja of neen?

Minister-president Kris Peeters: We zitten hier in het parlement, waar vragen gesteld kunnen worden. *(Opmerkingen)*

De heer Sas van Rouveroij: Ik voer mijn controleopdracht bij dezen uit. Het is een gemakkelijke vraag: hebt u daar kennis van, ja of neen?

Minister-president Kris Peeters: Ik zeg u dat ik wacht op het antwoord van de bevoegde commissaris. *(Opmerkingen)*

De heer Sas van Rouveroij: Dit is onaanvaardbaar, voorzitter. De vraag is zeer helder. Ik heb het document gelezen. Het antwoord zit ten andere ook al in het publieke domein. De enige die daaromtrent mist spuit en onduidelijkheid creëert, is de minister-president zelf.

Ik herhaal de vraag dus nog eens: hebt u kennis van het standpunt van het Directoraat-generaal Concurrentie in verband met uw notificatie? Ja of neen? Als zelfs daarop geen antwoord kan komen, voorzitter, heeft de inzage van de bundel die de minister-president mij heeft overhandigd, geen enkele zin. Dat antwoord is niet vertrouwelijk. Ik zou graag ook mijn tweede vraag stellen, als de eerste beantwoord kan worden.

Goed, de minister-president weigert op de vraag te antwoorden. Voor mijn tweede vraag zal ik u wat helpen, minister-president. Als eind 2012 de Vlaamse Regering beslist om het dossier in te dienen bij het Directoraat-generaal Markt, is dat geen toeval. Dat is het gevolg van de vraag die ik u daarjuist heb gesteld, en het antwoord dat u erop schuldig blijft. U herneemt het dossier bij een ander directoraat-generaal, namelijk het Directoraat-generaal Markt. Het gaat hier voor alle duidelijkheid over de aanbestedingsproblematiek. Hebt u kennis van het standpunt van het directoraat-generaal of de Vlaamse Regering verder kan gaan met de Noriantconstructie? En wacht u op een formele beslissing van de Europese Commissie?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer van Rouveroij, ik begrijp dat u zenuwachtig wordt of dat u wat gespannen bent. Wij kennen alle elementen in het dossier. Het heeft geen enkele zin om naar standpunten te vragen van de een en de ander.

De Europees commissaris heeft gisteren bevestigd daar werk van te maken om tot een uitspraak te komen. Het is een aanmelding van staatssteun en wij hopen daarop een positief antwoord te krijgen. Ik laat me hier leiden door het voorbeeld dat ik al een aantal keren heb

gegeven, namelijk de London Undergrond, waar de Europese Commissie een ‘go’ heeft gegeven. Wat voor het Verenigd Koninkrijk kan, kan ook voor Vlaanderen. Dat is onze stelling.

U vraagt of wij kennis hebben van alle elementen. Verder beweert mevrouw De Ridder dat wij tijd aan het rekken zijn. Dat is niet waar, wij willen zo snel mogelijk een antwoord van de Europese Commissie en van de bevoegde commissaris.

Dit is een dossier waar wij veel tijd in gestopt hebben. Het is geen eenvoudig dossier voor de Europese Commissie. Maar wat ons betreft, zullen wij tot de laatste snik blijven argumenteren om toch een positief antwoord te krijgen van de commissaris. Dat is geen kwestie van een aantal weken of maanden, het gaat erover dat we afspraken hebben gemaakt met de bevoegde commissaris.

Wij hebben alle informatie overgemaakt. Mijnheer van Rouveroj, u hebt alles gelezen, waarvoor mijn felicitaties. Ik hoop dat iedereen in dit parlement begrijpt dat we nu zeer snel een antwoord verwachten van de commissaris. Wij zullen onze conclusies daar dan wel uit trekken, wat dat antwoord ook mag zijn. We doen er alles aan om een positief antwoord te krijgen.

De heer Sas van Rouveroj: Minister-president, ik hoef u geen lesje te leren inzake Europees verdragsrecht. Procedures die worden ingeleid bij het directoraat-generaal Interne markt en diensten, leiden niet tot een beslissing van de Europese Commissie. Het gaat hier over aanbestedingsrecht. Wat dat betreft, werken alle rechtsstaten op zich. Wanneer derden een belang kunnen laten gelden, dan kunnen zij de procedures starten in hun eigen rechtsstaat. Ik neem aan dat dit hier zeker het geval zal zijn. Meer nog, het directoraat-generaal heeft het recht, wanneer u zou volharden, om uw beslissing aan te brengen bij de Europese Commissie, ook in het kader van een klachtenprocedure. Wanneer u dus zegt dat u wacht op een formele beslissing van de Europese Commissie op basis van de door ons gestarte procedure bij dit directoraat-generaal in verband met de aanduiding van Noriant, dan wacht u op Godot. De enige bedoeling die u daarmee hebt, minister-president, is om te camoufleren waartoe u niet in staat bent, namelijk te beslissen. *(Applaus bij Open Vld)*

Minister-president Kris Peeters: U moet niet te snel applaudisseren, want dit is flagrant onjuist. Ik verwijs naar wat de woordvoester van Michel Barnier gisteren heeft verstuurd. Daarin stond dat hij na het contact met de minister-president een beslissing zou nemen. Une décision en français. Mijnheer van Rouveroj, duidelijker kan dat niet zijn. *(Opmerkingen van de heer Sas van Rouveroj)*

De voorzitter: Mijnheer van Rouveroj, wanneer u een aantal keren replek hebt gegeven, sluit ik af.

De heer Sas van Rouveroj: Dus de uitvoerende macht heeft het laatste woord in dit parlement?

De voorzitter: Op die manier kunt u tien keer een vraag stellen. U krijgt dan tien keer een antwoord, maar zo geraken wij hier niet vooruit. Ik heb als voorzitter het recht om dat te doen. U kunt straks nog perfect repliceren na het antwoord van minister-president Peeters of minister Crevits. U hebt genoeg kansen gekregen, viermaal tot nu toe.

De heer Sas van Rouveroj: Maar het blijft wel interessant.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister-president, ik denk dat u uw wensen voor werkelijkheid neemt. U verwijst naar Terzake. Wij hebben al onze initiatieven voor zondag ingediend bij dit parlement. De planning van dit actualiteitsdebat dateert van voordien.

Een technische opmerking die naar aanleiding van de aanzegging bij de Europese Commissie al in december 2011 is gemaakt, luidt dat de vergelijking met de London Underground niet geheel opgaat. Dat kan niet met ons huidig dossier worden vergeleken.

We mogen niet vergeten dat de Europese communicatie van de voorbije dagen zeer duidelijk is. De Europese Commissie heeft duidelijk verklaard dat de aanbesteding in gewijzigde vorm niet zo maar mogelijk is. We kunnen dat een beslissing of een mededeling noemen. De impact blijft in mijn ogen dezelfde. Dit laat aan duidelijkheid niets te wensen over.

Minister-president Kris Peeters: De communicatie die de woordvoerder van Europees commissaris Barnier gisteren heeft verstuurd, is duidelijk. Daar staat in wat ik hier heb gezegd. Dit vormt voor het Vlaams Parlement belangrijke informatie.

De heer Jan Penris: Het betreft hier inderdaad belangrijke informatie? Zouden wij die informatie ook kunnen krijgen? *(Instemming van minister-president Kris Peeters)*

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, kunt u afronden? *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

Ik weet het. Uw fractieleider is echter uitgebreid aan het woord geweest. Er zijn nog andere fracties. Ik stel voor dat u snel afsluit.

Mevrouw Annick De Ridder: We hebben gisteren, na de uren, inzage gekregen in die confidentiële documenten. Ik begrijp dat dergelijke documenten confidentieel zijn om de commerciële aard van het contract te beschermen. Ze zijn dat echter niet om de Vlaamse Regering in te dekken.

Ik onthoud uit het vraaggesprek met de minister-president dat hij zich niet enkel achter de MER-procedure, achter de actiegroepen en achter bijkomende studies, maar ook achter de Europese Commissie blijft verschuilen. Het is zijn bedoeling een strategie aan te houden waarmee hij het nemen van een beslissing niet enkel over de gemeenteraadsverkiezingen van 2012, maar ook over de verkiezingen van 2014 kan tillen.

Minister-president Kris Peeters: De oppositie spreekt zoals ze denkt te moeten spreken. Wat mij betreft, is dit er echter ver over. Indien ik de redenering van mevrouw De Ridder zou volgen, zou ik de MER-procedure niet moeten volgen, zou ik een aantal procedures overhoop moeten gooien of naast me moeten neerleggen en zou ik, ondanks alle procedures bij de Raad van State die dit tot gevolg zou hebben, gewoon moeten doorgaan. Wat zij zegt, slaat, met alle respect, nergens op.

We verschuilen ons niet achter de Europese Commissie. We hebben een beslissing genomen. Na het referendum in Antwerpen, waarvan iedereen de resultaten nog kent, zijn we van een viaduct naar een tunnel gegaan. De vorige Vlaamse Regering, waar de heer Van Mechelen ook deel van uitmaakte, heeft duidelijke afspraken met Noriant gemaakt. Wij doen er alles aan om samen met Noriant na te gaan in welke mate we dit alles in de gegeven omstandigheden nog kunnen laten gebeuren.

We hebben ook gekeken naar wat in het verleden elders in Europa is gebeurd. Ik ben het ermee eens dat niet elk dossier identiek is. Onze advocaten en juridische raadgevers zijn het er echter over eens dat we over argumenten beschikken.

Ik verschuil me niet achter de Europese Commissie. *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

Als in het Verenigd Koninkrijk iedereen achter een dossier staat, gaan ze er ook voor. In dit klein Belgenland moeten we het weer anders doen. *(Rumoer)*

Mijnheer Van Hauthem, u hoeft zich geen zorgen te maken. Ik wil geen zwartepieten doorspelen. De Vlaamse Regering neemt in verband met dit dossier haar

verantwoordelijkheid. Het is belangrijk dat de Europese Commissie ons zo snel mogelijk duidelijkheid verschaft.

Ik wil volledig ontkennen dat we de Europese Commissie zouden gebruiken om een verrottingsstrategie te voeren en het dossier telkens weer over de verkiezingen te tillen. Dat is flagrant onjuist.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, we hebben hier een ding gemeen. We willen een oplossing voor de mobiliteitsknoop in Antwerpen uitwerken. Aangezien het elke dag erger wordt, is elke dag tijdverlies erg.

De minister-president wil gebruikmaken van de uitzonderingsprocedure die voor de London Underground is toegepast. De reden waarom die uitzonderingsprocedure kan worden gebruikt, is een notificatie bij het directoraat-generaal Concurrentie.

We vragen dan al driemaal of het directoraat-generaal Concurrentie de Vlaamse Regering heeft laten weten of die notificatie doorgang kan vinden. Als het directoraat-generaal Concurrentie heeft laten weten dat de notificatie moet worden ingetrokken, weten we uiteindelijk dat die uitzonderingsprocedure zonder grond is.

Dat is de essentie van het debat. Volgens de minister-president maakt de Europese overheid er een zootje van en krijgt hij geen antwoord.

Als wij juist zijn geïnformeerd, dan heeft de Europese Commissie u in mei laten weten dat u uw notificatie moet intrekken, wat wil zeggen dat u het voorbeeld van de London Underground niet kunt gebruiken.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik wijs nogmaals op de vertrouwelijkheid van de documenten, maar ik roep bij dezen alle collega's in het halfrond op om die documenten bij hoogdringendheid te gaan inkijken. Ik kan u verzekeren dat het de moeite waard is, zeker als u ze naast de verklaringen van de minister-president legt die hij zo-even heeft gedaan.

Collega's, ik keer terug naar mijn tekst. Voor eens en voor altijd, dit is geen ...

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Verwijt u de minister-president dat hij de waarheid niet spreekt? U zegt hier dat u documenten hebt ingekeken die vertrouwelijk zijn en dat er iets anders in staat dan wat de minister-president heeft gezegd. Ik vind dat dus erg. Ofwel houdt u zich aan de vertrouwelijkheid ...

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Van Rompuy, het is niet aan mij om dit hier vandaag te beantwoorden. Wij hebben documenten ingekeken die vertrouwelijk zijn, onder straffe van van alles.

De heer Eric Van Rompuy: U trekt daar conclusies uit.

Mevrouw Annick De Ridder: Wij stellen de vraag aan de minister-president. Hij moet antwoorden. Hebt u een antwoord gehad of niet?

De heer Eric Van Rompuy: U zegt dat hij niet de waarheid spreekt.

Mevrouw Annick De Ridder: Vraag het hem! Hij is uw minister-president. Hij is van uw partij.

De heer Eric Van Rompuy: U hebt hem beschuldigd op basis van een nota die vertrouwelijk is.

Mevrouw Annick De Ridder: U zult me geen uitspraken ontlokken.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, de vraag is gesteld en herhaald. Mijnheer Van Rompuy, de vraag was of de Vlaamse Regering of de minister-president kennis heeft van het

standpunt van het directoraat-generaal Concurrentie in verband met de problematiek van de staatssteun, en heeft ze kennis – zoals de heer Van Mechelen daarnet zei – van het standpunt dat de notificatie moest worden ingetrokken? Mevrouw De Ridder zegt – en ik herhaal – dat u het dossier moet lezen, onder vertrouwelijkheid die ik bij dezen niet zal schenden, en iedereen die het dossier zal lezen, zal daarin het antwoord vinden. Dat antwoord hebben we niet gehoord van de minister-president, en dat vind ik erg. (*Applaus bij Open Vld en Groen*)

Mevrouw Annick De Ridder: Voor alle duidelijkheid wou ik dus zeggen dat dit geen Antwerps probleem is, maar daar is inmiddels iedereen van overtuigd.

Minister-president, door geen beslissingen te nemen, heeft deze mobiliteitsknoop gevolgen voor de volledige Vlaamse economie. Ondernemers komen niet naar hier voor de eenvoudige procedures, voor de eenvoudige loonkosten, voor de lage accijnzen. Ze komen naar Vlaanderen voor de goede ligging, de goede infrastructuur, maar je geraakt er natuurlijk niet zolang er files zijn. De Vlaamse Regering moet stappen vooruit zetten en kan ook stappen vooruit zetten. Ze laat dit bewust na, en dit voor de goede vrede in een regering die er eigenlijk toch al eventjes geen meer is. Schiet in actie, minister-president. Waar wacht u op? Los het op! Waar wacht u op? Op de MER? Op Europa? Op de stad? Op de actiegroepen?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw De Ridder, uw laatste suggestieve uitlatingen doen mijn laatste paar haren die ik heb, rechtstaan. U bent juriste. U weet, als weinig anderen in dit halfroond, hoe belangrijk procedures in dezen zijn. Ik zou van u dan ook verwachten dat u er respect voor hebt.

Uw betoog en de betogen van uw fractieleider zijn gebaseerd op het observeren van een aan gang zijnde procedure, waarbij ik twijfels heb of het zo collegiaal is dat één commissaris tijdens de lopende procedure eigenlijk de bevoegde commissaris onder druk zet door er voorafgaande uitspraken over te doen.

U doet alsof die MER iets is dat is uitgevonden om het project te vertragen. Is uw suggestie dan dat er geen MER komt? Is uw suggestie dan om de MER naast ons neer te leggen? U als juriste? Ik zou willen dat in dezen een beetje respect voor de procedures wordt gehanteerd en dat we ons niet verliezen in politieke spelletjes, want de populistische suggestie dat de MER en de discussie met de Europese Commissie elkaar opheffen, is niet waar. De MER is niet geschorst door de procedure die bij Europa loopt. Integendeel, de MER is absoluut belangrijk en mijn informatie is dat de MER op schema zit.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Van Malderen, dat is volledig naast de kwestie. Ondertussen heeft onder de leiding van deze regering die MER-procedure – die wij ook respecteren, maak u daar geen zorgen om – al meer dan twee jaar vertraging opgelopen. De kern van de zaak is dat de Vlaamse Regering al andere dingen kan doen, al tangenten kan aanleggen, al verbindingswegen kan uitvoeren, bezig kan zijn met elektronische managementsystemen en opnieuw noodbruggen op de Singel kan installeren. De Vlaamse Regering kan zoveel zaken doen, los van alle hangende procedures, los van Europa, los van MER en los van actiegroepen en doet het niet. Wie is daar het slachtoffer van? Niet de Vlaamse Regering. Het slachtoffer daarvan is de burger, de ondernemer, de inwoner en de werkende mens die dag in dag uit in die file staat rond Antwerpen en in geheel onze Vlaamse regio. (*Applaus bij Open Vld*)

De heer Sas van Rouveroij: Collega Van Malderen, dit is geen politiek spelletje. Noch de ene, noch de andere commissaris is bevoegd om daarover een uitspraak te doen. Als er al een beslissing zou vallen, is het een beslissing van de Europese Commissie die collegiaal wordt genomen. Maar het is niet zo, want er zal geen beslissing volgen.

Wees gerust, dat wordt hier nu staalhard ontkend, maar in de komende dagen en weken zal blijken dat er geen beslissing komt van de Europese Commissie op basis van dit

aanbestedingsprobleem. Waarom niet? Omdat de regels zo niet zijn. Waarom wacht u dan? U wacht omdat u niet kunt beslissen. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, met alle respect, maar de tussenkomsten van Open Vld zijn toch hallucinant. Mevrouw De Ridder dat we het MER niet moeten volgen. Ze zegt dat we in tussentijd andere dingen kunnen doen. Zij suggereert dat ik hier antwoorden geef die tegenstrijdig zouden zijn met de vertrouwelijke informatie, wat ook niet juist is.

Ik vind de tussenkomst van collega van Rouveroij ook zeer eigenaardig. Mijnheer van Rouveroij, u spreekt zichzelf tegen, want u zegt enerzijds dat men mij gevraagd heeft om het dossier in te trekken, anderzijds zegt u dat ik op een beslissing wacht. *(Opmerkingen van de heer Sas van Rouveroij)*

Hoe zou de Europese Commissie zeggen dat we het dossier moeten intrekken als men geen beslissing zou moeten nemen? Dat klopt niet.

Collega's, nog eens, ik wil niet de indruk geven dat ik niet antwoord op vragen. Collega van Rouveroij, de commissaris die wel dit dossier nu op zijn bureau heeft, de heer Michel Barnier, heeft gisteren toegezegd dat er nog een vergadering komt, en dat er dan een beslissing wordt genomen. *(Opmerkingen van de heer Sas van Rouveroij)*

Die beslissing kan negatief zijn of positief, maar ik kan u zeggen dat ik tot de laatste snik in dit dossier vooruitgang probeer te boeken. Maar niet met de voorstellen die collega De Ridder hier naar voren schuift, want die zullen de zaak niet oplossen. Ik zal tot de laatste snik vechten om een uitspraak te krijgen van de Europese Commissie, van de ter zake bevoegde commissaris. Dat kan en mag van een minister-president ook verwacht worden.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, minister-president, ik dacht eerst dat het ging over onwil, maar nu ben ik er ondertussen ook van overtuigd dat het gaat om onkunde. U gooit het allemaal op één hoopje. De procedure die u eerst bent gestart met betrekking tot staatssteun leidt inderdaad tot een notificatie, leidt nu tot de vraag van intrekking van die notificatie via het directoraat-generaal, en uiteindelijk – als u daarin volhardt –, zal dit leiden tot een beslissing van de Europese Commissie. As simple as that.

De tweede procedure waarover we nu hebben, is de procedure die u hebt aangekaart bij het Directoraat-generaal Interne markt en diensten en dat leidt niet tot een beslissing van de Europese Commissie, dat leidt hoogstens tot een advies. Ik heb u gevraagd of u dit kent, en ik zeg u dat u het kent maar niet wilt toegeven, en daarenboven zal de individuele rechtsstaat hier handelen.

Als u volhardt in de aanbesteding aan Noriant, zullen belanghebbenden inderdaad een procedure kunnen starten, en wanneer het directoraat-generaal meent dat inderdaad het verdragsrecht wordt geschonden, dan zullen zij het aanklaarten en initiëren bij de Europese Commissie. Zo is de procedure.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord. *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, ministers, hoe sterk of hoe groot kan de ironie in de politiek zijn? Wat Karel De Gucht in De zevende dag zei, is terecht: het is een onontwarbaar kluwen geworden. Maar wat is de bittere ironie? De bittere ironie is dat het eigenlijk allemaal begon in de tandem Peeters-Van Mechelen.

Het verrast mij nu dat ik Open Vld hier met zoveel overtuiging aan het woord hoor, met een terecht punt, wetende dat de zaken al fout zijn beginnen te lopen toen men op 17 april 2009 de zaak aan Noriant heeft gegund. Dat was nota bene onder de coalitie CD&V-Open Vld-sp.a. De waarheid heeft haar rechten. Het begin van het probleem is ontstaan op een ogenblik dat de coalitie anders was dan ze vandaag is. Open Vld was een volwaardige partner en zelfs voor een stuk de motor, met minister van Mechelen, van de gunning aan Noriant.

Zeer verrassend ook en een zeer sterk punt is dat de N-VA, die dan de voorvechter is van de burger, het gezond verstand en van wat er werkelijk moet gebeuren, daarin meegaat en volhardt in de boosheid. Op 22 september 2010 maakt de N-VA de zaak nog complexer, in plaats van te zeggen dat ze er niet aan meedoen en dat ze beginnen met een blanco blad, om te werken aan een oplossing.

Nu komt het. U hebt ernaar verwezen, mevrouw De Ridder. Waarom hebben uw eigen ministers niet de Liefkenshoektunnel toen al tolvrij gemaakt? De man die aan het hoofd staat van de Liefkenshoektunnel is van Open Vld-signatuur. Waarom heeft Open Vld niet toen al het initiatief genomen om de Liefkenshoektunnel tolvrij te maken en op die manier de hele Antwerpse ring te ontlasten?

Het is het ene na het andere. Oplossingen zijn niet onderzocht, op voorhand afgeschoten of zo lang mogelijk verborgen gehouden: alles in functie van het o zo heilige BAM-tracé. Er is de studie van het Vlaams Verkeerscentrum, waarop we jaren hebben gewacht en die uiteindelijk naar boven is gekomen via een gunstige wind. Die studie zegt dat als je de Liefkenshoektunnel tolvrij maakt, je een ontlasting hebt van de Kennedytunnel. Dat is in de commissie uitvoerig aan bod gekomen. Er zijn goedkopere en snellere oplossingen. De Liefkenshoektunnel is er één. Als men dit ontsluit, weet men dat men pakweg onder de 100 miljoen euro blijft om die ontsluiting te realiseren en te maken dat dat werkt. Waarom doet men dat niet?

De gefaseerde oplossingen van Meccano geven een scenario waarbij men eerst dit kan doen en dan kijken of de dure oplossing nog nodig is. Maar neen, de Vlaamse Regering dwingt de Vlaming verder in de file te staan. Moedwillig, want ze wil de Liefkenshoektunnel niet tolvrij maken? Waarom? Het is moeilijk om dat kort uit te leggen, toch doe ik een poging.

Het financiële fiasco van BAM kan men niet opnemen in de begroting van Vlaanderen. Men wil dat verstoppen in de boekhouding van de NV Tunnel Liefkenshoek, die niet publiek moet worden gemaakt en die niet moet worden opgeteld bij de overheidsbegroting. Dat is de reden, dat is de enige reden dat men de Liefkenshoektunnel niet tolvrij wil maken! Men wil niet dat dat fiasco naar boven komt, men wil het van de begroting schuiven. Daarom moeten Vlamingen, Europeanen en de Antwerpse haven lijden onder dat fenomeen. Het is dus met één pennentrek op te lossen, maar men wil gewoon niet.

Nog veel 'jammerder' is dat men ondertussen 142 miljoen euro heeft verspild aan studiekosten voor een onhaalbaar project. Men zegt altijd: wat Vlaanderen doet, doet het beter. Ik denk dat Vlaanderen dit kan toevoegen aan de 'travaux inutiles', aan het prachtige boek over de lift van Strépy-Thieu.

Optioneel zou ik nog zeggen dat er een schadeclaim boven ons hoofd hangt, als het niet wordt gegund aan Noriant. De aannemers zijn allemaal zeer optimistisch, vinden dat ze volledig in hun recht zijn en zien geen probleem, dat is ook zo. Zij baseren zich op de rechtsleer die zegt dat er 400 tot 500 miljoen euro schadevergoeding hun richting uitkomt. Als je iets niet gunt aan degene aan wie je de gunning gegeven hebt, is dat de mogelijkheid.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Sabbe, heb ik nu goed gehoord dat u hebt gezegd dat we eigenlijk niets moeten doen, het enige wat we moeten doen, is de Liefkenshoektunnel tolvrij maken?

De heer Ivan Sabbe: Ja.

Minister Hilde Crevits: U was dan wellicht aan het slapen toen het Vlaams Verkeerscentrum op 30 mei 2013 in het Vlaams Parlement zijn nieuwste resultaten heeft voorgesteld. Dat hebben ze trouwens altijd gedaan. Er zijn interpellaties geweest in de commissie. Ik heb op een zeer heldere wijze uiteengezet dat het tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel sowieso

geen oplossing is voor de Antwerpse mobiliteit. Ik raad u echt aan om de studies van het Verkeerscentrum eens te bekijken.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer Sabbe, ik heb er geen problemen mee dat u, naast uw activiteiten als parlementair, ook nog ondernemer bent. Maar u zou toch de moeite moeten doen om effectief te komen luisteren naar de voortgangsrapportage.

Dan zou u hier niet met een dergelijke lichtzinnigheid die uitspraken doen.

De heer Ivan Sabbe: Ik ben hier elke keer geweest, mijnheer de Kort, dit is onder de gordel! De heer Penris kan hiervan getuigen.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer Sabbe, het Vlaams Verkeerscentrum heeft een uiteenzetting gegeven waaruit blijkt dat zelfs als de tol zou worden vrijgesteld in de Liefkenshoektunnel, de problematiek op de kleine ring nog niet wordt opgelost.

Er is ook altijd heel duidelijk gesteld dat er ook een tweede vraag gesteld is aan Europa. We mogen niet lichtzinnig omspringen met dit dossier. De tweede vraag gaat erover of we de opdracht van BAM kunnen toevertrouwen aan de Liefkenshoektunnel. Willen we dit Oosterweelverbindingproject realiseren, dan is de nv Liefkenshoektunnel waarschijnlijk een belangrijk instrument. U hebt er waarschijnlijk alle belang bij om dat ook naar de prullenmand te verwijzen.

De heer Dirk Van Mechelen: Daar de heer Sabbe naar mij verwees, wil ik toch het volgende meegeven als geheugensteuntje. De vorige Vlaamse Regering was klaar met een MER en met een Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) voor de Oosterweelverbinding. Dit GRUP is aangevochten bij de Raad van State in schorsing en geweigerd. Het is aangevochten bij de Raad van State in procedure van vernietiging en geweigerd. Het GRUP Oosterweel had de kracht van gewapend beton.

Op basis van dat GRUP is op 28 maart 2009 de bouwaanvraag voor de Oosterweelverbinding ingediend bij de Vlaamse Regering. Tenzij dat ik verkeerd ben ingelicht, is die bouwvergunning nog altijd hangende bij de Vlaamse Regering, met andere woorden ze is niet goedgekeurd, maar ze is ook niet geweigerd. Op 17 april 2009 is uiteindelijk de design sign-off ondertekend door de raad van bestuur van BAM met Noriant – en dus niet door de Vlaamse Regering, voor alle duidelijkheid – en was eigenlijk alles klaar om met dit project door te gaan en om er volgend jaar in september over te rijden.

Er zijn verkiezingen gekomen in juni 2009 en op 13 juli 2009 is er een nieuwe Vlaamse Regering gekomen. Gelieve mij dus niet te verwijten dat wij in de vorige Vlaamse Regering onze verantwoordelijkheid niet genomen hebben.

De heer Dirk Peeters: Minister, mijnheer de Kort, wat de Liefkenshoektunnel betreft, klopt het dat we in een laatste voortgangsrapportage een presentatie gekregen hebben van het Vlaams Verkeerscentrum, maar ik moet u er toch op wijzen dat in de marge van de bespreking van een voorstel van resolutie over het tijdelijk tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel, u een studie ter hand hebt gesteld waaruit blijkt dat ten minste tijdelijk en in de spits, het openstellen van de Liefkenshoektunnel effect heeft op het vlak van lichte vracht en vrachtwagens op het zuidelijke deel van de ring. Dat is onmiskenbaar zo, minister, u hoeft dat niet te ontkennen.

De heer Jan Penris: Ik vind dat CD&V de heer Sabbe onrecht aandoet. Eerst was er de minister die kort door de bocht gaat door te zeggen dat het tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel niet de enige oplossing is. Dat weten wij ook wel, minister, maar het is wel een belangrijk onderdeel van de oplossing die als alternatief wordt aangereikt, samen met de tangenten, samen met maatregelen die u kunt nemen om het niet-bestemmingsverkeer van Antwerpen weg te houden, samen met het opstellen van dynamische verkeersborden

enzovoort. Maar de heer Sabbe er nu van beschuldigen dat dit de enige oplossing is die hij aanreikt, dat is niet correct.

En, mijnheer de Kort, de heer Sabbe is wel aanwezig in de opvolgingscommissies en hij neemt er regelmatig het woord. Als verslaggever zou u dat heel goed moeten weten. (*Applaus bij het Vlaams Belang en bij LDD*)

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Peeters, meestal bent u intellectueel eerlijk, maar hier vind ik dat u er compleet over gaat. Over de studie hebt u een vraag om uitleg gesteld. Ik heb u daarop geantwoord. En ik heb het onderzoek waar u naar verwijst, ter beschikking gesteld, terwijl anderen beweerden dat het een geheim document was dat uit de kast gevallen is. Het komt van mij. Ik heb u ook de juiste interpretatie van dat onderzoek bezorgd. We hebben erover van gedachten gewisseld.

Degenen die vandaag zeggen dat het afschaffen van de tol in de Liefkenshoektunnel de Antwerpse problemen oplost, zien door de bomen het bos niet. De heer Sabbe heeft net bevestigd dat het voor hem de enige oplossing is. Lees alstublieft het laatste onderzoek van het Verkeerscentrum: een extra Scheldekrusing is absoluut nodig!

Ten tweede – want ik ben nog niet klaar, voorzitter, ik heb lang gewacht maar ik zal nu toch ook een en ander zeggen –, de heer Penris zegt dat er van alles nodig is en daar ben ik het mee eens. Het is ook de reden waarom we op 30 mei een voortgangsrapportage gehad hebben. We hebben er alle projecten die in het masterplan zitten – en dat zijn er veel – in detail besproken. We hebben het zelfs over de tramlijnen gehad waarvan u zei dat ik de resultaten van de maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) niet moest geven omdat daar geen tijd voor was. We zijn elke dag aan het werken aan een oplossing voor de Antwerpse mobiliteit.

Maar het is juist, er moet voor het Oosterweeldossier een plan-MER worden gemaakt. U, mijnheer Sabbe, vindt, samen met vele anderen hier dat we dat op een zorgvuldige en zorgzame wijze moeten doen. Dat betekent dat wij, als er honderd of tweehonderd mensen alternatieven inspreken, die correct moeten onderzoeken. Dat is wat we nu doen. Daarmee zorgen we ervoor dat onze beslissing, die we twee jaar geleden genomen hebben en waarin we geloven, de toets van de vergelijking kan doorstaan. Laat nu alstublieft de mensen van de MER-cel en van het Departement Leefmilieu hun werk doen op een correcte wijze. Ze hebben nog een paar maanden nodig. Het Verkeerscentrum ook. Laat hen dat doen. Wij zullen ervoor zorgen dat we te gepaste tijde een goede en correcte beslissing nemen, die dit dossier vooruithelpt. We zullen daar geen verkiezingen laten overgaan. Maar kom hier vandaag niet zeggen dat alles stilstaat en dat wij, omdat het dossier bij Europa ligt, niets doen. Dat is absoluut klinkklare onzin. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Ivan Sabbe: Minister, wij komen allebei uit West-Vlaanderen. Normaal gezien hebben wij de reputatie dat we goed kunnen tellen. U zegt dat het geen oplossing is, ik zeg van wel. Vandaag zijn er 140.000 voertuigbewegingen op de Antwerpse ring. Er zijn er nog geen 25.000 per dag in de Liefkenshoektunnel. De theoretische capaciteit van de Liefkenshoektunnel is 90.000. Trek daar een marge van af, en je komt op 75.000. Het verschil tussen 25.000 en 75.000 is 50.000. Dat betekent dat je de bewegingen op de Antwerpse ring kunt terugbrengen van 140.000 naar 90.000. Daardoor zou je het plan dat ik heb voorgesteld op korte termijn kunnen realiseren. In dat plan heb ik gesteld dat er uiteraard twee mogelijkheden waren. Zoals in het Meccanotraject wordt voorgesteld, is er de mogelijkheid van een westelijke tangent. Maar er is ook een alternatief: laten we snel extra rijvakken aanleggen tussen Sint-Niklaas en Burcht, om op die manier de Liefkenshoektunnel beter te bereiken. Ik heb gevraagd om de N49 zo snel mogelijk verkeerslichtenvrij te maken, om vanuit die kant aan de Liefkenshoektunnel te geraken. En ja, in de praktijk heb ik gelijk. Ik rijd één keer per maand op maandag naar Rotterdam via de Liefkenshoektunnel. Tussen kwart over acht en twintig voor negen zie ik nooit meer dan vier voertuigen voor of achter mij. Dat is de realiteit van de Liefkenshoektunnel. Als je hem ontsluit – wat op korte termijn

mogelijk is zonder grote ingrepen –, dan heb je al een veel leefbaardere Antwerpse ring en mobiliteit rond Antwerpen. Wie dat ontkent, getuigt van kwade wil. Dat is wat ik beweer na al die jaren. *(Op de publiekstribune blaft een hond.)*

De hond geeft mij gelijk: men volhardt in dat BAM-tracé, men blijft volharden in de boosheid. *(Gelach. Applaus bij LDD)*

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ministers, collega's, ik wil dit moment opeisen als Antwerpenaar, want ik heb hier nog maar weinig Antwerpenaren gehoord. De spits is afgebeten door een rasechte Antwerpenaar.

Ik hoor minister Crevits zeggen dat ze er elke dag aan werkt. Minister, blijkbaar werkt u er niet genoeg en niet snel genoeg aan. Ik zal u zeggen waarom.

Op mijn 29ste, toen Facebook en Twitter nog niet bestonden, in de vorige eeuw, was er in het magische jaar 1995 de grote Verkeersstudie. Iedereen kan rekenen, we zijn al veel verder. Alleen maar met het Oosterweeldossier al vijftien jaar. We staan in Antwerpen nog elke dag in de file. Niet alleen 's morgens en 's avonds maar ook tijdens de daguren en op de middag. We kreunen onder een verkeersinfarct. Geen dag zonder file: dat heet nu eens de kracht van stilstand. Dat maken wij mee als Antwerpenaren.

Er zijn hier genoeg mogelijkheden aangeboden, tussentijdse oplossingen, los van de procedures die nu lopen. Het zijn snelle oplossingen. Ik heb begrip voor moeilijke besluitvorming en onvoorziene omstandigheden. Je zou de zwartepiet kunnen rondsturen, maar – ik heb het even opgelijst – in al die jaren hebben bijna alle politieke partijen ministers geleverd die verantwoordelijk waren voor die Antwerpse mobiliteitsdossiers. Dan vind ik het gehakketak dat je hier ziet, nogal irritant.

U kent de cijfers ook. In 2012 stonden we volgens de file-index in Antwerpen langer in de file dan in Rotterdam en Londen. We kampen met grotere fileproblemen dan steden als Londen, Los Angeles en Milaan. Op de binnenring tussen Antwerpen-Oost en Borgerhout sta je 3,7 uur per dag stil. U zult dat misschien kennen, maar sommige mensen wonen in een gehucht en komen af en toe naar de grote stad als er geen files zijn. Het stuk Antwerpse ring tussen Berchem en Borgerhout is met 140.000 voertuigen het drukste stuk. Er is 142 miljoen euro uitgegeven aan studie- en beheerskosten.

Dat staat volgens mijn cijfers gelijk aan anderhalve keer de jaarlijkse economische filekosten op de Antwerpse ring, 94,6 miljoen euro. Als die ring vast zit, dames en heren ministers van de Vlaamse Regering, dan raken de randwijken verzadigd, dan kunnen we nog niet uit onze deur. U moet als Antwerpenaar maar eens proberen om op tijd naar de naschoolse opvang te gaan in de spits. Dat moet u eens proberen! Ik heb heel veel begrip voor de discussies die hier worden gevoerd, maar dit vind ik er toch wel over.

Alle partijen dragen verantwoordelijkheid. Ik herinner me nog dat Mieke Vogels te dansen stond bij de maquette van de brug. Het geheugen is kort in de politiek en daarom geraakt iedereen ermee weg. De bocht van de sp.a en de burgemeester in Antwerpen hebben we allemaal meegemaakt. En dan hier nu horen dat men zijn uiterste best doet, dat is niet correct. Als je de streefdatum ziet, namelijk 2022, is een serieuze oplossing van het fileprobleem niet realistisch.

Voorzitter, ik rond af. De politieke bestuurspartijen hadden al langer hun politieke verantwoordelijkheid moeten nemen, al was het maar via een nooddecreet. Er zijn creatieve manieren genoeg, maar ook die moed ontbreekt bij de huidige politieke generatie. Wij in Antwerpen blijven stilstaan in files en in verstikkende lucht. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, ministers, collega's, ik ben niet van 't stad, maar ik ben wel een Antwerpse provinciaal.

Twaalf jaar danst deze regering rond de hete brij en verzint procedures en studies, betaalt juridische adviezen, stapelt kosten op. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Het resultaat is dat de files alleen maar langer worden en de Antwerpenaar dag in dag uit meer fijn stof te slikken krijgt. De kosten voor gezondheidszorgen zijn recent nog in het nieuws geweest. Ze kosten onze staat volgens de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) jaarlijks tussen 3 en 5 miljard euro. Dat is meer dan het transport ons economisch opbrengt.

Antwerpse chauffeurs verspillen op de ring 75 uren in de file. Dat is meer dan in Londen, Parijs en Rotterdam. Dat is daarstraks door collega's al aangehaald. Tussen 2007 en 2012 nam volgens het Vlaams Verkeerscentrum de filezwaarte in de Antwerpse regio toe met 68 procent. De Vlaamse Regering weigert de Liefkenshoektunnel tolvrij te maken, al is het zelfs maar voorlopig en tijdelijk zoals ons voorstel was. Nochtans heeft het Vlaams Verkeerscentrum berekend dat een tolvrije Liefkenshoektunnel wel degelijk positieve effecten kan hebben op het gedeelte ten zuiden van de ring.

Op 30 mei jongstleden hadden we de negentiende voortgangsrapportage. Collega's, de negentiende voortgangsrapportage van wat wij de stilstand noemen! Daar werd ons meegedeeld dat de gestandhoudingstermijn met Noriant nogmaals was verlengd tot 2 juli. Dat is volgens mij weer een kluitje om ons mee in het riet te sturen. De houding van Europa was ondertussen allang bekend. De gesprekken liepen. De aanvraag dateert van december 2011. Eigenlijk was de aanvraag overbodig, want wie nuchter nadenkt, weet dat Europa niet kan instemmen met de vraag om een nog niet vergund bouwwerk slechts gedeeltelijk en totaal anders te laten uitvoeren. De aanvraag bij Europa heeft ons ook torenhoge facturen voor juridisch advies opgeleverd.

Als een burger een bouwvergunning vraagt voor een appartement van zes verdiepingen moet hij ook niet komen vragen om alleen de ondergrondse parking met zwembad op te leveren. Het lijkt me niet meer dan logisch dat andere aannemers willen meedingen voor een contract als de opdracht zo fundamenteel is veranderd. Er is wat mij betreft wel degelijk een verschil tussen het bouwen van een brug en het graven van een tunnel.

Een tweede, nieuw element waarvan we in de commissie van 30 mei heel kort kennis konden nemen, is het feit dat de Rotsstudie een nieuw voorstel van inrichting in de omgeving Schijnpoort zou hebben uitgewerkt, maar dat mochten we niet zien: eerst moest de stad Antwerpen zijn fiat geven. De Antwerpse gemeenteraad, daarover ondervraagd, speelt de bal terug naar het Vlaamse niveau en zegt dat het om een Vlaamse studie gaat, want BAM is immers de opdrachtgever. Het Antwerpse college zou de nieuwe inrichting nog niet in detail hebben kunnen bestuderen.

Wat is het nu? Eerst stuurt de regering ons met een kluitje in het riet wat Europa betreft, en nu stuurt diezelfde regering ons van het kastje naar de muur. Dit dossier behoeft meer openheid, dit dossier heeft nood aan volledige transparantie. We nemen het niet dat het parlement wandelen wordt gestuurd wanneer we hiervan inzage vragen.

Minister, wanneer krijgen we inzage van het nieuwe dossier omgeving Schijnpoort en waarom wordt dat het parlement in dit stadium onthouden?

De heer Dirk de Kort: Mijnheer Peeters, u hebt die vraag bij de laatste voortgangsrapportage aan minister Crevits gesteld en u hebt er ook een antwoord op gekregen. Ze heeft gezegd: "Zoals met alle andere zaken en documenten, is er geen enkele probleem om die ter inzage te leggen. Ik wil wel eerst het overleg ter zake afronden met de stad Antwerpen. Dan krijgt u het onmiddellijk ter inzage."

Alle leden die al veel langer deel uitmaken van die voortgangsrapportage, kunnen één zaak zeggen, namelijk dat het in de beginperiode heel moeilijk was om vanuit het Vlaams Parlement inzage te krijgen in documenten. We moesten dan een gemeenschappelijk schrijven richten om de documenten in het Rekenhof te kunnen gaan bekijken. De koffie en de koekjes waren lekker, maar het was een probleem om onze parlementaire werkzaamheden op die manier te verrichten.

Nu kunnen we over het volledige project alle informatie krijgen, en dat zullen we in de toekomst verder te gepasten tijde krijgen. Trouwens, mijnheer Peeters, u was niet de enige die deze vraag heeft gesteld, ook de heer Martens had gevraagd om inzage in dit project.

De heer Dirk Peeters: Mijnheer de Kort, we weten allemaal dat het mobiliteitsproject Oosterweel in de Antwerpse regio knelt in de omgeving van het Sportpaleis. Van in het begin van het dossier is dat zo. Als er dan een tussentijdse studie is met nieuwe inzichten, dan moeten we die in de commissie kunnen zien en bespreken. Als daar wordt gezegd: eerst met de stad, en de stad zegt: eerst met Vlaanderen, en dat gebeurt net voor het zomerreces, dan weten we dat we in dit parlement twee keer per jaar, één keer in april-mei en nog eens in oktober-november, over dat dossier kunnen spreken. En dan is er weer veel tijd en actualiteit verloren gegaan. We moeten op het moment van de voortgangsrapportages over alle elementen die beschikbaar zijn, kunnen beschikken en kunnen spreken in de commissie. Dat was nu niet het geval. *(Applaus bij Groen)*

De heer Dirk de Kort: Mijnheer Peeters, ook in het verleden was er veel aandacht voor de omgeving van het Sportpaleis. Dat is terecht. Het gaat over het al dan niet afbreken van het viaduct. Het gaat ook over de leefbaarheid van Merksem. Daarom volgt de heer Penris de zaak op de voet. Daarom werden er in de laatste commissievergadering verschillende vragen gesteld. In het verleden hebben we ook vergaderd over dit probleem, ook tijdens de vakantie. Ik heb er geen probleem mee, als de werken goed opschieten, dat we daarover kunnen vergaderen tijdens de vakantiemaanden.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Peeters, in de voortgangsrapportage van 30 mei hebben we iets vrij ongebruikelijks gedaan. Er is nadien ook commentaar gekomen. Halfweg hadden we een milieueffectenrapport. Toen de naakte verkeerscijfers bekend werden, hebben we ze publiek gemaakt. Ondertussen loopt het milieueffectenrapport verder. Nu worden daar allerhande uitvoeringsvarianten op toegepast. Bij alle varianten van tracés wordt nagegaan hoe we het ontwerp kunnen optimaliseren. Vanaf het moment dat het milieueffectenrapport de tweede fase heeft afgewerkt – dat zal over enkele maanden zijn – zal dat ook publiek worden gemaakt. Ik heb er totaal geen probleem mee dat die plannen worden bekeken.

Na de commissievergadering kwam de vraag of je halfweg wel een milieueffectenrapport kon maken en die cijfers bekendmaken. We hebben gekozen om dat wel te doen om aan het parlement maximale transparantie te geven. Het is de logica zelf dat, van zodra die volgende fase is afgerond en als de technische uitvoeringsplannen zijn uitgewerkt, die mee worden bekendgemaakt. Alles is met de bedoeling om het uit te voeren op het terrein. Je hebt er dus geen enkel belang bij om uitvoeringsvarianten verborgen te houden, maar ze moeten wel goed uitgewerkt zijn.

Nu moet het verkeersmodel verder worden afgewerkt op alle varianten, en ook alle optimalisaties die aan jullie en veel andere mensen zullen worden voorgelegd.

De heer Dirk Peeters: Minister, de communicatie na de commissie was in die zin misschien wat voortijdig omdat daaruit bleek dat alleen maar de Oosterweelverbinding zou presteren en de andere varianten niet genoeg aan bod kwamen. Ik denk dat we niet de beste beurt gemaakt hebben die we konden maken.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Collega's, ministers, minister-president, jullie doen jullie best om ons te doen geloven dat iedereen zo hard mogelijk verder werkt om het dossier zo snel mogelijk te laten landen. Maar laat ons even terugkijken in de geschiedenis. Dit verhaal

duurt al meer dan twaalf jaar. Waarom? Omdat er binnen de regering grote verdeeldheid was, omdat men op een bepaald moment heeft beslist niet te beslissen en er een soort dubbelbesluit was dat de zaken weer verder op de lange baan heeft geschoven. Men probeert zeer duidelijk het dossier over de verkiezingen te tillen. Ondertussen zijn er alweer communicaties gebeurd door de echte minister van de N-VA in deze regering, de heer De Wever. (*Rumoer*)

Hij zegt dat hij niet getrouwd is met het BAM-tracé en dat voor hem alles nog op tafel kan liggen.

Ook hier is het verhaal gelijkaardig aan dat van het onderwijsdossier. Ik vraag mij echt af welk dossier er het snelst zal landen en waar we het snelst veranderingen zullen zien. Ik vrees echter dat het in geen van beiden zal zijn, want ook dit dossier is wel degelijk opnieuw inzet van de verkiezingen. Het staat opnieuw geagendeerd op de verkiezingsagenda. Het lijkt alsof de Vlaamse Regering vooral bezig is met de verkiezingen en niet met de echte dossiers.

Dus ja, ik vind de vraag van de heer Peeters en van een aantal andere volksvertegenwoordigers zeer pertinent en zeer belangrijk. Hoe lang gaan wij de mensen in Antwerpen nog in de file laten staan? Als er nog veel tijd wordt verspild en we dan nog moeten wachten op de uitvoering van dit dossier BAM-tracé, zullen de eerste auto's pas in 2022 in die tunnel rijden. Dat is nog eens tien jaar file, zonder dat er hier iets gebeurt.

Minister-president, minister Crevits, ik zou u willen zeggen: zorg er eerst en vooral voor dat die Liefkenshoektunnel tolvrij is. Is dat een volledige oplossing, een alleenzalmakende oplossing? Neen. Maar is het een deel van de oplossing? Ja, absoluut.

U zult dit dossier toch niet over de verkiezingen tillen en nog tien jaar wachten vooraleer de Antwerpenaren eindelijk een oplossing in zicht hebben?

Minister-president, u probeert inderdaad de vis te verdrinken en houdt zich vast aan allerlei strohalmen die er niet meer zijn. Ik vind dit weer een hallucinant debat.

De heer Dirk Peeters: Als we zeggen dat de Vlaamse Regering van dit dossier een knoeiboel heeft gemaakt, vind ik dat een understatement. Hier zijn geen woorden meer voor. Telkens duwt deze Vlaamse Regering halsstarrig door, tegen beter weten gaat ze voor haar zogenaamd 'beslist beleid', wars van elk voortschrijdend inzicht.

Zelfs met de plan-MER in opmaak – daar hadden we het daarnet al over – wordt er koortsachtig doorgewerkt aan het BAM-tracé. Er worden onteigeningen voorbereid, nutsleidingen verplaatst, verdere studies uitgevoerd, maar ook alternatieven getorpedeerd.

En ik hoor het u al denken: maar wat zou Groen dan doen? Wat wij zeker niet zouden doen, collega's, is ons eigen dossier hypothekeren en mismeeisteren zoals deze Vlaamse Regering nu doet. We zouden geen gevangenis bouwen op het te onderzoeken alternatief tracé. We zouden aan Europa geen toestemming vragen om een bouwovertreiding te mogen begaan. We zouden Europa ook niet vragen om de wet op de overheidsopdrachten te mogen negeren. We zouden geen torenhoge facturen betalen aan juridisch advies, dat ons, indien ik goed ben ingelicht, sinds 2009 al meer dan 2,5 miljoen euro heeft gekost. We zouden ook niet halsstarrig en tegen beter weten in vasthouden aan een BAM-tracé – geen brug – dat in een democratisch referendum verworpen werd. We zouden de Vlaamse begroting ook niet voor vijftig jaar hypothekeren met zware beschikbaarheidsvergoedingen. We zouden de stad Antwerpen en haar bevolking niet laten stikken in het fijn stof. Kortom: we zouden er geen knoeiboel van maken.

Collega's, volgens de timing die we kregen in de laatste commissiebespreking, zal de hele Oosterweelverbinding – zonder vertraging – pas klaar zijn in 2022. In werkelijkheid zal het wellicht nog later zijn. Dat is nog tien jaar wachten en nog eens twee, drie regeringen verder. Deze eis van Europa is een nieuwe opportuniteit om met een schone lei opnieuw te beginnen, in volle transparantie en met het belang van de omwonenden voorop.

Ik kreeg deze middag nog een bericht van de mensen van Ademloos en zij stellen het zo: “We werken aan de vierde tunnel onder de Schelde en waarschijnlijk de laatste van deze eeuw. Zou die in vredesnaam aangelegd kunnen worden op een plaats waar dat een maximale verbetering inhoudt voor onze economie, ecologie en de leefkwaliteit van de huidige en toekomstige generaties? Het gaat niet meer over een politieke logica maar om een vele generaties overstijgende welzijnslogica.”

Dat is de inzet van dit debat. Grijp de nieuwe kans. Verlaat het dode spoor. Neem een nieuwe doorstart. Dump het vermaledijde BAM-tracé en kies resoluut voor een goede oplossing, die de burgers en de mobiliteit ten goede komt. Leden van de regering, er zijn in dit dossier al een paar momenten geweest dat er een kentering en een oplossing mogelijk was. Denk maar aan het opstarten van de DAM-werkgroepen (ministerieel comité Duurzame Antwerpse Mobiliteit) na het referendum. U hebt die kansen niet benut. Neem nu ten minste voorlopige maatregelen, want de eerste tien jaar zullen er geen resultaten zijn. Investeer in het Antwerpse openbaar vervoer in plaats van te bezuinigen en de mensen opnieuw in de auto te jagen. Start uw proefproject met rekeningrijden op de ring. Bouw de fietsverbindingen versneld uit. Heractiveer de Scheldeveren. Maak werk van het overkappen van de ring. Weer het Oost-Europese zware vrachtverkeer. En, doe vandaag nog iets. Maak – ten minste tijdelijk en voorlopig in de spits – de Liefkenshoektunnel tolvrij zoals we altijd gevraagd hebben. Geef de stad Antwerpen een kans op een gezonde stedelijke ontwikkeling. Verbeter de luchtkwaliteit voor de inwoners. Nu weer niets doen is schuldig verzuim! (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik weet wat ik zeg, minister-president.

Yves Leterme heeft zijn fouten al bekend en zijn mea culpa al geslagen. Wanneer zullen jullie dat doen? (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, minister-president, leden van de regering, vlotter verkeer, veiligere wegen en een grotere leefkwaliteit: dat is het doel van het Masterplan 2020 in de Antwerpse regio. De stad, de rand, de haven en het verkeer: alles moet erop vooruitgaan. De fileproblematiek in de Antwerpse regio is immers enorm. Elke stilstand is achteruitgang. Daarvan getuigen dagelijks de tienduizenden die in de file staan. Zij zijn vaak de zwijgende meerderheid die wil dat we werk maken van dit dossier: geen debatten, maar daden.

Het masterplan omvat niet alleen de Oosterweelverbinding. Ongeveer 4 miljard euro van de 7,2 miljard aan investeringskosten wordt aan andere projecten besteed. Het gaat om maatregelen die de verkeersdrukke, de ongevallen en het sluipverkeer in en om Antwerpen aanpakken.

Tegen 2020 willen we dat de helft van alle verplaatsingen in de Antwerpse agglomeratie met het openbaar vervoer, te voet of op de fiets gebeurt. Daarvoor wordt het openbaar vervoer sterker uitgebouwd. Verder komen er nieuwe, veilige fietsnetwerken en worden de waterwegen niet vergeten, denk maar aan het Albertkanaal.

Andere grote infrastructuurwerken in de Antwerpse regio zorgen voor de welvaart en de toekomst van Vlaanderen. Vorige vrijdag hebben we met de commissie een bezoek gebracht aan de Deurganckdoksluis. In het verleden bezochten we de Liefkenshoektunnel. Recent werd gestart met de bouw van een tunnel op de Krijgsbaan aan de luchthaven van Deurne. Tevens zijn er de verhogingen van de bruggen over het Albertkanaal die het vervoer van goederen via de binnenvaart verbeteren. Er wordt gewerkt, er wordt geïnvesteerd.

Bij de recente voortgangsrapportage in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken heeft de Vlaamse Regering heel uitvoerig de stand van zaken toegelicht, met diverse wijzigingen aan het project, en ook een zicht op het totale kostenplaatje. Het verslag van deze

commissievergadering is openbaar: het staat op de website van het Vlaams Parlement, en het loont de moeite om het na te lezen.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de Kort, ik hoor het u graag zeggen, de dingen die Vlaanderen allemaal doet. U verwijst naar de werken aan het Deurganckdok, naar de Liefkenshoektunnel enzovoort. U vergeet echter één ding: als we werken om investeerders en ondernemers aan te trekken naar onze regio, moeten ze nadien ook wel hun goederen weg krijgen. Net aan die kwaal lijdt deze regering: ze doet allerlei dingen, maar slaagt er niet in om investeerders hier te houden en naar hier te halen door te werken aan onze troeven, aan een betere infrastructuur en een betere mobiliteit. Waarom doet u niet wat u al zo lang op voorhand kunt doen? Dan heb ik het over werk maken van die verbindingswegen in het Waasland en op de rechteroever. Ik heb het over werk maken van een goed, geavanceerd elektronisch managementsysteem. Waarom doet u nu niet wat haalbaar en betaalbaar is, zoals het installeren van noodbruggen op de Singel? Wat dat betreft, blijf ik op mijn honger, en samen met ons de hele oppositie. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de Kort, in uw lijstje van goede daden van de Vlaamse Regering hoor ik u ook de ondertunneling van de Krijgsbaan vermelden. Hoe kan die ondertunneling van dat stukje van de Krijgsbaan, voor de verlenging van de startbaan, een bijdrage leveren aan het ontwarren van de verkeersknoop rond Antwerpen? Dat zou ik heel graag eens willen weten van u.

De heer Dirk de Kort: Mevrouw De Ridder, u hebt ook zeer goede contacten met het Antwerpse bedrijfsleven en de haven. U zou moeten weten dat op dit moment tal van Antwerpse havenbedrijven volop aan het investeren zijn, onder meer in de binnenvaart, als gevolg van de aanpassingen die er momenteel gebeuren, met de verbreding van het Albertkanaal en het verhogen van de bruggen. Daardoor vestigt een bedrijf als DP World zich in Grobbendonk, op de Beverdonksite, om er de goederenoverslag te doen. Daar zal men goederen laden en lossen en naar de haven van Antwerpen brengen. Momenteel wordt dat verkeer gespreid: het verlaat niet alleen via het spoor de haven, maar ook via de binnenvaart.

U had het over het dynamisch verkeersmanagement. Er zijn al heel wat van die borden geïnstalleerd. Het programma voorziet in een installatie van nog meer borden in de regio, op de E19, ook richting Nederland. Er is de spitsstrook. Tijdens een van de voorbije vergaderingen van de commissie Openbare Werken verklaarde u nog daar trots op te zijn. U stelde dat u eigenlijk de moeder was van dat idee. Wel, dat is gerealiseerd en heeft een duidelijk effect op de files. Dat is zeer duidelijk te merken als men van de kleine ring de E313 oprijdt. Het aantal uren dat men daar in de file staat, is opmerkelijk gedaald. Het dossier van de spitsstrook van Antwerpen-Noord richting Sint-Job-in-'t-Goor wordt nu ook verder uitgewerkt door de afdeling Wegen en Verkeer. We kijken daarnaar uit.

Mevrouw Vogels, wat het dossier van de luchthaven van Deurne betreft, ik heb alleen maar willen onderstrepen dat er heel wat investeringen gebeuren. Sommige leden, ook van uw partij, doen immers alsof er op dit moment in de Antwerpse regio niets wordt geïnvesteerd op het vlak van infrastructuurwerken. Niets is minder waar.

Mevrouw Mieke Vogels: Het gaat niet over het investeren op zich. De vraag is of die investeringen goede investeringen zijn. De Krijgsbaan ondertunnelen voor een verlieslatende, totaal overbodige luchthaven is een zinloze investering. Dat geld had men veel beter voor iets anders kunnen gebruiken.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de Kort, u somt op wat er zoal gebeurt. Proficiat. Het zou er nog aan moeten ontbreken, mocht de Vlaamse Regering de afgelopen jaren niets hebben gedaan. De bottomline blijft dat in oktober 2009 het referendum in Antwerpen heeft plaatsgevonden en dat er binnenkort, in 2014, verkiezingen zijn. Vijf jaar later is er helemaal niets gebeurd aan die grote infrastructuurwerken rond Antwerpen.

Het zou er nog aan moeten ontbreken dat u niets had gedaan rond de verlenging van tramlijnen, de ondertunneling van de R11 of de verhoging van de bruggen over het Albertkanaal. Maar de bottomline blijft: wat had u kunnen doen? Tangenten, verbindingswegen, Waaslandtunnel en op rechteroever, dat trekt u bewust niet naar voren. Ik vraag me nog altijd af waarom.

De heer Dirk de Kort: Mevrouw Vogels, u weet ook dat we al veel verder hadden gestaan, indien uw gewezen burgemeester Pira het dossier van de ondertunneling van de N1 niet zo had tegengehouden. De hele regio vermijdt Mortsel, omdat we daar, door de mobiliteitsoplossingen die door Groen zijn uitgewerkt, nu letterlijk en figuurlijk vaststaan.

Mevrouw De Ridder, ik ben blij met de opsomming die u hebt gegeven. U herinnert zich dat er daadwerkelijk een aantal werkzaamheden zijn gebeurd op het gebied van openbaar vervoer en watergebonden projecten.

Mevrouw Annick De Ridder: Proficiat daarvoor! Gemorrel in de marge.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil even reageren op wat de heer de Kort zei over Mortsel, want dat is heel erg onder de gordel. De doortocht in Mortsel, mijnheer de Kort, betreft een gewestweg. Het gewest heeft er terecht voor gekozen om het autoverkeer in Mortsel en op de Turnhoutsebaan in Deurne op één rijvak te brengen en voorrang te geven aan het openbaar vervoer en de zachte weggebruiker, omdat je daar in het hart van de gemeente zit. Ik ben superfier dat mijn burgemeester van Mortsel, Ingrid Pira, samen met het gewest, die aanleg verdedigd heeft, tegen beter weten in.

Ik kan u een heel mooi Youtube-filmpje doorsturen van hoe het was voor de heraanleg van de doortocht van Mortsel, hoe er dan onwaarschijnlijke files waren en hoe de zachte weggebruiker met gevaar voor eigen leven tussen de auto's moest laveren, en hoe het nu is.

Dit is dus bijzonder laag, mijnheer de Kort. Ik ben zeer blij dat het gewest en onze burgemeesters – niet alleen van Mortsel, maar ook van Zwijndrecht – resoluut kiezen voor openbaar vervoer en de zwakke weggebruiker. Iedereen die achter het STOP-principe staat – tot nader order ook uw partij, maar niet langer de N-VA – zou dit mee moeten verdedigen. *(Applaus bij Groen)*

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik wil even reageren op wat mevrouw Vogels zei. Ik heb heel veel respect voor haar, maar als sprookjesverteller is ze voor mij gebuisd.

Het beleid dat u nu verdedigt, mevrouw Vogels, heeft ervoor gezorgd dat de gemeentes rond Mortsel nu alle mobiliteitsproblemen op hun nek geschoven krijgen. U moet maar eens gaan vragen wat daar gebeurd is. Dat beleid is ook een fout beleid.

De heer Dirk de Kort: Collega's, enkel de Oosterweelverbinding loopt moeilijker, maar er wordt doorgewerkt. De Vlaamse Regering heeft een tracékeuze gemaakt, mevrouw De Ridder, rekening houdend met de keuze van de Antwerpenaar na het referendum. Ook Open Vld heeft de wijziging van dit project van een brug naar een tunnel mee ondersteund.

Het dossier werd eind 2011 voorgelegd aan de Europese Commissie. En om tijdens de Europese onderhandelingen tijd te winnen, heeft de Vlaamse overheid de milieueffectenrapportage opgestart. De procedure voor de plan-MER loopt volop. De dienst MER heeft de tracés aangeduid die verder onderzocht worden, met de bijhorende exploitatievarianten.

Het Vlaams Verkeerscentrum heeft onderzocht welke tracés het best scoren. Daarbij blijkt dat het oorspronkelijke Oosterweeltracé de verbinding is die de doorstroming op de Antwerpse ring het meest verbetert. Terzijde: ook Voka stelt dat Europa het oorspronkelijke tracé niet afschiet en dat als Europa een nieuwe aanbesteding eist voor de Oosterweeltunnel, dat niet tot een vertraging van het project hoeft te leiden.

Mijn fractie ondersteunt de Vlaamse Regering, die met de grootste voorzichtigheid dit dossier verder benadert om verdere vertragingen te vermijden. De Vlaamse Regering heeft nu een uitspraak nodig over mogelijke staatssteun ingevolge de projectwijziging waarrond in dit parlement brede steun bestond. Het is echter nog steeds wachten op een beslissing van de Europese Commissie.

Het is dan heel goed dat de minister-president al een nuttig overleg heeft gehad met de Europees commissaris voor Interne markt. Er wordt nog een finaal overleg met de Europese Commissie gepland om de resterende onduidelijkheden over de Oosterweelverbinding uit te klaren. Blijkbaar zou er nog een mogelijkheid zijn om Noriant, dat toch bijna alle Vlaamse bedrijven groepeert, aan boord te houden als Vlaanderen kan aantonen dat het consortium dat de oorspronkelijke Oosterweelverbinding ging bouwen opnieuw als beste uit de aanbestedingsprocedure zou komen. *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

De heer Dirk Peeters: Mijnheer de Kort, ik wil u even onderbreken wanneer u zegt dat gebleken is dat het Oosterweeltracé het beste tracé zou zijn en het best zou scoren. Net daar bestaat onzekerheid over. We kunnen dat niet zeggen voor de plan-MER en alle varianten en onderscheiden mechanismes die kunnen doorwerken zoals rekeningrijden en trajectheffing, zijn onderzocht. Voordat die studies zijn afgerond, kunnen wij het besluit dat u nu trekt, niet trekken. Het is precies dat wat wij in de commissie hebben aangekaart als een negatief aspect van deze Vlaamse Regering. Zij neemt een voorsprong op de plan-MER en blijft voortborduren op het BAM-tracé, terwijl de alternatieven nog niet zijn onderzocht. Uw conclusie is voorbarig, mijnheer de Kort.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik sluit me aan bij de vorige spreker, maar om een heel andere reden. Mijnheer de Kort, u blijft opnieuw hameren op dat BAM-tracé, maar er is wel zoiets als een referendum geweest. Dat referendum ging niet over een brug maar over een tracé, en dat tracé is verworpen. Voor iemand die gelooft in referenda en in directe democratie – hoewel we daar heel voorzichtig mee moeten omspringen – geloof ik toch wel dat we die uitspraak moeten respecteren. Daar zit voor mij een heel grote knoop in het debat. U blijft inderdaad inzetten op dat BAM-tracé. Ik zou wel eens willen weten waarom u de uitspraak van de Antwerpse kiezers naast u neerlegt. Er is kritiek te leveren op de wijze waarop het referendum is opgezet, maar het heeft nu eenmaal plaatsgevonden en we kunnen dat niet naast ons neerleggen.

U zegt daarnet dat we moeten aantonen dat Noriant opnieuw het beste bod zou doen. Het is ook belangrijk dat u aan de Europese Commissie kunt aantonen dat de veranderingen die u aanbrengt, niet essentieel zijn. De vraag is natuurlijk of de wijziging van een brug in een tunnel een essentiële wijziging is. Wanneer u bijvoorbeeld de opdracht zou verbreden buiten het geografische gebied zoals het er nu ligt, dan zou u zeker een probleem hebben. De vraag die ik u echter wil stellen, is waarom u zo zeker bent dat het eigenlijk geen essentiële verandering is.

De heer Sas van Rouveroij: Mijnheer de Kort, u bent een intelligent man. De woorden die u formuleert, zijn altijd gewikt en gewogen, en dat is goed. Vandaar dat ik een poging zal doen om nog eens aan u uit te leggen wat de minister-president niet wil horen.

U zei daarnet letterlijk – en u zult het ook zo bedoeld hebben – dat u wacht op een Europees standpunt inzake staatssteun. Zo heb ik het toch goed begrepen, mijnheer de Kort? Wel, ik zeg u nogmaals dat sinds 17 januari 2012 het Europees standpunt in verband met de notificatie van Vlaanderen met betrekking tot staatssteun bekend is aan de Vlaamse Regering.

De andere procedure, die uiteraard het gevolg is van het standpunt van het Directoraat-Generaal Concurrentie, namelijk het intrekken van de notificatie, heeft geleid tot een tweede dossier. Hier gaat het over het Directoraat-Generaal Interne markt en diensten. Daarvan zeg ik u dat dit niet leidt tot een beslissing van de Europese Commissie. Het staat in de sterren

geschreven dat diegenen die dit dossier kennen in Vlaanderen, in België en in Europa u allemaal unisono zullen zeggen dat deze aanbesteding in de huidige vorm niet kan worden gehandhaafd.

Ik doe nu een voorspelling. In de loop van de komende dagen en weken zal de minister-president uiteindelijk, maar dan zonder een uitspraak van de Europese Commissie, de Vlaamse samenleving moeten vertellen dat er een nieuwe aanbesteding moet komen. Dat zal het gevolg zijn van de vaststelling die we nu met zijn allen, inclusief het Directoraat-generaal Interne markt en diensten doen. De toewijzing aan Noriant is onhaalbaar.

De heer Dirk de Kort: Een aantal gestelde vragen zijn eigenlijk herhalingen van vragen die al eerder tijdens het debat naar voren zijn gekomen.

Er is me gevraagd waarom het dossier volgens mij aan de Europese Commissie mag worden voorgelegd. Er is daarstraks al verwezen naar voorbeelden als de London Underground en de Rijksse Light Rail. Mits een beperking van de opdrachten konden de werken wel worden uitgevoerd.

Minister-president Kris Peeters: Als de heer van Rouveroj hier elke keer op terugkomt, voel ik me verplicht hier elke keer op te repliceren.

We hebben bij het Directoraat-generaal Concurrentie een aanmelding met betrekking tot staatssteun gedaan. Die aanmelding moet tot een uitspraak leiden. Die uitspraak is er nu niet. Het Directoraat-generaal Concurrentie heeft ons in het verleden gevraagd ons dossier in te trekken omdat het onmogelijk zou zijn bepaalde argumenten voldoende in te schatten. Er is ons zelfs verteld dat we ons tot het Directoraat-generaal Interne markt en diensten moeten wenden.

Ik zal niet herhalen wat ik daarstraks al over Europees commissaris Barnier heb verteld. Wij willen een uitspraak over onze aanmelding voor staatssteun. We hebben, na onze contacten met het Directoraat-generaal Concurrentie, ook contact met het Directoraat-generaal Interne markt en diensten opgenomen.

Ik weet, onder meer vanwege mijn opleiding als jurist, dat een aanmelding voor staatssteun een formele beslissing vergt. Het Directoraat-generaal Interne markt en diensten levert een advies. Het geheel is hieraan verbonden. Wij blijven pleiten voor een uitspraak van de Europese Commissie.

De heer van Rouveroj spreekt zichzelf in dit verband tegen. Volgens hem moet de Europese Commissie hier niet over beslissen. Een dergelijke beslissing is verplicht wanneer een aanmelding voor staatssteun is ingediend. We vragen de Europese Commissie en de bevoegde Europese commissaris duidelijk om een uitspraak. Als die uitspraak negatief zou zijn, zullen we ons hiernaar gedragen.

Als ik het goed heb begrepen, geeft de heer De Backer nu in Villa Politica tekst en uitleg. Ik ga ervan uit dat we resoluut naar een duidelijke positie en uitspraak van de Europese Commissie streven. Het Directoraat-generaal Concurrentie en het Directoraat-generaal Interne markt en diensten hebben naar elkaar doorverwezen. Er is geen nieuw dossier ingediend. Op vraag van het directoraat-generaal zijn bijkomende elementen aan het dossier toegevoegd.

De heer van Rouveroj wekt hier de indruk dat we tijd verspillen en dat we op een incorrecte wijze met de Europese Commissie omgaan. Dat is niet juist.

De heer Sas van Rouveroj: Minister-president, ik wil even ingaan op de vraag of u tijd verspilt. Een zaak is alvast duidelijk. Op 18 december 2012 hebt u een dossier ingediend. In februari 2013 hebt u moeten toegeven dat een aantal onderdelen van dat dossier tot uw spijt foutjes bevatten. U hebt het dossier in februari 2013 moeten hernemen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Dat had niets met bijkomende vragen te maken. U moet uw eigen dossier en de begeleidende briefwisseling eens lezen. Aangezien dit op zich geen probleem is, kan ik gerust de datum vermelden. U moet de communicatie van 12 februari 2013 eens lezen.

In die briefwisseling staat duidelijk te lezen wat ik net heb verklaard. Het dossier dat u hebt aangehaald, moest nog eens worden ingediend. Er waren een paar probleempjes. Dit was niet het gevolg van vragen, maar van een aantal vergissingen.

Maar ik wil het daar niet over hebben. Het is tijdverlies van een paar maanden, maar het gaat hier over veel meer. Het is wachten op Godot. We hebben het daarnet al uitgepraat. U verwacht beslissingen van organen die er geen zullen geven. Minister-president, ik vraag me dan af of u zo naïef bent om dat te doen. Neen, natuurlijk niet, er zit een strategie achter en er is een motief. Inderdaad, u probeert dit zaakje zo lang mogelijk te rekken en uiteindelijk over de verkiezingen heen te tillen. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ten slotte wil ik u er nogmaals aan herinneren dat er op 17 januari 2012 een duidelijk standpunt is ingenomen door het Directoraat-generaal Concurrentie. U was er even niet: u hebt zich kunnen bezinnen en zich kunnen informeren. U hebt gevoeld dat u hier niet de waarheid spreekt en u bent nu, langzamerhand en met mondjesmaat, de waarheid aan het vertellen. Het is spijtig dat we ze er moeten uitsleuren.

Minister-president Kris Peeters: Dit is ook een eenvoudige vraag aan de heer van Rouveroj: als men een aanmelding doet voor staatssteun, moet er dan een beslissing komen of niet? Het antwoord is dus ja. Is er door de Europese Commissie reeds een beslissing genomen? Het antwoord is neen. Neen, er is geen antwoord gekomen van de Europese Commissie.

De heer Sas van Rouveroj: Minister-president, ik heb u niet de vraag gesteld of er een beslissing van de Europese Commissie was, ik heb u de vraag gesteld of u kennis had van het standpunt van het Directoraat-generaal Concurrentie. U weigerde daarop te antwoorden. Het antwoord is ja. Sinds 17 januari 2012 weet u dat het een doodlopend spoor is.

Minister-president Kris Peeters: Men heeft gevraagd om het dossier in te trekken. Wij gaan daar niet op in omdat wij argumenten hebben die nu ook verder worden besproken met het Directoraat-generaal Interne markt en diensten dat ons dossier verstevigt. Wij doen er alles aan zodat men op Europees niveau een positieve beslissing neemt. Maar er is geen officiële beslissing genomen door Europa. Wij zullen er de volgende weken alles aan doen om op de vragen die men gaat stellen bijkomende informatie te geven, zodat het dossier op Europees niveau tot een goed einde komt. Dat is wat ik nu doe en ik hoop dat we ook de steun van het parlement hebben.

De heer Sas van Rouveroj: Ik heb gisteravond naar Terzake gekeken. Ik heb me beziggehouden met op te schrijven wat u hebt gezegd over dit dossier. Ik citeer letterlijk: “Om aan Noriant dat eerste stuk te gunnen, hebben wij gezegd, goed, wij vragen aan de Europese Commissie of dat staatssteun is of niet, in analogie met wat Engeland heeft gedaan met zijn metro. Daarop hebben wij nog altijd geen antwoord gekregen.” U hebt er op 17 januari 2012 al een antwoord op gehad.

Minister-president Kris Peeters: Neen, dat is onjuist. Dat is onjuist.

De heer Sas van Rouveroj: U wilt een antwoord van de Europese Commissie, maar u hebt alle informatie die nuttig en noodzakelijk is om te handelen, maar u handelt niet. U blijft wachten op formalismen en daar is niemand mee gebaat.

De voorzitter: Mijnheer de Kort, er was een vraag van de heer Vereeck en de heer Peeters over het tracé.

De heer Dirk de Kort: Over het tracé is er de vraag of er effectief rekening werd gehouden met de keuze van de Antwerpenaar na het referendum. Er is toch wel een heel duidelijke

wijziging gebeurd, want daardoor is er een essentiële wijziging gebeurd aan de opdracht. De plannen voor de brug en het viaduct aan het Sportpaleis worden grondig gewijzigd. Dat was hoofdzakelijk de vraag.

Mijnheer Peeters, het is effectief zo dat in de commissie de resultaten van het Vlaams Verkeerscentrum zijn meegedeeld en de mensen van de MER-cel hebben erop gewezen dat zij eigenlijk het laatste woord hebben. Ik heb gezegd dat volgens het Vlaams Verkeerscentrum het Oosterweeltracé het beste scoort. Ik heb ze heel duidelijk vernoemd.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de Kort, dat vind ik toch wel kort door de bocht, want daarover ging het referendum helemaal niet. Het referendum ging niet over een brug of een tunnel, het ging over het tracé. Trouwens, als ik één kritiek mag geven over de aanmelding bij Europa, dan is het precies dat het referendum juist op die manier is voorgesteld, namelijk de keuze die de Antwerpenaar zou hebben gehad tussen een brug en een tunnel en dat is helemaal niet zo. Het gaat over een tracé in de stad of buiten de stad.

Voorzitter, ik denk dat we toch eens grondig moeten overwegen om de confidentialiteit van bepaalde documenten op te heffen om een stuk van de discussie definitief te beslechten in dit parlement.

De voorzitter: Dat moet u ter sprake brengen in het Uitgebreid Bureau, mijnheer Vereeck.

De heer Dirk de Kort: Collega Vereeck, wij zijn ervan overtuigd dat niet alleen de Oosterweelverbinding, het BAM-tracé, de oplossing is. We hebben in het verleden altijd gezegd dat het voor ons een en-en-verhaal is. Daarom vinden wij het belangrijk dat de besprekingen met de lokale besturen over de R11bis en de A102 onder leiding van de gouverneur nu ook verder kunnen plaatsvinden. Wij zijn ervan overtuigd dat het inderdaad in zijn totaliteit moet worden aangepakt.

Collega's, ik wijs ook op de speech van de voorzitter van de raad van bestuur van de nv BAM, de heer Rudi Thomaes. Ik vond zijn woorden zeer treffend en frappant toen ik het verslag las. "Zijn jarenlange ervaring met sociaal overleg op topniveau heeft hem geleerd dat sommige grote dossiers nooit uit de polarisatie geraken en andere wel. Het verschil wordt gemaakt door mensen en door hun wil om vooruit te komen. Daarom luistert hij graag naar iedereen die vooruitgang verkiest boven stilstand, zowel mensen die aan het dossier werken als mensen die actie voeren." Verder zegt hij "Het realiseren van de derde Schelde-oeververbinding kan een heilzame remedie zijn. Op korte termijn zal het ondernemersvertrouwen terugkeren en zal er een werf starten waar duizenden mensen kunnen werken. Dit zal ook zorgen voor economische groei in Vlaanderen in de komende decennia."

Ik roep dan ook iedereen op om dit project als een dossier van nationaal belang te beschouwen. De Oosterweelverbinding is niet zomaar een mobiliteitsdossier, neen – misschien is het omdat we van Antwerpen zijn dat we zo bescheiden zijn – het is het grootste Europese mobiliteitsdossier. Dit project, goede vrienden, moeten we tot een goed einde brengen. Ik doe dan ook een appel op de verantwoordelijkheidszin van elk lid van dit parlement. Dit dossier is te belangrijk voor Vlaanderen om te laten verzanden in politiek getouwtrek. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Collega's, minister-president, een actualiteitsdebat over Oosterweel: U was een beetje verrast, maar eigenlijk had u het kunnen weten. Een week geleden twitterde Linda De Win, de voorvrouw van Villa Politica, hierover al en voorspelde ze dat we vandaag hierover een actualiteitsdebat zouden houden. Maar zelfs zonder de voorspellende kracht van Villa Politica denk ik dat u al aanvoelde dat u een uitnodiging zou krijgen voor deze middag.

Elke vonk in het masterplandossier resulteert bijna automatisch in vuurwerk. Er hoeft maar iemand iets te zeggen, er hoeft ergens maar iets te verschijnen, en de doos van Pandora wordt

geopend. En dat is begrijpelijk, want het is een dossier van enorm belang. De mobiliteitsproblemen in de Antwerpse regio en de leefbaarheidsproblemen die daaruit voortvloeien, zijn gigantisch.

We moeten er niet flauw over doen, het is ook een dossier met een ongekende voorgeschiedenis en een grote politieke gevoeligheid. De vele debatten binnen en buiten dit parlement, de ontelbare krantenartikels, de vele uren en bergen hoge voortgangrapportages spreken voor zich.

Ik herinner mij nog mijn allereerste commissievergadering als Vlaams parlements lid. Dat was in de commissie Mobiliteit, in september 2010. Het was direct bingo, want september 2010 was een sleutelmoment voor het masterplan. Als het masterplan de Bijbel zou zijn, dan zou de overgang van het Oude Testament naar het Nieuwe Testament daar plaatsvinden. Wie de Jezus in dit verhaal is, laat ik in het midden. Al kan ik diegene die daarvoor ambitie hebben, wel wijzen op het einde van de Bijbel. (*Gelach*)

In september 2010 werd het Masterplan Antwerpen met Lange Wapper omgevormd tot het Masterplan 2020 zonder Lange Wapper en met tunnelcomplex. Dat was een belangrijke beslissing en een die ook niet zomaar genomen is. Het betekende niet alleen het einde van de Lange Wapper, maar ook dat van het viaduct aan het sportpaleis, wat een belangrijke stap was voor de leefbaarheid en de ontwikkeling van de stad. Het masterplan werd ook breder. De mobiliteitsproblemen in de stad en in de rand werden voor het eerst aan elkaar gekoppeld.

Eind vorige week ontstond er opnieuw een vonk in het Oosterweeldebat, ditmaal naar aanleiding van het antwoord van de Europese Commissie over de aanbestedingsprocedure. Die vonk werd de afgelopen dagen en de afgelopen uren aangewakkerd door de politieke reacties daarop, uit verschillende hoek. Ik denk, minister-president of uw vervangster, dat het vandaag in de eerste plaats belangrijk is dat u daar duidelijkheid over schept. U hebt dat al deels gedaan op bepaalde nieuwssites en daarnet tijdens de heen-en-weerdiscussie met de heer van Rouveroy. Het is belangrijk dat we, wanneer we hier straks buitengaan, allemaal weten welk overleg er gepland is en wat de stappen zijn nadat we een antwoord hebben gekregen.

De vraag of we een schadeloosstelling moeten betalen aan Noriant, en vooral de omvang van die schadevergoeding, is uiteraard een zeer, zeer belangrijke vraag. Maar op zich heeft die vraag natuurlijk weinig impact op de voortgang van het dossier van de derde Scheldekruising. Het dossier zit in MER-procedure en het is dus die MER-procedure die het ritme en de timing aangeeft. We zijn het allemaal eens, denk ik, dat we pas een definitieve start kunnen nemen op het moment dat die experts hun werk hebben gedaan en wanneer duidelijk is wat de effecten van de verschillende varianten zijn op de leefbaarheid en de mobiliteit. Op dat moment kunnen we de verschillende varianten tegen elkaar afzetten. Tegen het najaar zouden de resultaten van de MER klaar zijn en kan de inhoudelijke discussie ten volle worden gevoerd, in de Vlaamse Regering, ongetwijfeld hier in het Vlaams Parlement en zeer zeker ook op andere plaatsen in de omgeving de kathedraal.

Op het einde van de maand start ook de MER-procedure in verband met de zogenaamde 'bretellen', de A102 en de R11bis. Dat dossier kunnen we niet loskoppelen van dit Oosterweeldebat. Ik maak me alleen grote zorgen als ik sommige mensen vandaag en in de media die de afgelopen dagen die 'bretellen' hoor omschrijven als kleine ingrepen. Ook die bretellen vormen een heel groot dossier met een grote complexiteit en een grote financiële weerslag. De stad stopt niet meer aan de gemeentegrens. Ook in de rand rond Antwerpen zijn er mobiliteitsproblemen. De heer de Kort verwees al naar mijn thuishaven. Ook daar moet zorgvuldig naar een oplossing worden gezocht, die niet alleen de mobiliteit kan verbeteren, maar ook de leefbaarheid en de ruimtelijke kwaliteit kan garanderen.

Wat de MER ook uitwijst, welke oplossing ook wordt gekozen, één zaak staat vast: die grote infrastructurele oplossingen zijn niet van vandaag op morgen gerealiseerd. We moeten dan

ook op zoek naar een aantal haalbare investeringen die we op kortere termijn kunnen doen om de mobiliteitsdruk in de Antwerpse regio te verlichten.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer D'Hulster, het verrast me dat u als lid van de meerderheid een van de belangrijkste pijnpunten van het dossier blootlegt. Daardoor geeft u mee de verklaring waarom er een standstill is. U zegt zelf dat de problematiek van de schadevergoeding, die u letterlijk heeft vermeld, de bewegingsruimte van de Vlaamse Regering beperkt.

Ik heb aangehaald dat er daarover rechtsleer bestaat en dat mogelijk 10 tot 15 procent van het aannemingsbedrag moet worden betaald, wanneer je de gunning niet geeft aan de aannemer of tijdelijke vereniging. In dit geval gaat het om 3 tot 4 miljard euro. Dan spreken we toch over ongeveer 450 miljoen euro. Dat bedrag wordt ook genoemd door stRaten-generaal. Dat haalt u aan. Weet u daar meer van?

Dat gaat het hele dossier nog verder verzwaren. In feite voor niets komt er mogelijk nog een factuur van 400 tot 500 miljoen euro bij die 142 miljoen euro studiekosten, als we effectief niet met Noriant werken. Kan ik daaruit afleiden dat u zegt dat we daar vastzitten en dat we met Noriant verder moeten, omdat we anders dubbel en dik betalen?

Mevrouw Annick De Ridder: Ik hoor u zeggen: MER, sleutelmoment, kantelmoment, niet los te koppelen van de tangenten. Dat moet net de kern van deze discussie zijn vandaag.

We hebben enerzijds – mijn excuses, ik moet het woord opnieuw gebruiken – het geklungel van de Vlaamse Regering wat betreft het hele dubbelbesluit, het vis-noch-vleesbesluit, om een brug te vervangen door een tunnel, om er dan toch weer een brug van te maken en dan een 'cut-and-cover'. Daardoor zitten we nu met al die discussies die Europees worden gevoerd.

Maar daarnaast kan de Vlaamse Regering nog veel meer doen. Dat is mijn vraag, maar ik blijf hier totaal op mijn honger zitten. De dingen zijn los te koppelen. Momenteel kreunt iedereen in en rond Antwerpen onder het fileleed: bewoners, inwoners, mensen die er komen werken, investeerders, noem maar op. Mijn vraag aan u is waarom de tangenten, bijvoorbeeld de aansluiting van de rechteroever met Wommelgem en Ekeren, niet worden gerealiseerd. Waarom blijft u zich daar niet met dezelfde verbetenheid in vast als in de rest? Realiseer die tangenten! Waarom gebeurt dat op dit ogenblik niet? Het dynamisch verkeersmanagement waar aanvang mee werd genomen: waarom komt daar niets van in huis? We blijven volledig op onze honger zitten.

De heer Steve D'Hulster: Mijnheer Sabbe, ik heb inderdaad het woord 'schadeclaim' in de mond genomen. Ik heb gezegd dat het een groot probleem is als er een schadeclaim komt. Maar schadeclaim of niet, 1,3 miljoen euro of 500 miljoen euro: dat is uiteraard een groot verschil. Los daarvan zullen we altijd beslissingen moeten nemen over de mobiliteitsproblemen. Het ontslaat ons er niet van. U hebt het woord dus wel gehoord, maar de zinnen errond blijkbaar iets minder.

Mevrouw De Ridder, wat de tangenten betreft, heb ik het daarnet over de oostelijke tangenten gehad. Daarvoor is ook een RUP opgesteld. We hebben bij de afgelopen voortgangsrapportage vernomen dat we daar minstens anderhalf jaar voor nodig hebben. We zullen niet anders kunnen dan eerst bekijken wat eruit komt.

Mevrouw Annick De Ridder: We kunnen wel anders. We hadden perfect in 2009-2010 kunnen beginnen met de tangenten. U zegt dat we opnieuw gaan studeren. Ik wil u in herinnering brengen dat er momenteel al voor 142 miljoen euro werd gestudeerd. Als we er vroeger mee waren begonnen, had men nu de eerste spade al in de grond kunnen steken.

De heer Steve D'Hulster: Ik heb geen teletijdmachine. Die zou in dit dossier af en toe handig zijn geweest. Ik kan alleen zeggen dat er wat de oostelijke tangenten betreft, ook heel wat

problemen zijn op het vlak van mobiliteit en leefbaarheid. Het is belangrijk dat we daarvoor de MER-studies afwachten

We kunnen wel wat doen op kortere termijn. Er zijn wel een aantal snellere maatregelen. Zo kunnen we extra investeren in een aantal maatregelen die de mobiliteitsdruk kunnen verlichten.

Mevrouw De Ridder, u hebt de afgelopen jaren en maanden in de commissie herhaaldelijk aangedrongen op verkeerslichten, samen met heel wat andere collega's.

Mevrouw Annick De Ridder: Neen, niet op verkeerslichten, maar op de goede afstemming van verkeerslichten.

De heer Steve D'Hulster: Ja, een goede afstelling van de verkeerslichten, inderdaad, dat zijn de slimme verkeerslichten. Die vraag is heel terecht. Het is nu een heel frustrerende aangelegenheid zowel voor de doorstroming van het openbaar vervoer als van de wagens. In Antwerpen en in de Antwerpse regio valt daar nog een snelle winst uit te halen.

Het versneld uitvoeren van een aantal tramprojecten zou ook een optie kunnen zijn. Ik deel de mening van de heer de Kort niet wat de tramdoortrekking naar Mortsel betreft. Ik vind dat een fantastische zaak. De reizigers, de vele gebruikers van die tram, geven mij, het vorige en het huidige bestuur, daarin alleen maar gelijk. Ik denk dat er heel wat potentieel zit in de trams naar Wilrijk en Kontich en dat we ook op die manier de stad en de rand op een gevoelige manier kunnen ontlasten.

Een laatste tip aan de regering is om te bekijken of we het fietsdeelsysteem in Antwerpen, de Velo's, niet sneller kunnen uitbreiden naar de districten, maar ook naar de rand. Heel veel mobiliteit gebeurt intern, binnen de rand. Het is misschien een mogelijkheid om dat te bekijken.

Eerder deze week werd al in een opiniestuk aangehaald dat we een belangrijk momentum naderen. Over enkele maanden is het zo ver: dan zijn de resultaten van de MER er en kan de regering een definitieve beslissing nemen. Het is niet alleen een belangrijk momentum voor de derde Scheldekruising, maar voor de hele Antwerpse mobiliteit, want op dit moment is die helemaal verlamd door polarisatie en verdeeldheid tussen politieke partijen, tussen de rand en de stad, tussen de Vlaamse Regering en de actiegroepen, tussen de tram en de auto. Als er nu één dossier is in Vlaanderen dat nood heeft aan wat meer sereniteit, dan is het wel het dossier van de Antwerpse mobiliteit, en deze namiddag was daar opnieuw een toonbeeld van. We naderen een moment waarop we die sereniteit opnieuw voor een stuk kunnen terugbrengen.

Minister-president en leden van de regering, het is een kans die we niet verloren mogen laten gaan.

Dat betekent dat de resultaten van de MER met een open vizier moeten worden bekeken, dat er een goede beslissing moet worden genomen, maar ook dat die beslissing op een goede manier moet worden genomen. Dat is een belangrijke opdracht voor de Vlaamse Regering, maar eigenlijk voor ons allemaal.

Het afgelopen decennium zijn er al heel wat spierballen gerold en werden er al heel wat grote verklaringen afgelegd in dit dossier. Het is tijd om daarmee te stoppen, ondanks de grote zenuwachtigheid, en ook al liggen er verkiezingen in het verschiet. Met al die heisa is al wie in Antwerpen woont of erlangs moet, niet gebaat. We moeten als politici nu al onze energie gebruiken om een oplossing te vinden voor de concrete problemen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, ik wil nog even terugkomen op het aspect van de schadeclaims.

Minister, het valt mij op dat er, telkens er een kink in de kabel komt, Noriant daar is met zijn dreigement van schadeclaims. Ik meen te weten dat in het bestek is voorzien dat er geen reden zal zijn om schadevergoeding te vragen. Ik meen te weten dat er twee stappen zijn gezet in de procedure, waarbij kosten werden afgesproken: 500.000 euro bij het bestek, 800.000 euro bij een design sign-off. Ik meen ook te weten dat er op aangeven van het Rekenhof procedures werden opgezet om de kosten te kunnen beperken. Minister, hoe is de Vlaamse Regering gewapend tegen de schadeclaims? Wat hebben wij ondernomen om die schadeclaims in ieder geval te beperken en zo nodig – beter nog – te voorkomen?

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Peeters, ik was van plan dat straks te zeggen omdat daarover al vragen zijn gesteld, maar ik wil het nu ook al meegeven.

De gunningsprocedure, de onderhandelingsleidraad die we hebben, zit bij het bestek en voorziet in een vergoeding van 1,3 miljoen euro als er geen gunning zou zijn. Dat is 500.000 euro voor elke bidder die een geldig ‘best and final offer’ (BAFO) heeft ingediend. In dit kader is dat enkel Noriant. En er is 800.000 euro voor het opmaken van het volledige bouwaanvraagdossier. Voor het overige zijn er geen schadevergoedingen voorzien.

Toen wij een dossier indienden bij Europa, was dat niet voor die switch brug-tunnel, maar wel met de vraag of wij het oorspronkelijke dossier kleiner kunnen maken en beperken tot enkel een gunning van het deeltje Linkeroever. Dat is een van de redenen waarom we die vraag hebben gericht tot Europa. Daarop verwachten wij nu een formeel antwoord.

Voor het overige is de onderhandelingsleidraad duidelijk. Je kunt natuurlijk nooit vermijden dat iemand naar de rechtbank stapt om schadevergoeding te vragen. Ik heb Noriant in de voorbije dagen daarover ook geen verklaringen horen afleggen. Men weet dat er een aanvraag loopt bij Europa. Ik heb bij alle vragen die hier in het verleden zijn gesteld, altijd verwezen naar wat bepaald is in de onderhandelingsleidraad: 1,3 miljoen euro.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, het is goed om te zien dat hier vandaag niet alleen de Antwerpenaren hebben gestaan. Dit dossier belangt heel Vlaanderen aan. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Zelfs in de Vlaamse Ardennen wil men zich moeien met dit dossier.

De mobiliteit rond Antwerpen is een zaak die ons allemaal aanbelangt. Het is niet overdreven te stellen dat dit onze welvaart raakt. De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) stelt in haar recente rapport over België vast dat Antwerpen na Brussel van alle OESO-landen de stad is met de meeste congestie. We staan met andere woorden stil. Het is erger dan in Parijs, Londen of Los Angeles. Dat is zeer slecht voor onze economie. Ik heb trouwens nog maar net gezien dat brusselnieuws met het bericht komt over een studie van het Kenniscentrum van de mobiliteit van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die uitwijst dat in Brussel het cruciale punt is bereikt waarbij voetgangers sneller vooruitkomen dan wagens.

Het is ook slecht voor de ecologie en voor onze leefomgeving in al haar aspecten. Minder verkeer mag een mooie droom zijn, in de regio Antwerpen is het op dit moment geen optie.

In 2010 zag de Vlaamse Regering zich genoodzaakt aanpassingen en uitbreidingen door te voeren aan het gekende masterplan. Jammer genoeg, maar ook enigszins begrijpelijk, wordt het meest zichtbare project van het masterplan te vaak aangehaald als het enige. Dat meest zichtbare onderdeel is natuurlijk die derde Scheldekruising. Maar laat het duidelijk zijn dat het masterplan niet herleid mag worden tot de Oosterweelverbinding alleen. Het masterplan omvat een ruim pakket aan maatregelen maar wordt jammer genoeg in de perceptie te veel verengd tot die Oosterweelverbinding. Voor de N-VA is het dan ook van het allergrootste belang dat alle dossiers vooruitgaan, alle onderdelen van dat masterplan.

De halfjaarlijkse rapportage aan dit parlement toont aan dat er hard wordt voortgewerkt om de verschillende procedure rond te krijgen. Voornamelijk de grote dossiers vereisen lange en zware procedures. Ik vind het dan ook jammer dat er hier al te veel is gepleit om die procedures te veronachtzamen. Het is voor ons van cruciaal belang dat er geen procedurefouten worden gemaakt. Het plan-MER voor de derde Scheldekruising is in opmaak en de vijf verschillende alternatieven worden daarin afgewogen en beoordeeld op hun milieu-impact, zoals mijn voorganger al heeft gezegd. Pas als de Vlaamse Regering een definitieve keuze heeft gemaakt op basis van dat plan-MER, hebben we een cruciale stap gezet naar uitvoering. Vervolgens zal een GRUP moeten worden opgemaakt, moeten de nodige aanbestedingen worden uitgeschreven en moeten de bouwvergunningen verkregen worden, waarna uiteindelijk kan worden gestart met de werken. Hopelijk is dat in 2016.

Intussen zijn er wel al heel wat projecten gestart. De heer de Kort heeft daar zonet naar verwezen. We zijn het er allemaal mee eens dat het hoog tijd wordt om naast die maatregelen, naast de start van die projecten, dringend werk te maken van de eigenlijke wegeninfrastructuur. We weten immers allemaal dat de derde Scheldekruising en de oostelijke tangenten cruciaal zijn voor het oplossend vermogen van het volledige masterplan, anders zal er niet veel verholpen worden. Een mogelijk 'neen' van Europa aangaande de aanbesteding van het eerste gedeelte van de Oosterweelverbinding aan Noriant heeft op zich geen gevolgen voor de verdere timing van het Oosterweeldossier, aangezien zoals gezegd de noodzakelijke procedures sowieso moeten worden doorlopen. Wel van belang is natuurlijk het uitklaren van de mogelijke juridische en financiële consequenties van dat verhaal. Wij vertrouwen erop dat zowel de minister-president als bevoegd minister Crevits hier op relatief korte termijn duidelijkheid over zullen scheppen en dat we voor de verschillende betrokkenen een aanvaardbare oplossing krijgen.

We willen er dan ook samen met de partners in de Vlaamse Regering alles aan doen om snel op één lijn te geraken en nog deze bestuursperiode de knoop door te hakken en het probleem rond Antwerpen verder aan te pakken. Ik ben dan ook heel blij dat minister Crevits daarnet heeft bevestigd dat we dit niet over de verkiezingen gaan tillen. Het kan absoluut niet de bedoeling zijn om dit nog langer uit te stellen. Wat ons betreft, hakken we die knoop liever vandaag door dan morgen. De N-VA kiest voor een zo snel mogelijke en juridisch en financieel robuuste realisatie van die derde Scheldekruising als noodzakelijk onderdeel van het masterplan om de Antwerpse mobiliteit weer vlot te krijgen. In principe zou de Vlaamse Regering dus nog moeten kunnen beslissen over het voorkeurtracé en het GRUP op gang trekken. Zolang die beslissing er niet is, lijkt me elke discussie over tracés en aanbestedingen minder relevant.

Wat aanbestedingen betreft: als Noriant de derde Scheldekruising mag bouwen, is er uiteraard geen probleem. Maar als er een nieuwe aanbesteding nodig is voor alle onderdelen van de Oosterweelverbinding, dan best duidelijk op basis van alle beschikbaar en nog relevant studiewerk zodat er een open procedure mogelijk is met volledige transparantie naar alle mogelijke kandidaat-bouwers. De geïnteresseerden moeten gelijk aan de start kunnen komen. Wat ons betreft is dat een noodzakelijke voorwaarde en uiteraard ook een voorwaarde voor Europa. Wat we absoluut willen vermijden, is om alles opnieuw in vraag te stellen ten aanzien van mogelijke oplossingen voor het mobiliteitsprobleem. Sommigen bezondigen zich hieraan. Er zijn al ettelijke studies gemaakt. Het Verkeerscentrum heeft tal van scenario's uitgewerkt. De gegevens liggen op tafel. Een nieuw pad inslaan, zal ons enkel nog meer oponthoud bezorgen. Dat moet absoluut worden vermeden. Laat ons dus de ingeslagen wegen niet meer verlaten en juridische en financiële onduidelijkheden oplossen en verduidelijken zodat we zo snel mogelijk die spade in de grond krijgen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Diependaele, u bent lid van de N-VA en binnen uw partij zeer economisch bewust. U zegt: we gaan voor de ingeslagen weg. We weten allebei, en ook het voltallige parlement, dat volgens de ingeslagen weg, als die er al komt, de timing met veel geluk ten vroegste 2020 is. Vandaag zijn we 2013. Het jaar is nog verre van voorbij, we zitten

nu ongeveer in de helft. We weten dat u zeer bezorgd bent over de Vlaamse economie, dat mag ik toch stellen, en ook uw volledige partij is dat, en zeker de heer Jambon, die ik volledig steun voor wat hij op federaal niveau zegt.

Mijnheer Diependaele, in 2014 zult u een nog grotere vinger in de pap te brokken hebben dan nu. Zult u echt wachten tot 2020 om kortetermijnmaatregelen te nemen? U kent mijn scenario: Liefkenshoektunnel, de N49 of E34 omvormen tot volwaardige autosnelweg, eventueel extra rijvakken tussen Sint-Niklaas en Burcht om die zaak te ontlasten, eventueel beginnen aan de oostelijke tangent, dat is de bedding van de spoorweg T-102 vanuit Wijnegem om door te steken naar de E19. Wat zegt de N-VA daarover? Zegt u neen, en doet u zoals de rest en blijft u wachten tot 2020? Of hebt u een ander scenario en gaat u op korte of middellange termijn mogelijkheden realiseren die al te realiseren zijn? Het is niet onbelangrijk dat iedereen weet wat de N-VA in 2014 van plan is.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, ik heb uw vraag begrepen. Laat het heel duidelijk zijn dat er in het verleden procedures al te vaak niet zijn gevolgd. Het niet volgen van die procedures heeft geleid tot uitstel en vertraging. Wij willen absoluut de nodige procedures volgen. Voor de oostelijke tangent loopt ook het MER. Het is op basis van dat MER dat de keuze zal worden gemaakt.

Trouwens, als alles loopt zoals het moet – in het verleden is dat niet gebeurd en dat betreuren we even hard als iedereen hier –, kunnen we beginnen in 2016 en is het afgerond tegen 2022.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik val van de ene verbazing in de andere, mijnheer Diependaele. U zegt dat in het verleden de procedures niet zijn gevolgd.

De heer Matthias Diependaele: Ik heb het niet alleen hierover.

De heer Dirk Van Mechelen: Voor de Oosterweelverbinding is er zeer nadrukkelijk een tracékeuze tot stand gekomen, er is een goedgekeurd MER, er is een goedgekeurd GRUP, er is een design sign-off en er is ook een bouwvergunning aangevraagd. Het zit niet in de procedure, mijnheer Diependaele.

De heer Matthias Diependaele: Dat klopt, ik had het over grote infrastructuurwerken in het algemeen, niet in dit dossier. Het klopt absoluut, ik had het hier niet over.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik zal dadelijk het woord doorgeven aan minister Crevits, maar de heer Penris heeft daarstraks gevraagd of hij het bericht dat de woordvoester van Europees commissaris Michel Barnier heeft gestuurd, kon krijgen. Het wordt zo dadelijk bezorgd aan de voorzitter.

Is er nu een beslissing getroffen door de Europese Commissie of niet? In de communicatie die is opgemaakt door de woordvoester van Europees commissaris Michel Barnier staat uitdrukkelijk dat de Europese Commissie maar een beslissing zal nemen nadat niet alleen de technische vergadering maar ook die met de minister-president heeft plaatsgevonden. Dat staat in de communicatie van Europees commissaris Michel Barnier.

Ik hoop dat heel het debat dat hier is opgestart door Open Vld, met verdachtmakingen enzovoort – u niet mijnheer Penris, wat ik zeer waardeer –, bij dezen is uitgeklaard. Er is geen beslissing genomen door de Europese Commissie in het kader van de aanmelding van de staatssteun. De commissaris heeft dat bij dezen bevestigd. Ik geef u het document zoals het gisteren is verstuurd naar Belga en anderen, en ik hoop dat deze discussie nu is gesloten.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Kunnen we ondertussen het document krijgen?

De voorzitter: Zolang ik het document niet heb, kan ik het u niet bezorgen.

De heer Dirk Van Mechelen: Neen, maar anders zou ik vijf minuten schorsing vragen om het kunnen lezen. (*Minister-president Kris Peeters overhandigt het document aan de voorzitter*)

De voorzitter: Oké, maar laten we eerst de repliek van minister Crevits beluisteren.

Minister Hilde Crevits: Collega's, er is deze namiddag weer heel veel gesproken over een heel belangrijk dossier. Ik zal de stand van zaken kort proberen samen te vatten.

Op 28 september 2010 heeft deze Vlaamse Regering het masterplan opnieuw goedgekeurd. Dat masterplan is gebaseerd op het oorspronkelijke masterplan en is een geheel – dat is al door veel sprekers gezegd – van projecten voor fietspaden, trams, watergebonden infrastructuur, wegen enzovoort: allemaal zaken die absoluut noodzakelijk zijn om de mobiliteit in Antwerpen en bij uitbreiding in Vlaanderen, te verbeteren. Het is niet enkel een probleem voor de Antwerpenaren, maar voor heel Vlaanderen. We moeten die mobiliteitsproblemen rond Antwerpen opgelost krijgen in het belang van heel Vlaanderen.

Het masterplan bevat twintig tot dertig projecten die ervoor moeten zorgen dat de mobiliteit in en rond Antwerpen beter wordt. Ik kan een kaartje waarop die projecten worden weergegeven, laten verspreiden aan wie geïnteresseerd is.

Sinds de goedkeuring van dat masterplan in 2010 rapporteren wij halfjaarlijks aan het parlement in aanwezigheid van het Rekenhof over de vooruitgangen die worden geboekt. Voor de Oosterweelverbinding, het dossier waar iedereen naar kijkt, loopt op dit ogenblik – het is deze namiddag al vaak gezegd – een plan-MER. Sommigen vinden dat dat lang duurt, maar – ik heb het deze namiddag al proberen duidelijk te maken – vaak zijn diezelfde grote voorstanders van het feit dat we alle alternatieven goed moeten afwegen en dat dat MER een document moet zijn dat als objectieve screening kan dienen om de keuze van de Vlaamse Regering nog eens te laten bevestigen en begeleiden.

Collega's, op basis van dat goedgekeurde plan-MER zal de Vlaamse Regering een volgende beslissing nemen. Betekent dat dat we nog niets hebben beslist? Neen, uiteraard hebben wij ook een beslissing genomen, in het besluit van 28 september 2010. Wij hebben zelfs een beslissing genomen over hoe en waar we die Oosterweelverbinding willen realiseren. Maar we maken een plan-MER waarbij we ook alle alternatieven nog eens screenen, niet alleen inzake harde infrastructuur, maar ook met een aantal randvoorwaarden.

Ik heb vandaag van heel wat sprekers de vraag gehoord om ondertussen heel wat andere zaken te doen. Wel, collega's, wij doen ondertussen allerhande andere zaken. Mevrouw Vogels verwees naar een aantal tramprojecten. Wel, als ik het allemaal optel, zal deze legislatuur verantwoordelijk zijn voor 23 kilometer nieuwe tramlijnen. Ik weet niet hoeveel tramlijnen er gelegd zijn toen Groen in de meerderheid zat, maar het zal in elk geval geen 23 kilometer geweest zijn.

Collega's, wij voeren fietspadprojecten uit, zijn volop bezig op het water, en ook wat de weginfrastructuur betreft zijn we volop aan het werk. Een collega spreekt over het ombouwen van de N49 tot snelweg. Daar zijn we volop mee bezig. Ik ben het daar ook absoluut mee eens. Wij werken vanuit Antwerpen richting West-Vlaanderen. Ik hoop dat die verbinding straks helemaal in orde zal zijn. Andere collega's vragen waarom ik de spade niet in de grond steek voor de A102 en de R11 bis. Ook daar ben ik het mee eens. Kijk naar ons masterplan: daar staan de A102 en de R11 bis in vermeld. Meer zelfs, de gouverneur, Cathy Berx, probeert met alle lokale besturen, die – zoals u weet – op 1 januari dit jaar vernieuwd werden, tot een consensus te komen om tot snelle uitvoering te kunnen overgaan. Maar ook hier, collega's, moeten wij absoluut een MER maken. Het is belangrijk dat we dat doen voor de R11 bis, maar ook voor de A102, waar ook nog een spoorlijnverbindingproject loopt. Wij maken dus werk van de bretellen, zeker van de A102 en de R11 bis.

Zoals velen onder u weten, zijn er personen die pleiten voor een zeer snelle verbinding door het Waasland. U weet dat er een pact is van de lokale burgemeesters die zelf hebben voorgesteld om een alternatieve verbinding uit te werken. Wij hebben die ook opgenomen in ons masterplan. We maken daar werk van.

Collega's, in september 2011 hebben wij met Noriant en BAM een overeenkomst afgesloten die de vraag bevatte – ik heb het daarnet uitgelegd als antwoord op de vraag van de heer Peeters – of een gunning aan Noriant van een beperkt gedeelte van het Oosterweelverbindingsproject mogelijk is binnen de geldende aanbestedingsregels en binnen de regels inzake staatssteun. Het is een van de twee vragen waarover we een antwoord verwachten van Europa.

Dat neemt niet weg dat we nu sowieso snel werk maken van het MER. Natuurlijk is deze Vlaamse Regering van plan om nog tot volledige versleuteling over te gaan als het MER klaar is. Dan kunnen we alle discussies over het tracé afsluiten. Ik zal alles doen wat ik kan om nog tijdens deze legislatuur alle nuttige en nodige beslissingen te nemen. Ondertussen werken we heel hard verder aan alle andere dossiers. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jan Penris: Minister-president, ik onthoud dat noch commissaris Barnier, noch zijn administratie, al enige formele beslissing heeft genomen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ik geloof u voor één keer op uw woord en ook de omgeving van commissaris Barnier. Natuurlijk, zulke geruchten komen niet uit de lucht gevallen. Als een kwaliteitskrant als De Tijd – want daardoor hebben we ons laten inspireren – meldt dat de omgeving van de betrokken commissaris laat weten dat er problemen zijn met dit hele verhaal, dan zullen die er toch wel zijn zeker. Ik ga ervan uit dat u tracht die problemen op te lossen en dat u bij de commissaris de argumenten zult aanhalen om uw gelijk te halen.

Helaas, minister-president, ben ik sceptisch wat uw vermogens ter zake betreft. Ik vrees een beetje dat Europa gaat doen wat allang werd aangekondigd. Ik vrees dat men zal zeggen: in dit dossier werd al zoveel gewijzigd dat een nieuwe aanbesteding logisch en nuttig is. Trouwens, dat is ook wat het Rekenhof ons al vele maanden geleden heeft meegedeeld.

De tweede vraag luidt: stel dat er een formele beslissing komt, wat is uw plan B? Hoe gaat u met zo'n beslissing om? U gaat uw hele beleid moeten bijsturen. Hebt u zo'n plan B? Bent u bereid om in dat scenario de alternatieven te honoreren?

Minister Crevits, u vindt dat we ons over de schadeclaims geen zorgen moeten maken. 1,3 miljoen euro is de absolute limiet. Kunt u dat herbevestigen, minister? Dat baart ons zorgen.

Wanneer mogen we de MER nu eindelijk verwachten? Ik weet dat u uw werk grondig wilt doen. Ik heb daar alle begrip voor, maar wij worden elke keer met een kluitje in het riet gestuurd. We krijgen telkens een andere timing te horen. Wanneer zal het definitief zijn?

Voorzitter, wij zullen een motie opstellen.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik heb uiteraard aandachtig geluisterd naar de meerderheidspartijen en naar de verklaring van minister Crevits. Ik heb veel woorden gehoord die deze regering en meerderheid op woensdagnamiddag wel vaker uitspreekt: we gaan het bekijken, we gaan onderzoeken en bestuderen, we maken werk van, we nemen op in masterplannen ... *(Opmerkingen)*

Dat is toch zo? Dat komt hier regelmatig terug. We kennen dat verhaaltje inmiddels. Ondertussen staat de Vlaming stil door uw geflater. Ik zal het niet hebben over Europa. Voor ons is het heel duidelijk dat u zich daarachter verschuilt. Iedereen wist wat op ons af kwam. Iedereen weet sinds 2010 wat zo'n binding in een dossier betekent. Wij keken toen al met zeer grote scepsis naar uw halsstarrig vasthouden aan het Norianttraject.

Uiteraard moeten ook voor Open Vld de procedures worden nageleefd. Uiteraard is zo'n MER belangrijk. Het is vrij goedkoop ons te verwijten dat we dat niet zouden willen. We hebben er echter wel problemen mee dat die MER inmiddels al twee jaar vertraging heeft opgelopen, bijvoorbeeld door het vis-noch-vleesdubbelbesluit van de Vlaamse Regering, en dat u het in afwachting niet aandurft die maatregelen te nemen die al wel kunnen.

Dat is ons grootste verwijt van deze namiddag: u kunt al dingen doen om dat fileleed te verlichten en u doet dat niet. Is dat bewust? Dan denk ik opnieuw aan de verbindingswegen. Dat kunt u perfect naar voren trekken. Dat is haalbaar, betaalbaar en onmiddellijk realiseerbaar. U doet dat niet. Als u zich daar met dezelfde verbetenheid op had gestort als op dit debat, want blijkbaar hebben we toch wel een gevoelige snaar geraakt, voelde ik, dan was men misschien al aan het bouwen. Er wordt gewerkt aan een dynamisch verkeersmanagement en aan wegsignalisatie. Doe dit sneller. Op mijn opmerking over de noodbruggen over de Singel is niemand ingegaan. Bekijk dit. Ook dat kan het fileleed verlichten.

De algemene conclusie is dat we op onze honger blijven. De Vlaamse Regering studeert, bekijkt, onderzoekt, maakt werk van, neemt op in het masterplan, maar de bottomline zal zijn dat we in 2009 het Antwerpse referendum hebben gehad en dat deze Vlaamse Regering vijf jaar later, in 2014, een palmares zal kunnen voorleggen aan de kiezer waaruit blijkt dat er nog niets is gebeurd, dat men nog steeds vrolijk in de file staat aan te schuiven, bumper aan bumper.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ik word een beetje lyrisch van dat verhaal. Ik weet niet of u het zich herinnert, maar de eerste BAM-rapportage die ik heb meegemaakt, vond in augustus 2009 plaats, hier beneden in De Schelp. U zat toen al voor. Dat was mijn eerste kennismaking met u. Over anderhalve maand is dat vier jaar geleden. Ik vind het beangstigend vast te stellen dat er in die vier jaar, op die 142 miljoen euro aan studiekosten na, en de mogelijke claim die de Vlaamse Regering en dus de Vlaamse belastingbetaler als een zwaard van Damocles boven het hoofd hangt, eigenlijk geen werk is gemaakt van de verzachtende kortetermijnoplossingen. Ik ben het ermee eens dat er grote problemen zijn qua mobiliteit, dat er diverse zaken moeten worden opgelost, maar zoals in een bedrijf geldt ook zelfs in de politiek dat een definitieve oplossing een verzameling van maatregelen is.

Minister Crevits, u hebt aangekondigd dat dit allemaal zou gebeuren, maar vandaag is die N49 tussen Zelzate en Knokke nog altijd geen autosnelweg. Ik begrijp dat niet. Aan de aansluiting met de R4 in Destelbergen en Heusden is er nog altijd sprake van verkeerslichten. Ook op dat vlak is er niets gebeurd. In die vier jaar had men bijkomende rijstroken kunnen aanleggen tussen Sint-Niklaas en Burcht, want de grond is van de Vlaamse overheid, maar ook dat heeft men niet gedaan. Nochtans wist men dat dit dossier zeer politiek, zeer gepolariseerd, zeer moeilijk is. Waarom heeft men geen werk gemaakt van die kortetermijnmaatregelen die men had kunnen nemen? Het is vier jaar later, dus het gaat al niet meer over de heel korte termijn. Een legislatuur telt vijf jaar.

Minister, het zou me al een plezier doen, mocht u op zijn minst een tijdsplanning kunnen geven voor die verzachtende maatregelen, die toch aanzienlijk kunnen helpen, zodat we weten tegen wanneer de door mij opgesomde maatregelen realiseerbaar of gerealiseerd zijn.

De heer Dirk Peeters: Collega's, ik herhaal mijn oproep om op zijn minst de tien jaar die ons nog resten tot de realisatie van Oosterweel of wat dan ook, zinvol en nuttig te gebruiken, en ondertussen tijdelijke maatregelen te nemen. Ik kondig ook een motie aan.

Minister, ik wil u van wederwoord dienen als het gaat over de tramlijnen. U doet wat smalend over het feit dat Groen die niet heeft gerealiseerd. Ik wil u erop wijzen dat die projecten net in twee Groen-gemeenten zijn opgestart, namelijk in Mortsel en Zwijndrecht. De twee betrokken gemeentebesturen en burgemeesters hebben dat volledig gesteund. We zijn graag bereid om u te helpen overtuigen om de tramlijn naar Brasschaat te leggen, waar CD&V die niet wil.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u bent met zeer veel welwillendheid ingegaan op de vraag van collega Penris om het communiqué van de betrokken eurocommissaris Barnier rond te delen. Het is niet met een officiële hoofding, maar tot daar aan toe. Het rare is alleen dat, toen het werd rondgedeeld, de ontvangstmedewerkers het meteen weer moesten ophalen en vervolgens een ander document ronddelen.

Goed, de tekst was dezelfde, maar u voedt zo wel de speculaties die ook door Open Vld zijn geuit. Blijkbaar had men in de eerste versie te weinig uitgewist met Tipp-Ex, want eronder stond nog: “Ceci vous convient-il?”, of ‘Past u dat?’ Dat document werd snel weer opgehaald. Dan kregen we een nieuw, waarop alles met Tipp-Ex was uitgewist. Door dat te laten weghalen, voedt u alleen de speculaties dat u effectief contact gehad hebt met de commissaris, dat afgesproken is hoe er gecommuniceerd zou worden, en dat hij u dit gestuurd heeft met de vraag of dat voor u goed was.

Is er met de heer Barnier afgesproken om de communicatie gezamenlijk te verzorgen? Heeft hij gevraagd of dit voor u de goede versie is? Dat mochten we blijkbaar niet weten, want het werd hier meteen weer weggehaald. Dat voedt alleen de speculaties over de relaties in dit dossier met de Europese Commissie. Moet de Commissie nu beslissen, of is het een advies van de commissaris? Het voedt alleen de speculaties over de onduidelijkheid die daarover bestaat.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, de vragen van de heer Van Hauthem zijn ook de mijne. Ik zal ze dus niet herhalen. Kunt u ook nog meegeven van wanneer dit document dateert?

In de laatste zin wordt het vermoeden geschapen dat de Europese Commissie zal beslissen. Dat vermoeden is juist wat betreft de notificatie inzake staatssteun, en niet juist wat betreft de procedure die is gestart via het Directoraat-Generaal Markt over de aanbesteding op zich.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Hauthem, ik heb de vraag van de heer Penris zo snel mogelijk proberen te beantwoorden. Ik heb een contact gehad met commissaris Barnier. Daarna is er een uitwisseling geweest tussen de woordvoerders, met de inhoud die ik aan mijn woordvoerder heb gegeven en de inhoud die Barnier aan zijn woordvoerder heeft gegeven. Dan is het gebruikelijk om te vragen of dat de afspraken zijn die gemaakt zijn. Deze tekst is ook aan Belga bezorgd, vanuit het kabinet van de commissaris. Die communicatie is zeer duidelijk.

Mijnheer van Rouveroij, u begint nu andere taal te spreken.

De heer Sas van Rouveroij: Die is identiek dezelfde.

Minister-president Kris Peeters: Daarstraks zei u dat er al een beslissing was genomen inzake de aanmelding van staatssteun. Hier zegt de commissaris zeer duidelijk: “La Commission ne prendra pas de décision sur le volet aide d’état avant cette réunion.” Dat is heel duidelijk en beslecht de discussie bij dezen. Er is dus geen beslissing genomen. Die beslissing zal genomen worden na de vergadering. Dat is het antwoord op de vragen die daarstraks zijn gesteld en beantwoord, maar nu nog eens met de bewijzen erbij.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, ik heb u nu al de hele namiddag proberen uit te leggen dat er twee procedures zijn. Ten eerste is er de procedure bij het Directoraat-generaal Concurrentie. Dat is uw notificatie, en die kan leiden tot de beslissing van de Europese Commissie. Zo hoort het in de procedure. Ik heb u gevraagd of u weet had van het standpunt van het Directoraat-Generaal, en u hebt intussen mondjesmaat toegegeven dat u inderdaad sinds januari 2012 weet dat het Directoraat-Generaal de intrekking van de notificatie vraagt. Dat dit kan leiden tot de beslissing van de Commissie, heb ik u al drie keer herhaald. U wacht op iets dat niet meer nodig is, want u kent het standpunt al.

Wat betreft de tweede procedure, die u gestart bent bij het Directoraat-Generaal Markt – en dan gaat het over de aanbestedingen – zeg ik u dat het niet zal eindigen met een beslissing van de Europese Commissie.

Die communicatie is duidelijk tot stand gebracht tussen u beiden, dus u weet wat er staat. Betekent die laatste zin dat de commissie een beslissing zal nemen over uw aanbesteding, ja of nee? Of gaat het alleen maar over de staatssteun?

Minister-president Kris Peeters: Dit is een eigenaardige discussie. We hebben een aanmelding van staatssteun gedaan aan het directoraat-generaal Concurrentie en gevraagd of er een verbouwde staatssteun is wanneer wij al een gedeelte zouden toewijzen aan Noriant. Het directoraat-generaal Concurrentie heeft het directoraat-generaal Interne markt en diensten erbij gehaald. Daar is geen beslissing genomen over de aanmelding van staatssteun. Er is ook een dossier over de concessie. U haalt er dus een ander dossier bij. In het begin hebt u gezegd dat het hier niet gaat over de problematiek van concessie maar over staatssteun, met name de vraag of een deel kan worden gegund aan Noriant. Uw stelling is dat de Europese Commissie een beslissing heeft genomen. Dat is bij dezen tegengesproken door dit bericht van de commissaris. Ik hoop dat het debat daarmee is gesloten en dat iedereen weet wat de juiste stelling is. Alle andere elementen zijn voorbarig en wat mij betreft, niet ter zake.

De heer Sas van Rouveroj: Dit is mijn laatste repliek, want het wordt hier een welles-nietesspelletje. Ik vraag aan iedereen in dit halfroond die heeft geluisterd en gekeken en aan al wie dit heeft gevolgd als bevoorrechte waarnemer, om het verslag en de teksten die vanavond al beschikbaar zijn, erop na te lezen. Het gaat hier op geen enkel moment over de problematiek van de toewijzing van de nv BAM richting nv Liefkenshoek. Dat is een ander thema. Dat is een concessiedossier en daarover gaat het niet.

Het gaat hier uitsluitend over twee dossiers: enerzijds notificatie van de staatssteun en anderzijds de aanbestedingsproblematiek. Minister-president, wat de notificatie van de staatssteun betreft, heb ik u gevraagd of u kennis hebt van het standpunt van het directoraat-generaal. U hebt daar eerst niet op geantwoord. Tijdens een tweede betoog hebt u mondjesmaat toegegeven dat u sinds januari 2012 weet dat dit negatief is. Dat kan inderdaad leiden tot een beslissing van de Europese Commissie. Dat heb ik elke keer herhaald. U moet echter niet wachten op de beslissing van de Europese Commissie inzake staatssteun, want u kent hoe dan ook het standpunt van het directoraat-generaal.

U hebt een procedure gestart bij het directoraat-generaal Interne markt en diensten, waarbij u voortdurend de indruk geeft dat die leidt tot een beslissing van de Europese Commissie.

Minister-president Kris Peeters: Neen, neen, dat is doorgestuurd.

De heer Sas van Rouveroj: En dan zeg ik u voor de duizendste keer dat u wacht op Godot. Er zal geen beslissing volgen. U zult die aanbesteding moeten herbeginnen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Peeters, er is daarnet opgemerkt dat we niets doen terwijl er 23 kilometer tramlijn in de pijplijn zit. Uiteraard hebben we de lokale besturen en de stad Antwerpen daarvoor nodig. Maar kom hier niet zeggen dat we in het dossier van het Masterplan Antwerpen niets doen. Ik vind het vreselijk dat er voortdurend wordt gezegd dat wij niets doen terwijl we overal volop aan het werken zijn.

Ik doe ook geen afbreuk aan het feit dat lokale besturen moeten meewerken. Wanneer een lokaal bestuur tegen iets is, dan wordt het heel moeilijk om dingen uit te voeren.

Wat het tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel betreft, vraag ik u om het laatste rapport van het Verkeerscentrum te lezen. Daar staat letterlijk: “Dat zorgt ervoor in de spits dat er vijftig auto’s minder door de Kennedytunnel gaan rijden en honderd minder op de ring.” Dat is ook logisch als men op de kaart bekijkt hoe ver de Liefkenshoektunnel verwijderd ligt van

de stad. Als we weten dat 60 procent van het verkeer in Antwerpen moet zijn, dan weten we dat die niet door de Liefkenshoektunnel gaan rijden. Het Verkeerscentrum heeft dat onderzoek gevoerd en het voorgesteld in het parlement. Ik kan er ook niets aan doen als u dat niet gelooft. Ik kan niet anders dan wijzen op de berekeningen en op het feit dat dit geen oplossing is. Het is dus niet juist wanneer men vandaag zegt dat er geen Scheldekrusing nodig is. Dat is voor mij nu toch wel duidelijk.

Mijnheer Van Mechelen heeft terecht gesteld dat op een bepaald moment, in 2009, alles klaar was. De bouwaanvraag was ingediend en het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan was vastgelegd. Mevrouw De Ridder, ik heb het een beetje lastig wanneer u zegt dat er is geklungeld en geknoeid. U was er als de kippen bij om te zeggen dat in 2009 de Antwerpenaar heeft beslist en dat er dus iets anders moest komen. Deze Vlaamse Regering heeft haar verantwoordelijkheid genomen en beslist dat alles onder de grond gaat. Maar wij moeten natuurlijk ook de vereiste procedures volgen.

Ik weet niet wie er heeft beweerd dat we sinds 2009 140 miljoen euro hebben uitgegeven. Dat is niet juist. Wie de schriftelijke vraag van de heer Vereeck leest, zal merken dat hij om de uitgaven sinds 2001 heeft gevraagd. Aanvankelijk hadden we een tabel met de uitgaven. Ik heb de heer Vereeck ook uitleg gegeven. Ik heb toegelicht waar en in verband met welke maatregelen dat geld is uitgegeven. Mijn antwoord bevat veel uitleg over de oorsprong van de kosten sinds 2001. Het lijkt wel alsof we dit allemaal in de loop van een jaar hebben gependeed. Dat is niet juist.

Ik verzet me absoluut tegen mensen die verklaren dat de Vlaamse Regering de MER-procedure vertraagt. Dat is absoluut niet juist. Een coördinator begeleidt de MER-procedure. We beschikken ook over een milieucel, die ons heeft toegelicht hoeveel varianten er zijn.

De heer Stevens heeft in de commissie verklaard dat hij goede contacten met de actiegroep stRaten-generaal heeft. Die mensen hebben hem bezocht om wijzigingen aan het project aan te brengen. Indien de Vlaamse Regering haar eigen project ook wat wil wijzigen, krijgen we te horen dat we geen studie bureau mogen aanstellen om wijzigingen aan te brengen.

Eigenlijk willen we allemaal hetzelfde. We willen snel een spade in de grond steken en, indien het van mij afhangt, de Scheldekrusing op een goede manier tot stand brengen langs het tracé dat wij hebben gekozen. We onderzoeken echter ook alle andere alternatieven. Iedereen die zijn eigen alternatief kan verbeteren, mag dat gerust doen. De heer Stevens heeft in het Vlaams Parlement verklaard er geen bezwaar tegen te hebben dat de Vlaamse Regering en anderen tot verbeteringen overgaan. Het kan een bijdrage tot een verbetering van het dossier betekenen.

Wat de verbindingswegen betreft, klopt de stelling dat de N49 nog niet helemaal is omgeturnd. We werken hier, project na project, aan voort. We leggen ventwegen aan. Het is allemaal gemakkelijk gezegd. We moeten van de N49 een autostrade maken. Nu rijden daar echter landbouwmachines over. We kunnen daar geen bijkomende motor op installeren om die voertuigen de gewenste snelheid te laten bereiken. We moeten ventwegen aanleggen. Dit betekent dat we landbouwgrond moeten onteigenen. We voeren dat allemaal uit. We zullen die ventwegen aanleggen. De afstand tussen Antwerpen en Knokke is echter groot. We zijn hier volop aan bezig.

Ik wil niet het verwijt horen dat we hier niet aan werken. Dat is voor mij ook een interessante oplossing om snel in Antwerpen te geraken. We werken dan ook keihard door. We mogen daar echter niet op een populistische manier over spreken. We kunnen niet stellen dat het landbouwverkeer de lucht in moet of dat die voertuigen niet meer mogen rijden. Het landbouwverkeer moet zich ook kunnen verplaatsen.

Wat de andere alternatieven betreft, wil ik opmerken dat het masterplan al veel elementen bevat. Wie beweert dat de Vlaamse Regering niets kan realiseren, moet weten dat we de Gentse ring rondmaken, aan de noord-zuidverbinding in de Kempen werken en spitsstroken

hebben aangelegd. Over dat laatste punt heb ik vaak gehoord dat ik dat zeker niet mocht doen. Spitsstroken waren zeer slecht en zouden vol sluipverkeer lopen. Ondertussen zien we de resultaten. Het gaat om vertragingen van 10 tot 15 minuten.

Hoewel op het terrein hard wordt gewerkt, geef ik deemoedig toe dat ik de grootste fan ben van al wie beweert dat we de bijkomende Scheldekruising tot stand moeten brengen. Dit is natuurlijk het grootste en het moeilijkste dossier. Als het van de Vlaamse Regering en van mezelf afhangt, is dit wat Antwerpen het meest nodig heeft.

Ik herhaal mijn engagement. Het is voor mij belangrijk dat de MER zo snel mogelijk afgeraakt en wordt goedgekeurd en dat de Vlaamse Regering vervolgens daadkrachtig de volgende stap kan zetten. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Dat na het referendum in 2009 een en ander moest worden bijgestuurd, weet ondertussen iedereen. Daar hoeft de minister ons niet meer van te overtuigen. Het gaat er echter om wat de jaren nadien is gebeurd. We wachten nog steeds op bijstellingen. Indien de minister zich in 2009 met dezelfde verbetering op de verbindingswegen had gestort, waren we nu al aan het bouwen.

De bottomline zal erin bestaan dat de minister iets heeft gedaan. Er is hier en daar een spitsstrook aangelegd. Er is wat in het openbaar vervoer geïnvesteerd. Er zal in 2014 echter geen vermindering zijn... *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Mijnheer Verfaillie, ik schaam me nooit in het halfroond.

De bottomline is dat het fileleed van de Antwerpenaren en van de andere mensen die daar moeten zijn, in 2014 niet zal zijn verminderd.

Dus die tangenten: ik snap echt niet waarop u wacht. Er zijn plannen. De burgemeesters in het Waasland zijn het ermee eens. Het zit in uw Masterplan 2020. Voer het uit. 2014 is vijf jaar na het referendum. Ik hoor het graag dat u zegt dat we moeten onderzoeken, moeten bestuderen, maar na vijf jaar gaat er de facto niets gebeurd zijn. Dat is de balans die deze Vlaamse Regering zal voorleggen aan de kiezer.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik denk dat de heer van Rouveroy gelijk heeft. De conclusie zal zijn dat u de gunning opnieuw zult mogen doen, wat niet alleen onmiddellijk een schadeclaim betekent – verschrikkelijk, want weer 500 miljoen euro belastinggeld –, maar wat ook betekent dat er opnieuw jaren verloren zullen gaan.

U zegt dat u veel doet, en dat zal ik niet betwijfelen, maar er zijn vier jaren voorbij. Ik ben hier ook vier jaar. Het openbaar leven van Christus heeft maar drie jaar geduurd en iedereen spreekt erover, ook al is het 2000 jaar geleden. Uw partij zou dat zeker moeten weten.

U kon er al vier jaar aan werken. Minister, er zijn nog andere elementen in het dossier, zoals de A4, de snelweg tussen Bergen op Zoom en Rotterdam. Er ontbreken nog twee stukken, maar eind dit jaar is dat klaar. Dat betekent dat het voor een vrachtwagen die van Rijsel naar Rotterdam rijdt, 89 kilometer korter is als hij in Knokke over de Expresweg, door de Liefkenshoektunnel, naar de A4 rijdt. Minister, uw verhaal over de Liefkenshoektunnel klopt dus niet omdat u geen rekening houdt met nieuwe infrastructuur. Bovendien moet u iets doen aan de bewegwijzering. In Burcht vind je enkel wegwijzers met 'Burcht' op en helemaal op het einde is er een klein bord met 'Rotterdam' op. Daar moet u aan werken.

De vier jaren zijn voorbij en verloren. Het is aan u om de uitdaging aan te gaan en toch concreet grote zaken te realiseren, los van het BAM-dossier, dat waarschijnlijk half aan het zinken is.

De heer Dirk de Kort: Mevrouw De Ridder, we hebben vorige week al eens een pittig debat gehad, misschien kan dat vandaag nog eens. Ik vind het spijtig dat u vorige week niet hebt

deelgenomen aan het werkbezoek aan het Vlaams Verkeerscentrum. Er waren wel een aantal andere collega's, onder wie voorzitter Peumans en Bart Martens. Het Vlaams Verkeerscentrum is er enorm op vooruitgegaan en erg bezig met dynamisch verkeersmanagement. Het is fantastisch wat er op dat vlak gebeurt.

We kunnen elk van de dingen die u naar voren brengt, verder uitdiepen zodat blijkt dat er op het terrein wel veel gebeurt, maar je moet het natuurlijk ook willen zien en je moet natuurlijk ook op het werkterrein willen komen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Wenst iemand tot besluit van dit actualiteitsdebat een motie of een motie van wantrouwen in te dienen?

– *Het Vlaams Belang, Open Vld, LDD en Groen kondigen aan een motie te zullen indienen.*

De moties moeten uiterlijk om 17.45 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het debat is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.08 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.21 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanstelling van een crisismanager voor het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanstelling van een crisismanager voor het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanstelling van een crisismanager voor het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, minister, collega's, deze actuele vraag was helemaal niet voorzien. Ik had een vraag om uitleg gesteld, en het ging bijna een schriftelijke vraag worden. En voilà, hier sta ik dan toch een actuele vraag te stellen.

Minister, toch lezen we in Brussel Deze Week dat u een crisismanager zult aanstellen voor een jaar of anderhalf jaar voor het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom. Het dossier Daarkom sleept aan, en ik kan begrijpen dat u ondertussen ten einde raad bent. De wissels van het personeel, nieuwe directies, de houtworm in het gebouw, het kon niet op: alle miserie van de wereld heeft dat huis wel gekend.

U komt nu met een nieuw voorstel en zegt dat u een crisismanager zult aanstellen om deze situatie te verhelpen. Op welke feiten heeft de Vlaamse Regering zich gebaseerd om tot deze beslissing te komen?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, mevrouw Zamouri, ik vermoed dat ik hiervan aan de grondslag lig, want ik had een actuele vraag ingediend. Mevrouw Zamouri heeft de situatie van Daarkom juist geschetst en inderdaad, wat ons betreft, wordt hier een zeer belangrijke episode in het verhaal van dit culturenhuis aangesneden.

Minister, in uw persnota zegt u: "Deze crisismanager krijgt de opdracht de infrastructuurproblemen op te lossen, en het gebouw opnieuw bruikbaar te maken. Hij of zij moet een competent en geëngageerd team samenstellen van vrijwilligers en beroepskrachten. De opdracht moet worden gerealiseerd binnen de door de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko ter beschikking gestelde enveloppe van 500.000 euro per jaar."

Minister, op welke manier zal die crisismanager worden aangezocht? Aan welk profiel zal hij of zij moeten beantwoorden voor deze belangrijke opdracht?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, minister, Daarkom is vaste prik, zowel hier als in de commissie Cultuur. De laatste fase in deze processie van Echternach is uiteraard het feit dat u in maart of april van dit jaar aan de vzw Daarkom gevraagd hebt om zelf een crisisplan te maken, een meerjarenbegroting, een meerjarenplan. Ze hebben dat gedaan, maar het was deficitair voor 2013 en 2014, respectievelijk 151.000 en 45.000 euro.

Ik denk dat voor u de maat vol was, en dat het voor u genoeg is en dat u de zaak onder curatele stelt, en dat klinkt misschien tamelijk hard. U zult een crisismanager aanstellen die voor de volgende jaren een transitieproject en een programmaproject uitwerkt.

Minister, wat gaat die manager nu precies doen? U moet uiteraard werken binnen de enveloppe van 500.000 euro. Dat is historisch zo gegroeid, het Koninkrijk Marokko heeft zijn verbintenissen op een bepaald ogenblik niet toegezegd, en dan hebt u ook afgebouwd. We zijn nu beland op 500.000 euro, waarvan er 370.000 euro per jaar naar huurkosten gaan en er zijn nog de verzekering en andere kosten. Ik denk dat er op dit ogenblik nog juist genoeg geld overblijft voor de conciërge. Minister, hoe ziet u het binnen het budget dat u zelf hebt?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, als ik jullie vragen bundel, dan kun je stellen dat er drie vragen zijn. Ten eerste, op welke feiten is de aanstelling gebaseerd? Ten tweede, wat is de aard van de beslissing? Hoe zal die beslissing genomen worden? Wat is het profiel van die manager? Ten derde, hoe lang zal het duren en wat is het budget?

Op de eerste vraag kan ik u antwoorden dat u weet dat Daarkom werd opgericht in 2007. Die mensen zijn pas in 2011 van start kunnen gaan, en sindsdien zijn er heel veel tegenslagen geweest. Een directeur die opstapt, het gebouw dat gesloten is door allerlei omstandigheden, personeel dat bijna allemaal weg is, opnieuw een interim-manager die ook al vertrokken is: er zijn tal van problemen geweest.

We hebben toen beslist in de Vlaamse Regering om een ultimatum te stellen aan de vzw en hun te vragen om toch een beleidsplan om te maken. Eigenlijk moest die vzw al veel langer een beleidsplan opmaken, dat ook uittekent wat zij de komende jaren willen doen. Het ultimatum heeft wel gewerkt, want er was een beleidsplan, maar toen bleek dat het beleidsplan absoluut geen rekening hield met de vooropgestelde budgetten. We hadden gezegd dat het een gelijkwaardige financiering was: Marokko betaalt 250.000 euro en de Vlaamse Gemeenschap wil ook 250.000 euro betalen. Dat gaat in totaal om 500.000 euro. Het beleidsplan dat op tafel lag en na lang aandringen was ingediend, bleek deficitair te zijn vanaf 2014. Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. De vraag was om zich aan het budget te houden.

Met de Vlaamse Regering hebben we inderdaad geoordeeld dat we iets moesten doen. Er zijn ook afspraken met Marokko, dus we moeten echt dringend ingrijpen. We hebben dan ook

beslist dat binnen het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media een profiel zal worden uitgeschreven voor een crisismanager, die anderhalf jaar aan het werk zal gaan en eerst en vooral alle problemen zal oplossen. Er zijn vier soorten problemen: een snelle oplossing vinden voor de infrastructuur, een goed team vormen door personeel aan te werven binnen de budgetten die er zijn, zorgen dat er orde op zaken wordt gesteld in het artistieke programma binnen de contouren en een goed beleidsplan opmaken. Het zijn vier opdrachten: infrastructuur, personeel, middelen en het artistieke aspect. Dat moet worden uitgetekend door de transitie-manager, maar hij moet ook contacten zoeken en samenwerkingen aangaan met het Brusselse kunstenveld, wat onze intentie al was.

Die beslissing hebben we genomen. Het profiel zal op basis van die elementen worden uitgeschreven door het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Het spreekt voor zich dat die transitie-manager samen met de raad van bestuur van de vzw oplossingen zal moeten zoeken.

We blijven binnen de budgetten, collega's, binnen die 250.000 euro vanuit de Vlaamse Gemeenschap dus. Dat hadden we al beslist, op basis ook van de gelijkwaardige inbreng van Marokko en de Vlaamse Gemeenschap. U stelt me de vraag of de vzw daarmee voldoende middelen zal hebben om te werken. Als ik alles op een rijtje zet, hebben ze 150.000 euro over op jaarbasis om hun artistieke werking uit te bouwen. Dat is toch niet min, dat is een serieus bedrag. Heel wat andere culturele initiatieven moeten met kleinere budgetten aan de slag. De samenwerking met initiatieven binnen Brussel of zelfs buiten Brussel kan absoluut ook een oplossing zijn, maar dat zal allemaal moeten worden uitgewerkt door de crisismanager. Tot daar de stand van zaken, voorzitter.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, dank u wel voor uw antwoord, maar u noemt de vier actiepunten waaraan de crisismanager moet werken en waarover hij u uitsluitel moet geven, voor de verdere werking van Daarkom: infrastructuur, een goed team, een artistiek programma en de begroting. U vindt 150.000 euro een groot bedrag, maar mij lijkt dat peanuts voor dit huis en voor het doel waarmee dit huis ooit is opengegaan.

Als werkingssubsidie had Daarkom ongeveer 100.000 euro. In de commissie hebben zij telkens gezegd dat het absoluut niet voldoende is om iets degelijks te kunnen doen. Toch blijft u vasthouden aan dat bedrag. Kan op basis van de analyse van de crisismanager dat bedrag eventueel worden verhoogd?

De heer Willy Segers: Minister, bedankt voor uw toelichting bij mijn vragen en over het profiel. Wij beschouwen dit een beetje als een reddingsboei die de Vlaamse Regering nog toewerpt. We hopen dat u inderdaad een geschikte kandidaat kunt vinden binnen het departement, zodat die zijn opdracht krachtadig kan waarmaken en dit verhaal eindelijk kan worden afgerond. Ik ben ook tevreden over uw mededeling over de evenredige bijdrage van beide partners.

Stel dat de crisismanager niet in zijn totaalopdracht slaagt, zijn er dan alternatieven? Moet hij daarnaar nu al uitkijken of wordt dat pas op het einde bekeken? Ik heb in het persbericht gelezen dat op het einde alles wordt geanalyseerd en er dan een definitieve beslissing valt. Behoort het ook tot zijn opdracht? Ziet u eventueel alternatieven om de samenwerking te behouden?

De heer Erik Arckens: Minister, ik begrijp heel goed dat er geen enkele andere mogelijkheid meer overbleef dan deze. U moet ingrijpen in het zakelijke en artistieke beleid. Het is belangrijk dat dit gebeurt samen met andere partners in Brussel.

Ik blijf toch een beetje op mijn honger zitten wat het financiële plaatje betreft. Ofwel vergis ik mij, ofwel vergist u zich. Klopt het dat u over een jaarlijks budget beschikt van 500.000 euro: 250.000 euro van Vlaanderen en 250.000 van Marokko? En klopt het dat het budget dat naar de huurkosten gaat, al meteen 370.000 euro bedraagt? Ik spreek nog niet over de

verzekeringen en over allerlei andere vaste kosten. U, of de crisismanager, zegt dat er jaarlijks 150.000 euro nodig is voor het artistieke beleid. Vergis ik mij of vergist u zich?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, ik meen begrepen te hebben dat de transitie-manager of de crisismanager gezocht zal worden binnen het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Klopt dat? En zo ja, hoe zit het dan met de verloning van die man of vrouw? Indien het zo is dat iemand van de administratie het huis zal leiden, dan veronderstel ik dat zijn of haar loon wordt gedragen door de administratie. De facto zou dat bijkomende middelen kunnen opleveren voor Daarkom. Heb ik het juist voor?

Wat ik goed vind, is dat er een tijdschijf van anderhalf jaar is. De problemen zijn zodanig groot dat we over een redelijke termijn moeten beschikken, en achttien maanden zijn absoluut nodig om tot een oplossing te komen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, de weg van dit dossier was van in den beginne al geplaveid met veel hindernissen. Dat hoeft niet te verbazen, want het was een van de vele onzalige ideeën van Bert Anciaux.

Maar ook in deze legislatuur is het vooral kommer en kwel. Daarkom blijft een geldverslindend project. Het heeft ondertussen al meer dan 6 miljoen euro gekost zonder dat iemand in de Vlaamse Gemeenschap er beter van wordt. De conclusie van meer dan zes jaar vzw Daarkom kan dan ook alleen maar zijn: veel geldverspilling en weinig resultaat.

Een paar maanden geleden zei u nog in een interview in de krant dat het echt wel hun laatste kans was. Ik roep u dan ook op, minister, om eindelijk een einde te maken aan de lange lijdensweg van deze vzw. Haal het financiële infuus er uit en stop met nog langer Vlaams belastinggeld te besteden aan dit nutteloze project.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, ik heb begrepen dat de crisismanager aangesteld zal worden of verloond zal worden door de administratie Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Hoe zit het juist met de verhouding? Onder wiens gezag komt hij of zij te staan? Moet de crisismanager rapporteren aan de raad van beheer of aan de Vlaamse overheid? Ik had daar graag iets meer duidelijkheid over gekregen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, ik heb altijd gepleit voor een actieve rol van u en uw omgeving in dit moeilijke dossier. U neemt die op zich en dat juich ik toe. Ik meen dat het terecht is dat u het huis in handen neemt en dat u het aanstuurt in de richting van een mooie toekomst. Laten we dat toch hopen.

Natuurlijk beseft u ook wel dat het met de sommen geld die u vernoemde, totaal onmogelijk is om bij wijze van spreken iets meer te doen dan de verwarming aanzetten, de deur 's ochtends te openen en 's avonds te sluiten, en in het beste geval een drankje uit te schenken. Meer kan er met dat geld niet gebeuren.

Het is weer een kwestie van de kip of het ei. U eist een beleidsplan. Dat komt er dan, maar het blijft niet binnen het budget. Eerlijk gezegd, ik zou binnen een dergelijk budget zelfs weigeren om een beleidsplan te schrijven.

Maar laten we het positief zien. Ik ga ervan uit dat de crisismanager de zaak goed op de rails zal zetten. Ik heb eigenlijk maar één vraag: als het goed loopt, bent u dan bereid om extra te investeren om een valabele werking mogelijk te maken?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik zal proberen om op alle extra vragen te antwoorden.

Mijnheer Arckens, het is altijd, van in het begin, de bedoeling geweest om samen met Marokko tot een gelijkwaardige financiering te komen. Marokko heeft het aanbod gedaan om 250.000 euro te betalen. Wij doen hetzelfde. U moet weten dat er een enorm hoge huurlast is. Wij hebben daarover in de commissie al meerdere keren van gedachten gewisseld. Op dit moment is dat 270.000 euro. Soms wordt het bedrag van meer dan 300.000 euro genoemd omdat in die 270.000 euro de lasten niet zijn inbegrepen. Dat is puur de huur, er is ook nog elektriciteit en dergelijke. Wij gaan ervan uit dat het bedrag, door het feit dat het op dit moment stilligt, dat het niet open is omdat die houtworm in het gebouw is, lager zal liggen, en dat ze dus een hoger bedrag zullen hebben.

We hebben heel uitdrukkelijk beslist om de crisismanager aan te werven binnen het departement. Dat wil zeggen dat een belangrijke personeelskost uit de vzw wordt weggenomen. Mijnheer Caron en mijnheer Delva, daardoor zal de vzw iets meer ademruimte hebben om tot een artistieke werking te komen. Je zou dit kunnen zien als een extra ondersteuning.

De crisismanager zal werken onder het departement en zal aan de Vlaamse Regering moeten rapporteren. Dat zal uiteraard in samenspraak met de vzw gebeuren. Maar, mevrouw Idrissi, we hebben er heel uitdrukkelijk voor gekozen om het heft in eigen handen te nemen en vanuit het departement de vzw heel strak en heel gericht op een goed spoor te zetten. Er zal op ongeveer zes maanden tijd een analyse moeten worden gemaakt. Dat moet gebeuren op het vlak van personeel – hoeveel mensen hebben we nodig? – maar ook wat betreft het gebouw – wanneer kunnen we er terug in? Dan moeten we ook weten hoe we de financiële situatie op orde kunnen brengen. En dan is er ook nog het artistieke luik. Op basis daarvan zal een jaar artistieke werking mogelijk zijn. Het spreekt vanzelf dat wij dan een evaluatie zullen moeten maken. Dan zal de vzw Daarkom alle kansen hebben gehad. Wij zoeken ook samenwerking met partners in Brussel.

Dan zullen wij de definitieve beslissing nemen: moeten er al dan niet extra budgetten zijn en kan eventueel de gelijkwaardigheid ten aanzien van Marokko worden opgetrokken? Ik weet dat dit voor Marokko een heel belangrijk project is. Als er een goed beleidsplan op tafel ligt, is er een mogelijkheid dat er misschien een aantal andere beslissingen worden genomen. Maar ik wil daar niet op vooruitlopen.

Mijnheer Janssens, ik heb u goed beluisterd. U kunt nu mooi zeggen dat we ermee moeten stoppen, dat alles gedaan is en dat ze voldoende kansen hebben gekregen. Het klopt dat het een lijdensweg is. Er zijn tal van tegenslagen geweest waarbij niemand in de fout is gegaan. Er is wel een heel zware huurlast, en er is een heel strak huurcontract. We kunnen dat niet op korte termijn verbreken. We zitten daar nog jaren aan vast. Stel dat wij zouden beslissen om te stoppen met de vzw Daarkom, dan nog moeten wij nog jaren die hoge huurlast betalen. Die zijn we dan sowieso kwijt, tenzij wij alternatieven zouden vinden. Maar het is niet evident om met die huurlast een vzw of een andere organisatie te vinden die in dat gebouw iets kan doen. Dat is dus ook niet zo evident. Een tweede argument is dat er destijds met Marokko een aantal diplomatieke afspraken zijn gemaakt. Ook daar kun je niet zomaar een-twee-drie van afstappen.

Al die elementen hebben ertoe geleid dat we als ultimatum, als laatste redmiddel, die beslissing hebben genomen. Daardoor tonen we dat we echt graag willen dat die vzw een goede werking heeft. Maar we moeten er ook voor zorgen dat de overheidsmiddelen op een goede en correcte manier worden aangewend: artistiek maar ook voor het gebouw en het personeel. Dat is wat we willen doen, samen met de vzw maar geleid vanuit het departement en het beleid.

Collega's, deze beslissing wil een toekomst geven aan de vzw, maar niet koste wat het kost. We zullen over een half jaar al veel wijzer worden op basis van het eerste verslag. Zo zullen we na een jaar werking kunnen overgaan tot een echte evaluatie.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, collega Delva vindt het fantastisch dat u nog wat tijd geeft aan Daarkom. De heer Segers spreekt van een reddingsboei. U zegt dat u nog een toekomst wilt geven aan de vzw Daarkom. Volgens mij is dit een problematisch dossier. De oplossing die u hebt gevonden, maakt het mogelijk om het nog anderhalf jaar te trekken tot na de verkiezingen. Punt. U hebt geen knoop doorgemaakt in dit – ik geef het toe – moeilijke dossier. U had een knoop kunnen doorhakken of op zijn minst kunnen zoeken of Daarkom kunnen laten zoeken naar eventuele privépartners, die dit grote dossier mee zouden kunnen dragen.

Voor mij is dit geen tijdwinst maar tijdverlies en het niet durven doorhakken van knopen.

De heer Willy Segers: Ik wens de minister te danken voor het antwoord en de bijkomende toelichtingen. We moeten alle vertrouwen geven aan deze stap die de Vlaamse Regering zet om dit probleem dossier recht te trekken. Duurt dat dan nog achttien maanden, dan weze het zo, gezien de tijd die het al heeft geduurd. We geven het alle kansen, maar lukt dit niet, dan zouden we graag hebben dat alle mogelijkheden, zoals convenanten met andere culturele partners, worden opgehouden voor een culturele samenwerking met Marokko, desgevallend op een andere wijze. Dan moet maar worden bekeken of dat kan. Of dat in het gebouw moet zijn dat nog een huurlast heeft tot 2021, dat bekijken we dan wel. In die tussenperiode moet zeker worden bekeken welke mogelijkheden er nog allemaal in zitten.

De heer Erik Arckens: Mevrouw Zamouri, ik ben het niet helemaal met u eens dat dit een hete aardappel is die moet worden doorgeschoven. *(Opmerkingen van mevrouw Khadija Zamouri)*

Minister, heel eerlijk, ik denk dat we niet anders kunnen. We zitten tot 2021 of 2022 vast aan dat gebouw. Ik kan u een schriftelijke vraag laten horen over wat precies de huurlast is en de andere kosten. Die 150.000 euro, het bedrag waarmee u het artistieke beleid kunt voeren, lijkt me een klein beetje overschat. Ik kan alleen maar hopen dat men slaagt. Ik kan immers begrijpen, zoals de heer Janssens zegt, dat na zes jaar veel mensen zeggen: wat is dat voor een ellende geweest, nu willen we eindelijk eens iets concreets zien.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het wegvallen van de herberekening van lestijdenpakketten voor de basisscholen in Gent en de communicatie hieromtrent

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, afgelopen vrijdag kregen heel wat basisscholen in het Gentse een brief in de bus met de mededeling dat er geen hertelling komt voor het schooljaar 2013-2014. Volgens een omzendbrief van 2009 kunnen lagere scholen inderdaad aanspraak maken op die hertelling als er 12 leerlingen meer zijn op 1 oktober ten opzichte van 1 februari.

Er zijn twee bijkomende voorwaarden: in de gemeente of het arrondissement moet de bevolking met 4000 toenemen en ten opzichte van 2008 moeten er 240 leerlingen bijkomen. Voor wat die laatste voorwaarde betreft, is er geen probleem in Gent, wel wat de eerste voorwaarde betreft. In het arrondissement Gent is de bevolking niet gestegen met 4000 inwoners. Dat betekent dat de Gentse basisscholen het recht op een hertelling verliezen.

Dat betekent een drama voor heel wat directies en scholen, minister. Ze zijn vandaag bezig met de voorbereiding van het nieuwe schooljaar. Twee weken voor het einde van het schooljaar krijgen zij de mededeling dat dat niet doorgaat. Directies hebben als goede huisvaders in extra infrastructuur voorzien, hebben leerkrachten aangesproken en hebben hun plannen meegedeeld aan de ouders. Die plannen vallen nu in duigen.

Minister, wat me vooral stoort aan deze communicatie is dat twee weken voor het einde van het schooljaar de directies deze beslissing te horen krijgen. In het licht van de capaciteitsproblemen doen heel wat scholen inspanningen om daar iets aan te doen. Minister, gelet op het feit dat de berichtgeving veel te laat is gebeurd, bent u bereid om alsnog in extra lestijden te voorzien voor deze scholen zodat ze het nieuwe schooljaar op een ordentelijke manier kunnen aanvatten?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mijnheer Yüksel, u bent geen onderwijsspecialist. (*Opmerkingen van de heer Veli Yüksel*)

U mag uiteraard alle vragen stellen die u wilt, maar u voert hier een dramastuk op. U hebt zelf een decreet goedgekeurd dat ik als minister moet uitvoeren.

Ik kan als minister maar handelen binnen het decreet en eventuele besluiten die zijn genomen. Er is destijds afgesproken dat er inderdaad criteria zijn. De algemene regel in het Vlaamse onderwijs is dat men een jaar moet wachten om extra leerkrachten te krijgen in functie van een groei van leerlingen. Dat is de algemene regeling die voor heel Vlaanderen geldt.

Op mijn voorstel heeft dit parlement voor de gebieden met een capaciteitsprobleem een uitzondering gemaakt en een hertelling mogelijk gemaakt op 1 oktober – dus vervroegd – om extra leerkrachten toe te kennen. Mijn administratie heeft niet meer of minder gedaan dan dit toegepast.

Er zijn in totaal zes gemeenten – Gent is daarbij, ook Sint-Pieters-Leeuw en Tienen –, maar er komen er ook nieuwe bij door de toepassing van de regel die dit parlement heeft goedgekeurd en waarvan ik niet kan afwijken. Ministers zijn geen sinterklazen die decreten kunnen aanpassen naargelang het hun wel of niet past. Voor Gent betekent dit dat er voor het basisonderwijs 0,74 procent minder lestijden kunnen worden verwacht.

Nu komen zeggen dat dit een hele organisatie in het gedrang zou brengen, klopt niet. Bovendien kunnen we niet anders dan dit nu meedelen. Dat is de gebruikelijke praktijk. Dat is altijd al zo geweest. Nu doen we het al in juni, vroeger moest je een jaar wachten.

Mijnheer Yüksel, morgen bespreken we Onderwijsdecreet XXIII in de commissie. Als het parlement vindt dat er een regelgeving moet worden aangepast, dan zal ik als minister een aangepaste regeling toepassen zoals dat moet, maar in deze stand van zaken van het decreet kan ik niet anders dan dat toepassen. Dat betekent voor Gent dat men voor die tien extra vte's voor alle scholen, 0,74 procent van het totaal aantal leerkrachten, langer zal moeten wachten. Of dat problematisch is, laat ik in het midden, omdat we de omkadering hebben opgetrokken voor het basisonderwijs en Gent heeft daar veel van genoten. Als er een meerderheid in het parlement is, passen we dat aan.

De heer Veli Yüksel: Minister, het betreft volgens mij toch wel een late communicatie.

Minister, u zegt dat ik het onderwijs niet volg – alsof ik hier geen vragen mag stellen aan de minister van Onderwijs. Onder druk van capaciteitsproblemen hebben heel wat scholen inspanningen geleverd om daar iets aan te doen. Het zijn net die scholen die nu worden getroffen door een regelgeving. Er is een aangroei van leerlingen, er zijn capaciteitsproblemen. We hebben daar ettelijke uren over gediscussieerd. Wat moeten die scholen nu doen?

Er zijn verschillende opties: klassen van veertig leerlingen, de zorg afbouwen, de infrastructuur leeg laten staan en, nog erger, misschien moeten scholen hun inschrijvingen nu stopzetten. Wat gaat u daaraan doen? Kunt u daar nog aan verhelpen?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Minister, ik kan u alleen maar bijtreden. Het decreet is natuurlijk het decreet. Aangezien er over capaciteit wordt gesproken, wil ik niet spreken over een veranderend decreet. De scholen in onze stad passen dat ook toe. Er zit een decalage op, maar daar moeten we begrip voor hebben. Het moet ook nog werkbaar blijven voor het ministerie.

Minister Smet en mijnheer Yüksel, jullie hadden het over capaciteit. Ik las een paar minuten geleden dat er goed nieuws is. Minister, u zei dat u geen sinterklaas kunt spelen, maar de Nationale Bank heeft groen licht gegeven voor de KBC-gelden. Er komt dus 1,75 miljard euro op ons af. Kunnen we daarvan in de komende weken geen stukje aan de capaciteit besteden?

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Bepaalde scholen zullen wel problemen hebben, maar door de hervordering van de uren zullen sommige scholen er uren bij krijgen. Er zal ook een berekening worden gemaakt per net. Ik heb contact gehad met de schepen van Onderwijs te Gent. Er is nog geen berekening gemaakt voor het gemeenschapsonderwijs. Dat is ook minder problematisch. De schepen heeft een plan opgemaakt van de capaciteit per school en de verdeling daarvan. We moeten dit niet overroepen, maar wel nagaan waar er problemen zijn en daar iets aan doen.

Maar ik denk wel dat u gelijk hebt: we hebben het decreet samen met andere partijen goedgekeurd. Als de meerderheid ertoe bereid is om daar eventueel een amendement op in te dienen, zijn wij bereid hen daarin te steunen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, uw antwoord is natuurlijk correct: als er een decreet is, moet je dat toepassen. Tot zover is het goed. Maar er is iets anders in uw argumentatie dat mij stoort. U zegt dat we, als we het decreet niet goed vinden, dat maar moeten veranderen met de meerderheid. Maar u bent de meerderheid, u bent de Vlaamse Regering. Dus u moet mij maar eens vertellen of u het systeem van de berekeningen goed vindt of niet. En als u het niet goed vindt, moet u het veranderen. Want nu zit u toch wel met de paradox dat uw inschrijvingen stijgen en dat u minder geld krijgt. Dat is een paradoxale situatie voor de scholen.

U moet dus niet zeggen dat het parlement iets anders moet goedkeuren. Daarmee ontvlucht u uw verantwoordelijkheid.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, ik wil eerst en vooral een oproep doen om toe te zien op het correct toepassen van de decreetgeving. De uren worden inderdaad toegewezen aan scholen. Tussen de scholen kan men echter ook solidariteitsmechanismen opbouwen. De ene school heeft meer uren nodig, maar misschien zijn er scholen die er te veel hebben op basis van de nieuwe cijfers.

Verder heb ik nog een bemerking. Mijnheer Bouckaert, in de commissie waar u voorzitter van bent, kreeg minister Smet gisteren van Open Vld te horen dat de decreten niet door de regering worden goedgekeurd, maar dat het parlement beslist. Ik neem nu akte van het feit dat de minister heel snel leert. Hij zegt vandaag inderdaad dat het aan het parlement is om het decreet te wijzigen. Hij heeft het geleerd, maar jullie zijn dat blijkbaar opnieuw vergeten.

Collega's, ik denk dat we de regelgeving moeten behouden zoals ze is.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Er is duidelijk opnieuw onenigheid binnen de meerderheid. (*Rumoer. Gelach*)

Ik hoor twee stemmen. De heer Yüksel zegt dat de regelgeving moet worden aangepast. Ook mevrouw Pehlivan zegt dat het kan worden bekeken en dat er eventueel een amendement kan komen. En minister Smet spreekt over OD XXIII. Ik verwachtte dus een uitnodiging om een amendement te steunen in die richting. Maar dan zegt de heer Van Dijck dat hij geenszins geneigd is de huidige regelgeving aan te passen. Het wordt dus weer moeilijk voor mij.

Maar laat mij het volgende zeggen, vooral dan aan de heer Van Dijck. Mijnheer Van Dijck, er is wel degelijk een probleem met die berekening op arrondissementsniveau. Dat stelt de scholen in het Gentse op dit moment zeker voor problemen. Twee weken voor de grote vakantie worden zij plots geconfronteerd met een aanpassing in hun lestijden, waardoor zij minder leerkrachten kunnen aanwerven en nog grotere klassen zullen moeten vormen. En – dat is het perverse van het systeem – het zijn net de scholen die bereid zijn gevonden om stoeltjes bij te zetten, die nu minder leerkrachten hebben. Ik vind dat we dat morgen bij de bespreking in de commissie moeten aanpassen op arrondissementsniveau. Ik hoop dat de CD&V de moed zal hebben om dat amendement in te dienen. Wij zullen het dan steunen.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik onthoud dat het nooit goed is en dat er altijd wel iets is. Blijkbaar is dat toch zo, mijnheer Bouckaert.

We moeten er geen drama van maken. Voor alle duidelijkheid: die scholen zullen niet minder leerkrachten hebben dan ze nu hebben. De afgelopen jaren zijn er, in het bijzonder in Gent, op basis van de capaciteit of van de hele nieuwe omkadering van het basisonderwijs, heel wat extra leerkrachten kleuteronderwijs bij gekomen. Dat is een objectief feit, dat u niet kunt ontkennen. Het klopt dus niet met de feiten daar vandaag een heel drama over te maken.

Het werd ook niet te laat of te plots meegedeeld. Het is gebruikelijk dat dit rond deze periode gebeurt. Dat is al vele jaren zo. U hoeft nu dus niet te doen alsof dat plots uit de lucht komt vallen. Het is verkeerd om dat op die manier te proberen in te passen.

Goed, ik stel voor dat het morgen of op een ander moment wordt bekeken. We zullen zien wat de conclusie is. Er zijn argumenten voor en tegen.

Dit speelt uiteraard in beide richtingen. Als er minder leerlingen komen, blijven die banen behouden. We moeten wel een beetje weten in welke oefening we zitten. Bovendien hebben we mechanismen die we kunnen gebruiken. Mijnheer Yüksel, het is niet in het belang van het dossier om daar nu een drama van te maken. Nogmaals, het gaat om 0,74 procent van de lestijden. Dat betekent op een totaal van Gent tien voltijdse banen. U moet niet doen alsof het hele Gentse onderwijs in elkaar gaat storten. Dat is mislukt drama, dat is spel opvoeren, en in mijn wereld spreken we dan van mislukte drama queens. (*Gelach*)

Voorzitter, morgen is er inderdaad een bespreking in de commissie. We zien wel of dat aan de orde komt of niet. Ik zie u glunderen omdat ik bereid ben om dat morgen te bespreken in de goede werksfeer die daar heerst. Dan zullen we in alle wijsheid, rekening houdend met alle elementen, een beslissing nemen.

De voorzitter: Minister, ik ben gewoon vriendelijk tegen u, ik glunder niet.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik vraag u niet om decreten die wij hebben goedgekeurd, te overtreden. Er is een reëel acuut probleem. Mijn vraag was: wat kunt u daaraan doen?

U spreekt constant over theater. Ik doe mijn job als parlementslid. Ik ondervraag ministers. Als dat voor u theater en drama is, dan moet u hier niet zijn. (*Opmerkingen*)

Dat getal van 4000 extra inwoners is volgens mij zeer willekeurig. Ik vind dat we de omzendbrief beter zouden aanpassen en dat er een percentage wordt gehanteerd in plaats van

een nominaal cijfer. Op die manier krijgen we een beter systeem. Ik noteer dat u daar eventueel aandacht voor gaat hebben.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van het overleg met de Federale Regering betreffende de loonkostproblematiek en een concurrentiepact voor de bedrijven

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van het overleg met de Federale Regering betreffende de verdeling van de budgettaire saneringsinspanning en het versterken van de concurrentiekracht van de bedrijven

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de resultaten van het overleg federale overheid-deelstaten betreffende competitiviteit en werk, pensioenbijdragen en usurperende bevoegdheden

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het regeringsstandpunt met betrekking tot de engagementen door de minister-president aangegaan tijdens het overleg met federaal premier Di Rupo van dinsdag 18 juni 2013

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: De situatie is ernstig, minister-president. Elke dag worden we geconfronteerd met de gevolgen van een crisis die intussen vele jaren aansleept. De bedrijven zitten in de problemen, de tewerkstelling is dramatisch, de overheidsfinanciën staan er slecht voor. Ik noem bewust die drie factoren omdat de uitweg uit de crisis via deze drie domeinen zal lopen. Een aanpak die geen rekening houdt met die drie elementen, ondergraaft zichzelf.

Alleen maar de overheidsfinanciën financieren zonder te kijken naar het effect op de economische groei, werkt per definitie arbeidsvernietigend. Dat betalen we cash in stijgende werkloosheidscijfers, wat op zijn beurt uiteraard opnieuw een effect heeft op de overheidsfinanciën. Een evenwichtige aanpak is nodig; ik denk dat daar alle zeilen moeten worden bijgezet, dat we moeten samenwerken.

We hadden hier vorige week al een klein debat naar aanleiding van een reeks actuele vragen. We vernamen dat er gisteren een overleg plaatsvond tussen de federale overheid en de regionale overheden. Het resultaat, zo vernamen we in de pers, is een werkgroep die zonder onmiddellijke deadline met een aantal voorstellen zal komen.

Welke duiding kunnen we nog krijgen over dit overleg? En vooral, hoe gaan we verder? Wat legt de Vlaamse overheid in dit debat op tafel, naast de gereede vraag dat alle overheden zouden samenwerken om een uitweg uit de crisis te bewerkstelligen?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik ben zeer tevreden dat u de problematiek van de concurrentiekracht en de loonkosten op de politieke agenda hebt gezet. Misschien had dat al veel eerder moeten gebeuren, maar goed, het punt is dat dit nu op die agenda staat. Ik was

nog meer tevreden toen ik dan hoorde dat er zeer snel overleg zou komen, hoewel ik al een kleine bedenking had. In het verleden is er nog al overleg geweest, bijvoorbeeld over het Stabiliteitspact, over de usurperende bevoegdheden, over de pensioenbijdragen, en dat heeft eigenlijk niets opgeleverd.

Na dat overleg viel er zelfs bijna een licht euforische sfeer te merken. Premier Di Rupo gewaagde van de wil om samen te werken. Uit dat overleg is echter eigenlijk niet heel veel voortgevloeid: er zal een werkgroep worden opgericht. U bent naar dat overleg gegaan. Ik vraag me af of u dat in eigen naam hebt gedaan, of dat u een mandaat hebt namens de Vlaamse Regering. Voorzitter, dat is geen vraag aan de minister-president, ik vraag me dat gewoon af.

De vraag die ik wél wil stellen, is de volgende. Ik heb gemeend te mogen begrijpen dat u eigenlijk wel bereid bent om vanuit Vlaanderen een budgettaire inspanning te leveren om iets aan de loonkostenproblematiek te mogen doen. U moet maar bevestigen of logenstraffen of ik dat goed heb geïnterpreteerd. Nu heeft uw collega Muylers van de N-VA altijd gezegd dat Vlaanderen geen bijkomende budgettaire inspanningen zal doen. Welke budgettaire engagementen wilt u op zich nemen om mee te helpen aan het oplossen van die loonkostenproblematiek in België, om die lasten te verlagen? Gaat het dan alleen maar over een bijdrage met betrekking tot de usurperende bevoegdheden en de pensioenen, of gaat het om iets meer? Gaat het om die 250 miljoen euro die u opzij hebt staan in buffers?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, je moest al van Mars zijn om nog niet te weten dat er een loontop is geweest. Gisteren en vandaag hebt u enorm uw best gedaan om dat overal zeer duidelijk te maken. We konden dat dan ook vernemen via alle televisie- en radiozenders, en in de kranten. Nochtans zijn de resultaten niet van dien aard dat men kan stellen dat er iets ongelooflijks is gebeurd, dat er heel wat concrete maatregelen en resultaten uit zijn voortgevloeid, dat het de moeite loont om massaal de pers te mobiliseren.

Het was dan ook duidelijk dat het vooral ging om een zeer symbolisch overleg. Vooral het symbolische was belangrijk. Daar zijn we eigenlijk wel tevreden over. Het is duidelijk dat CD&V heeft willen tonen dat er een nieuwe copernicaanse omwenteling is. We hebben er al eens een gehad, maar dit is een nieuwe. Men wil nu duidelijk maken dat men opnieuw voor het samenwerkingsfederalisme gaat. Het is de bedoeling dat we vanaf nu goed samenwerken met die Federale Regering. Ik vind dat belangrijk en ik ben daar zeer blij mee. Het heeft immers inderdaad geen zin dat Vlaanderen voortdurend zegt te streven naar die begroting in evenwicht, terwijl het ondertussen wel de rest laat stikken, er een put komt in onze sociale zekerheid en we de pensioenen niet meer kunnen betalen. Daar worden ook wij armer van. Ik was dus tevreden met de symbolische 'move' die u daar hebt gedaan.

De vraag die de heer Vereeck aan zichzelf stelde, wil ik echter wel graag aan u stellen: had u daar inderdaad een mandaat voor van de Vlaamse Regering? Wordt u gesteund door die Vlaamse Regering? Is ze het ermee eens als u stelt dat Vlaanderen een deel van die verantwoordelijkheid met betrekking tot de usurperende bevoegdheden op zich zal nemen? Dat is belangrijk. Onder meer zijn er die projecten van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) waarvoor er geen oplossing bestaat. Dat is ook tewerkstelling. Ook zijn er de pensioenen. U stelt dat Vlaanderen ook wat dat betreft een bijdrage zal leveren. Bestaat daar overeenstemming over? Hoe ziet die overeenstemming eruit? Wat zal Vlaanderen betalen, en op welk vlak? Graag kreeg ik wat meer details ter zake.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister-president, geachte leden, een lege doos, een dode mus: dat zijn de krantencommentaren die we vandaag konden optekenen. Ik wil me daar graag bij aansluiten.

Minister-president, gisteren hebt u met de andere regeringen aan tafel gezeten, om eigenlijk te komen tot een beslissing dat er niets wordt beslist. U verwijst alles door naar een werkgroep, een discussiegroep, een praatgroep, noem het zoals u wilt.

Maar uiteindelijk, minister-president, is dit een begrafenis eerste klas voor het loonkostenbeleid. Opmerkelijk is dat alles op de lange baan wordt geschoven. Er is geen concrete timing, er zijn geen concrete engagementen. Er wordt enkel gepraat. Opmerkelijk is ook het feit dat de Vlaamse Regering zich engageert om bij te dragen in het federale begrotingstekort. Toen ik dat las, dacht ik onmiddellijk: quid N-VA? Wat met de N-VA?

Ik wil in dat verband twee citaten meegeven uit de kranten van vandaag, een eerste uit De Tijd: “Bovendien ziet het ernaar uit dat Peeters ook de reserve van 250 miljoen euro in de Vlaamse begroting wil inzetten om de federale regering bij te springen. Anders dreigt de marge voor een federale lastenverlaging erg mager uit te vallen.”

Het tweede citaat, nog interessanter, komt uit Het Nieuwsblad: “Voor extra budgettaire inspanningen wil de partij zich (nog) niet engageren.” ‘De partij’, dat is de N-VA, collega’s. “‘Daarover is binnen de regering geen beslissing genomen’, klonk het op het kabinet van viceminister-president Geert Bourgeois (N-VA). Op het kernkabinet zal vandaag nog een duchtig woordje worden gesproken over de affaire.”

U begrijpt dan ook dat ik bijzonder benieuwd ben te horen hoe duchtig er ter zake gesproken is en of alle regeringspartners nog op dezelfde lijn staan.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Maak u geen zorgen, mijnheer Deckmyn. Er is vanmorgen kernkabinet geweest, en er is unanimitéit over hoe we dat dossier verder aanpakken. U hoeft morgen de kranten dus niet te lezen, hoewel goed nieuws niet in de kranten komt.

Collega’s, we hebben hier in het verleden al gediscussieerd over de problematiek van de economische ondersteuning van Vlaanderen, de problematiek van loonkost, van energiekost enzovoort, ook naar aanleiding van de situatie in Limburg. We hebben toen gevraagd of het niet wenselijk zou zijn dat we ook eens met alle regeringen van dit land zouden bekijken hoe we dat moeten aanpakken. Wij hebben immers Ford Genk, maar Wallonië heeft bijvoorbeeld ArcelorMittal. Ook in andere delen van Vlaanderen zijn er grote uitdagingen.

Gisteren heeft die vergadering plaatsgevonden. De eerste keer dat we dat gevraagd hadden, was op 19 april. Wat heb ik nu ingebracht op die vergadering? Ik heb onder meer gezegd dat iedereen binnen zijn bevoegdheden moet doen wat er gedaan moet worden. Ik heb ook gezegd dat zo’n pact uit drie componenten bestaat en dat die drie componenten moeten worden ingevuld.

Ten eerste: de ondersteuning van de exportvraag. Het is algemeen geweten dat sinds 2002 onze concurrentiekracht en ons marktaandeel afkalven ten opzichte van de drie buurlanden – dus niet ten opzichte van China en zo meer, maar van Nederland, Duitsland en Frankrijk. De afbrokkeling van die concurrentiekracht wordt door de Nationale Bank, het Federaal Planbureau en alle internationale instellingen toegewezen aan twee belangrijke kosten: loonkost en energiekost. Wat de verlaging van de loonkost betreft, is er nog een onderscheid te maken tussen loonkostverlaging voor doelgroepen in speciale zones en een generieke loonkostverlaging. De energiekost heeft te maken met energie, elektriciteit, gas en zo meer in het algemeen.

Het tweede element dat door mij is ingebracht, is de stimulering van privé-investeringen. Wij hebben het bankenplan. In de commissie zijn de wijzigingen aan Gigarant en andere bepalingen overigens unaniem goedgekeurd, dus door meerderheid en oppositie. Op het federale niveau heeft men vorige week vrijdag ook een aantal stappen gezet. De volkslening is nog volop in discussie. Wij hebben gezegd dat die complementair kan en moet zijn met onze kmo-fondsen. Een ander element is de versterking van het eigen vermogen. Wij hebben

op dat vlak inspanningen gedaan met de Winwinlening, maar ook op het federale niveau zijn er voorstellen.

Ten derde: overheidsinvesteringen op peil houden. Wij, de Vlaamse Regering, zijn een investeringsregering. De lokale besturen zijn ook belangrijke investeringskatalysatoren, en dus moeten we dat op niveau houden.

Dat zijn de drie elementen die mijns inziens deel kunnen en moeten uitmaken van zo'n concurrentiepact, waar ook werkgelegenheid een belangrijk onderdeel van moet zijn.

Kunnen die drie componenten worden uitgesplitst? Wat zijn de mogelijkheden op korte termijn en wat zijn de mogelijkheden op lange termijn? Kunnen er fiscale en/of sociale maatregelen worden genomen? Zijn dat specifieke of generieke maatregelen? Ik heb gezegd dat Vlaanderen verdere inspanningen moet doen om de concurrentiekracht van de Vlaamse bedrijven te ondersteunen. Er zijn echter ook een aantal belangrijke bevoegdheden op het federale niveau die we samen moeten bekijken. Als we weten welke maatregelen voor die verschillende componenten in aanmerking komen, fiscale en/of sociale maatregelen, generieke of specifieke maatregelen, en op korte of lange termijn, dan is de vraag hoeveel dat zal kosten en wie wat zal betalen.

Als we die oefening effectief doen, dan zullen we vanuit Vlaanderen kijken wat zich binnen onze bevoegdheden bevindt en hoe we daarmee omgaan als er andere en bijkomende ideeën worden geformuleerd. Vraag is ook of we dit niet ruimer moeten bekijken. Ik geef het voorbeeld van de economische subsidies. Waarom zouden we die niet veranderen en ondersteuning geven op een andere manier? Al deze zaken kunnen aan bod komen.

Vanmorgen heeft het kernkabinet voorstellen geformuleerd. Ook de collega's van de N-VA hebben voorstellen gedaan. Die worden allemaal bekeken. In juli zal een werkgroep daarover samenkomen, eerst op Vlaams niveau en nadien met de andere niveaus.

Wat dat concurrentiepact betreft, we hebben een belangrijke stap gezet. Sommige collega's hebben wat minder ervaring met de wijze waarop zo'n besluitvorming en procedure verlopen, vooral dan als alle regeringen van dit land samen rond de tafel zitten. Het is een illusie te denken dat na twee uur vergaderen zoveel geld is gevonden en de loonlast met zoveel procent kan worden verlaagd. Het is een proces dat nu is opgestart en duidelijke engagementen omvat. The proof of the pudding is in the eating. Als die maatregelen worden voorgesteld en we dus zo'n pact hebben, kan worden geoordeeld of dat de juiste maatregelen zijn.

Wat de concurrentiekracht betreft in Limburg en andere regio's: we staan voor een enorme opdracht. Wie moeten die opdracht in eerste instantie vanuit Vlaanderen aanpakken. Er zijn echter ook mogelijkheden om dat samen met de collega's te bespreken en te bekijken hoe we elkaar kunnen versterken. We moeten daar dan ook de budgettaire consequenties aan verbinden.

Wat de usurperende bevoegdheden en de responsabiliseringsbijdrage betreft, willen we stappen zetten inzake de pensioenbijdrage voor de Vlaamse ambtenaren en daarvoor geld uittrekken. Daarnaast moeten we ook kijken hoe we inhoudelijk mee kunnen wegen en hoe we dat verder kunnen invullen. Minister Bourgeois heeft dat al op tafel gelegd.

Ik heb ook in de media gezegd dat als er boetes worden opgelegd op het niveau van België, Vlaanderen als grootste deelstaat van dit land, zijn verantwoordelijkheid zal nemen door een begroting in evenwicht voor te leggen en dergelijke meer. Wij willen daar verder over discussiëren met de collega's zonder te zeggen hoeveel procent onze bijdrage zal bedragen. Het regeerakkoord is daar trouwens heel duidelijk in.

Dit is een heel belangrijke stap die vanmorgen door het kernkabinet is besproken.

Het komt er nu op aan dit concreet in te vullen. Als ik het goed heb begrepen, vinden een aantal vraagstellers het positief dat we die stappen hebben gezet. Ik ben het er alvast mee eens dat dit concreet moet worden ingevuld en gerealiseerd. Dat zal nu gebeuren.

De heer Bart Van Malderen: Ik dank de minister-president voor zijn toelichting. Uit zijn antwoord is gebleken dat het de ambitie is van dit project meer te maken dan louter het symbolisch moment, hoe belangrijk het ook moge zijn, waarover mevrouw Meuleman het daarnet had.

The proof of the pudding will be in the eating. De minister-president heeft in dit verband twee belangrijke aspecten aangehaald. Het eerste aspect is de complementariteit. Het tweede aspect is zijn verklaring dat de Vlaamse Regering bereid is haar verantwoordelijkheid op te nemen. Dit lijken me twee belangrijke bouwstenen om een reëel antwoord mee te bouwen.

Ik zou hier nog iets aan willen toevoegen. Mijn uitgangspunt is dat de middelen voor elke overheid, van lokale besturen tot gemeenschappen en gewesten en de federale overheid, schaars zijn. De budgettaire orthodoxie is een gegeven dat de speelruimte ongetwijfeld zal beperken. Ik zou er dan ook voor willen pleiten de middelen zo doelgericht mogelijk in te zetten om de loonlasten te verlagen.

We kunnen hiervoor Vlaamse middelen inzetten. Er zijn goede voorbeelden, zoals de premie voor 50-plussers. Door een premie en begeleiding in te zetten, zijn we erin geslaagd om mensen tegen de stroom in aan de slag te helpen.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik heb begrepen dat u de koe meteen bij de horens hebt gevat. Er is nu, naast de federale werkgroep, ook een Vlaamse werkgroep om die federale werkgroep voor te bereiden.

Ik blijf een beetje op mijn honger. U hebt net het menu even overlopen. Het gaat om een loonkostenverlaging, om het stimuleren van private investeringen en om het op peil houden van de overheidsinvesteringen. Ik wil het even over die loonkostenverlaging hebben.

U wilt daar budgettaire consequenties aan koppelen. Blijft dit dan binnen het doelgroepenbeleid of bent u bereid een bijdrage te leveren tot de sanering van de Belgische openbare financiën om tot een algemene loonkostenverlaging te komen? Mijn vraag blijft welke budgettaire consequenties u hieraan wilt koppelen.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik wil helemaal niet smalend over het symbolisch aspect doen. Dat is inderdaad vrij belangrijk. Zoals Voka en de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) in de kranten hebben verklaard en zoals de minister-president net zelf heeft gesteld: er moet iets gebeuren. De volgende begroting wordt in oktober 2013 opgesteld. Het is dan ook belangrijk dat zeer snel duidelijke afspraken worden gemaakt. Er is niet veel tijd meer.

Ik heb nog steeds geen antwoord gekregen op mijn vraag over de twee dossiers die nu al zeer lang aanslepen en waarin de samenwerking nu al zeer concreet zichtbaar zou kunnen worden gemaakt. Het gaan om de usurperende bevoegdheden en om de pensioenen.

Minister-president, u bent om de pensioenen heen gefietst. Het is steeds hetzelfde. U wilt een gedeelte overnemen, maar dan op voorwaarde dat we daar een inhoudelijke invulling aan kunnen geven. Kunt u me uitleggen wat dat precies betekent? Hoe moet ik dat interpreteren? Over de usurperende bevoegdheden hebt u niets meer gezegd. Mijn vragen blijven dan ook overeind.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, het is een illusie te denken dat een vergadering van twee met de regeringen alles zou oplossen. Ik had me geen illusies gemaakt. Dit is gewoon een rondje window dressing om aan te tonen dat iedereen bezig is met iets waar eigenlijk geen schot in komt.

U hebt niet alle vragen beantwoord. De antwoorden die u hebt gegeven, hebben we ondertussen al vaak gehoord. U stelt me gerust dat er unanimitéit is in het kernkabinet. Ik stel

dan ook vast dat de N-VA zich in een samenwerkingsfederalisme inschrijft en het met de bijpassing van de federale begroting eens is. We zullen de federale loonkostenverlaging met Vlaamse centen financieren. (*Rumoer*)

U probeert snel te werk te gaan. Daarna zullen we wel zien. The proof of the pudding is in the eating. Ik vrees dat die pudding op het einde van de rit heel droog zal zijn.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Minister-president, Open Vld heeft al vaker gezegd dat we over de grenzen van wat ons institutioneel of wat bevoegdheden betreft, zou kunnen scheiden, beter zouden samenwerken. Een crisis wordt niet bestreden door ruzie te maken maar door samen te werken. Dat betekent dat de bevoegdheden waarover wij en de federale overheid beschikken, complementair moeten worden uitgeoefend zodat ze elkaar versterken.

Minister-president, we zijn blij dat u dit verhaal bijtreedt, want tot nu toe deed u dat, naar ons aanvoelen, zeer schroomvallig. Maar ik sluit me aan bij de bedenkingen van de collega's op het spreekgestoelte: tot hoever gaat dat mandaat? Het gaat over samenwerkingsfederalisme, en ik wil van u aanvaarden dat u daarin gelooft, maar tot op vandaag ben ik ervan overtuigd dat u daarin werd geremd.

Wij stellen nu vast dat er eindelijk aan samenwerking wordt gedacht en dat u dat nu concretiseert door aan tafel te gaan zitten, maar hoever gaat dat mandaat? Blijft het bij woorden of komen er ook nog daden? Ik durf te vermoeden dat er wat daden komen. Wij zullen u daar alleszins toe aanzetten. Een van de vele mogelijkheden zou kunnen zijn dat, naast uiteraard het uitputten van eigen bevoegdheden, u bijvoorbeeld ook nog eens nadenkt over de mogelijkheden inzake het verhogen van de bijdrage voor de pensioenlasten van de statutaire ambtenaren van Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, wij zijn er absoluut voorstander van dat er eindelijk iets wordt gedaan aan het concurrentievermogen. Vorig jaar hebt u aan de federale overheid dezelfde vraag gesteld om in te zetten op een relancebeleid. Wij hebben toen ook de vraag ondersteund om samen te werken. Wij hebben dat twee maanden geleden opnieuw gedaan. Na uw bezoek aan Volvo hebben wij opnieuw die oproep ondersteund. We zijn er dus absoluut voor. Ik wil u ook herinneren aan de oproep van de heer Sauwens, die pleitte voor een confederaal economisch beleid. Als ik het goed gezien heb, ontbraken de andere deelstaten op het overleg.

We zijn al lang vragende partij en er zijn verschillende onderdelen, maar het belangrijkste is de loonlastenverlaging. Collega's, draai het of keer het zoals u wilt, maar het is een exclusieve federale bevoegdheid. Wij vinden het wel vreemd – maar niet ongepast want we hebben er geen probleem mee – dat de Vlaamse Regering de Federale Regering moet oproepen om eindelijk haar eigen bevoegdheden ter harte te nemen en er eindelijk iets mee te doen.

Minister-president, u hebt er zelf ook al naar verwezen, maar wij zijn ook bang dat dit in werkgroepen zal blijven steken. Wij doen zelf ook voorstellen om hieraan mee te werken en om hieruit te geraken. U hebt gelijk: we hebben geen tijd te verliezen.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, ik stel vast dat het feit dat verschillende regeringen samenwerken, soms controversie uitlokt. Ik vind het jammer want we kunnen de zwartepiet blijven doorschuiven van het ene gewest naar het andere gewest, van het gewest naar de Federale Regering en omgekeerd. Het wordt op den duur afgezaagd.

Samen naar oplossingen zoeken in deze toch moeilijke economische tijden, is essentieel en cruciaal. Het is ook niet de eerste keer dat er wordt samengewerkt. In 2009 werden er

gecoördineerde crisismaatregelen – technische werkloosheid voor bedienden, waarborgen en overbruggingsleningen – genomen. Laat het de eerste stap zijn in hopelijk een nieuwe manier om te zoeken hoe we samen vooruit kunnen gaan.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, wij gaan dat heel concreet en heel snel invullen. Ik ben heel blij dat er al heel wat concrete voorstellen zijn. Mochten er nog voorstellen zijn, ook van de oppositie, gelieve ze mij te bezorgen. Ik zal ze met ernst onderzoeken.

Wat de loonkostverlaging betreft, zijn er twee facetten. We hebben hier over reconversievennootschappen gesproken. We kunnen een ‘zone franche’ zoals ze in Frankrijk bestaat, invoeren, maar dan is de vraag hoe doen we dat. Doen we dat op een fiscale manier? Aangezien we geen vennootschapsbelasting hebben, is het een federale bevoegdheid. Doen we dat met subsidies? Hanteren we een andere benadering? Alles staat open. Het belangrijkste is om het aan te pakken. Ik kan u verzekeren dat wij in Vlaanderen, met een zeer open economie, zeer hard te lijden hebben onder de concurrentie met Nederland, Frankrijk en Duitsland. We hebben er alle belang bij om iedereen die er een boost aan kan geven – hetzij Vlaanderen, hetzij de Federale Regering – aan tafel te brengen om na te gaan hoe we dit verder aanpakken, ook voor de werkgelegenheid die daardoor in gevaar komt.

Hetzelfde geldt voor de energiekosten. We moeten niet aan doemdenken doen, maar we moeten realistisch zijn. We moeten ervoor zorgen dat de chemische cluster en de farmaceutische cluster die zo belangrijk zijn voor Vlaanderen, de tweede belangrijkste cluster in de wereld blijven, na Houston in Texas.

Het is vanuit die bezorgdheid dat we dat gesprek met de federale en de andere collega’s zijn aangegaan. Wat ons betreft, gaat het zeker niet om het ons begraven in werkgroepen. We willen alles uit de kast halen wat we kunnen.

Voorzitter, we willen aan het parlement ook verder verslag uitbrengen over de vooruitgang in dit dossier en er verder over discussiëren.

De heer Bart Van Malderen: Collega Diependaele, het is een beetje te kort door de bocht om te zeggen dat die Federale Regering nog niets zou hebben gedaan rond loonlasten, of dat ze zich niet bewust zou zijn van de problematiek die daar bestaat. Ik herinner mij – als ik me niet vergis – 600 miljoen aan lastenverlaging die is ingeschreven in de begroting, naast de grootste besparingsoperatie ooit, en naast de eerste echte maatregelen om de loonkosten in dit land te gaan beheersen.

Maar de cijfers en de uitdagingen die voor ons liggen, zijn ook duidelijk. In die zin ben ik zeer tevreden met het antwoord van de minister-president: dat er hier een concreet engagement bestaat om werk te maken van die maatregel waarbij elk zijn verantwoordelijkheid neemt.

Het moge duidelijk zijn: de bevoegdheden kunnen misschien wel op verschillende niveaus liggen, maar de verantwoordelijkheid is collectief. Wij zijn de grootste deelstaat, wij zijn de belangrijkste economische factor in dat gefedereerde België. Oplossingen zullen in de eerste plaats dan ook voor ons dienstig zijn, dus laat ons er alsjeblieft ook complementair, constructief en creatief mee aan de slag gaan.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik herhaal graag dat ik het een goede zaak vind dat de loonkostenproblematiek nu zo dominant op die politieke agenda staat. Ik zou bijna zeggen dat er licht is op het einde van de tunnel, maar in het licht van het debat van vanmiddag heb ik het idee dat er zelfs nog geen tunnel is. Ik ben een beetje sceptischer geworden omdat er uit het antwoord van de minister-president zelfs nog geen deadline, geen datum naar voren is geschoven. Ik vrees inderdaad, samen met collega Diependaele, dat het toch wel eens een werkgroepenactiviteit zou kunnen zijn, en die werkgroepen zaten tot nu toe altijd geblokkeerd, of het nu ging over het Stabiliteitspact of over usurperende bevoegdheden. Ik

wijs ook op de mogelijke tegenstelling binnen de Vlaamse Regering. Bovendien zei ook mevrouw Onkelinx vorige keer nog: het is ofwel relance, ofwel besparen. Ik ben dus wat sceptischer geworden, maar ik hoop dat ik voor één keer ongelijk zal krijgen.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, ik heb nog steeds geen antwoord gekregen op mijn twee concrete vragen. U zou al kunnen tonen wat u bedoelt met dat samenwerkingsfederalisme door duidelijke engagementen aan te gaan wat de usurperende bevoegdheden betreft en wat de pensioenen betreft. Daar hebt u mij nog altijd niet op geantwoord. Dus ik vrees inderdaad ook wel een beetje dat het misschien wel bij aankondigingspolitiek zou kunnen blijven. Desalniettemin wens ik u toch een eensgezinde en zeer spoedige vooruitgang toe met deze zaak.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, ik deel de vrees van collega Diependaele, dat alles zal blijven steken in die werkgroepen. Dat is een beproefde techniek uit het verleden. De lont is nu uit het kruitvat. Ik kan niet anders dan opnieuw stellen dat dit een begrafenis eerste klasse wordt voor loonlastenverlaging.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroj tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de achterstand inzake economisch herstel die Vlaanderen oploopt ten aanzien van Wallonië

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, minister-president, de Vlaamse economie heeft het moeilijk. Enkele dagen geleden kopte een gezaghebbende krant in Vlaanderen nog: ‘Vlaanderen boert achteruit’. Dat doet mij pijn, en dat zal u allicht ook kwetsen. We zouden het graag anders lezen en anders zien. Ik heb vandaag nog eens de cijfers nagekeken die door uw eigen administratie worden verschaft in verband met de rangschikking in Europa inzake economische groei. Tot mijn spijt moet ik vaststellen dat we ook daar uit de top 5 zijn gevallen.

We hoeven in dit verband niet eens over de landsgrens heen te kijken. We kunnen dichter bij huis blijven: het is voldoende om even de taalgrens over te steken. Wat kon je dan gisteren lezen, in navolging van een mededeling van het Planbureau? Dat er volgend jaar in Wallonië 6000 werklozen bij komen – nog altijd 6000 te veel, laat dat duidelijk zijn –, maar in Vlaanderen zes keer zoveel: 38.000. Dan lees je van het Planbureau dat vorig jaar de Vlaamse economie kromp met 0,1 procent, en dat de Waalse economie groeide met 0,2 procent. Dat zal u naar alle waarschijnlijkheid niet plezieren, en mij uiteraard ook niet, want dit is slecht nieuws.

We hadden het daarjuist over de loonlasten: een terecht probleem dat we samen met de federale overheid moeten aanpakken. Maar, minister-president, de loonlastenproblematiek geldt zowel voor Wallonië als voor Vlaanderen. Daar is er geen verschil. Het verschil moet dus liggen in het uitoefenen van de eigen bevoegdheden. Hoe verklaart u dat Vlaanderen het ten overstaan van Wallonië slechter doet en achteruit boert?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer van Rouveroj, u hebt hier een aantal keer gezegd dat we ons niet mogen vergelijken met Wallonië, maar ons moeten meten met de best presterende regio’s. Nu zegt u dat we eens moeten kijken wat er in Wallonië gebeurt.

Ten eerste, als u zegt dat het te maken heeft met het beleid, gaat u volledig voorbij aan de situatie dat we een zeer sterke industrie hebben en dat het aandeel van de industrie in

Vlaanderen heel wat groter is dan in Wallonië. De economische structuur verschilt dus. Als er dan een economische crisis is op Europees en op wereldniveau die vooral de industrie treft, krijgen we natuurlijk klappen. Dat vind ik ook spijtig, maar kom nu alstublieft niet af met de redenering: kijk eens hoe slecht het met Vlaanderen gaat en kijk eens hoe goed het met Wallonië gaat, dat heeft te maken met het beleid. U gaat daar zeer kort door de bocht.

Ten tweede is het zo dat wij in 2012 een krimp hebben gekend van een kwart procent. Wallonië is in 2012 met 0,1 procent blijven groeien. In 2013 is er een minimaal groeivoordeel voor Wallonië van 0,09 procent. De volgende jaren voorspelt HERMREG dat de groei quasi identiek is, er heel weinig verschil op zit en we het zelfs iets beter doen in Vlaanderen.

Mijnheer van Rouveroj, het is niet de eerste keer dat Wallonië sneller groeit dan Vlaanderen. Ik heb hier cijfers: het was in 1999, 2001 en 2003 ook het geval. U zou kunnen zeggen, in uw redenering, dat het toen ook te wijten was aan het beleid. Ik hoef u niet in herinnering te brengen wie toen de meerderheid uitmaakte.

De heer Sas van Rouveroj: Wat zijn we nu met die redenering?

Minister-president Kris Peeters: Wel, dat u er natuurlijk volledig naast zit. (*Gelach*)

Het is zo dat we niet bij de pakken moeten blijven zitten. Daarom is het interessant dat we een concurrentiepak hebben voorgesteld. We gaan voor een transformatie van onze industrie met het Nieuw Industrieel Beleid. We nemen ook andere maatregelen, voor onderzoek en ontwikkeling. Er gebeurt heel wat. Er is daarstraks ook verwezen naar het arbeidsmarktbeleid, de 50-plussers, de 55-plussers enzovoort. Wij blijven dus niet bij de pakken zitten en pakken dat probleem aan, maar ik kan u zeggen dat de uitdaging enorm is, omdat onze industrie zeer zware klappen krijgt door de crisis. We hebben initiatieven genomen en zullen er nog verder nemen om onze industrie en onze economie te laten groeien.

Ik heb er geen probleem mee dat Wallonië het ook goed doet. Hoe beter zij het doen, hoe beter ook voor ons. Uw redenering en uw vraag, mijnheer van Rouveroj, zijn zeer ongenueanceerd.

De heer Sas van Rouveroj: Wat dat laatste betreft, zijn we het eens. Ik gun het Wallonië ook ten volle.

U slaagt er snel in om de lachers op uw hand te krijgen, ik weet dat, het is een vaardigheid. Maar wees ervan overtuigd dat de Vlaming en de Vlaamse bedrijven niet lachen. Ik hoor van u andermaal een analyse, maar ik hoor geen oplossingen. Wanneer gaat u nu eindelijk eens uitpakken met een krachtadig en gefocust economisch beleid?

Als Open Vld-fractie hebben we u enkele dagen geleden een aantal suggesties aan de hand gedaan. Eén, investeringsruimte creëren door de fiscaliteit op onroerende voorheffing wat betreft materiaal en outillage af te schaffen. Overigens heeft de vorige regering, op vraag van de heer Van Mechelen en Open Vld, de onroerende voorheffing op materiaal en outillage vanaf 2009 afgeschaft. Ik zou zeggen: neem dat als voorbeeld. Twee, we herhalen het nogmaals: houd het een beetje simpeler, zorg ervoor dat Vlaamse bedrijven goedkoper kunnen aanwerven bij doelgroepen onder de 25 jaar en boven de 50 jaar en bij de langdurig werklozen tussen 25 en 50 jaar.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer van Rouveroj, ik zal u daar vooraan niet langer laten lijden dan nodig, maar u ontgoochelt me enorm met die vraag en dat op verschillende vlakken.

Ten eerste is het absoluut goed dat Wallonië vooruitgang boekt. Zeker wel, iedereen moet daar voor zijn, zonder twijfel. Maar het is niet met Wallonië dat wij ons moeten vergelijken, wij moeten veel hoger grijpen, er zijn andere doelstellingen voor ons.

Ten tweede vind ik het heel vreemd dat een liberaal van uw kaliber het beleid in Wallonië zou verdedigen. Ik zal het geen staatseconomie noemen, maar het komt toch in de buurt, het heeft er op zijn minst trekjes van. U hebt deze namiddag al heel mooi aangetoond dat u heel goede contacten hebt met de Europese Commissie, wel vraagt u maar eens na wat de staatssteun is die in Wallonië wordt gegeven aan de luchthaven van Charleroi. Die is bovendien oneerlijke concurrentie voor de luchthaven van Zaventem en bedreigt er de werkgelegenheid.

Ten derde, u mag ook de transfers in rekening brengen. U mag ook eens denken aan het feit dat wij nog steeds ongeveer 8 miljard euro per jaar aan Wallonië geven.

Ten vierde, ik heb hier een krantenartikel bij. Ik weet niet meer of het uit *La Libre* of uit *Le Soir* komt. Ik lees u alleen de titel voor, gewoon om de cijfers te relativiseren: 'La Wallonie dépassera la Flandre en 2087'. In 2087!

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Diependaele, er zijn partijen in andere Europese landen die dezelfde agenda hadden. Ik denk aan de splitsing van Tsjechië en Slowakije. De Tsjechen waren de sterken, de Slovaken de zwakkeren en iedereen zei dat ze van die Slovaken af wilden. Wat is de realiteit nu? Slowakije heeft Tsjechië voorbijgestoken.

Ik vind het gevaarlijkste aan u en uw partij dat u zich wentelt in zelfgenoegzaamheid, want wie de naam heeft dat hij vroeg opstaat, mag lang slapen. (*Applaus van de heren Sas van Rouveroi, Ludo Sannen en Bart Caron*)

Dat is aan het gebeuren met Vlaanderen. Ik zie een paar dingen. Een, in 2005 had Wallonië de unieke omgevingsvergunning, ze is hier nog altijd niet. Twee, u spreekt over de arbeidsmarkt. Wel, Wallonië is zich aan het voorbereiden, maar minister Muyters is nog altijd bezig met een groenboek voor de dag dat de volledige arbeidsmarkt naar ons komt.

Wees blij dat de heer van Rouveroi enkel Wallonië als voorbeeld neemt, want stelt u zich eens voor dat hij Duitsland als voorbeeld had genomen. In dat geval mochten wij nu allemaal onze boekentas nemen en mee gaan werken in de fabrieken en in de winkels om onze economie mee vooruit te helpen, want dat zou het pasklare antwoord geweest zijn.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, ik vind dit bijzonder jammer omdat een aantal zaken die in het rapport van het Federaal Planbureau staan wel degelijk interessant zijn. Wat ik bijzonder jammer vind, is dat hier wel wordt gezegd dat we Wallonië zijn vooruitgang gunnen, maar dat de heer Diependaele tegelijkertijd heel dat Waalse verhaal naar beneden haalt. Ik vind dat eigenlijk politiek incorrect. Als u het hebt over steun aan luchthavens, dan zullen we de luchthaven van Deurne ook nog eens op tafel leggen. Hoeveel staatssteun denkt u dat er vanuit Vlaanderen naar de luchthaven van Deurne gaat, een onrendabel project?

Laten we het over het arbeidsmarktbeleid hebben, minister-president, want daar wou ik toe komen. Ik heb een poging gedaan om het rapport van het Federaal Planbureau te koppelen aan het beleid dat in Wallonië wordt gevoerd. We zien dat er op de ene of de andere manier toch wel een link is tussen de tewerkstelling en cijfers die Wallonië vandaag kan voorleggen. Wallonië zit nog niet op het niveau van Vlaanderen, maar op het vlak van het arbeidsmarktbeleid moeten we toch een tandje bij steken, dat werd al door een aantal collega's opgemerkt.

Wij blijven steken. Zo hebben we een paar weken geleden de knelpuntberoepen besproken en de uitstroom die beneden alle peil is. We zitten ook nog altijd met 46.000 openstaande vacatures bij de VDAB. En ook op het vlak van het arbeidsmarktbeleid kunnen we in Vlaanderen beter dan we vandaag presteren.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, we boeren inderdaad achteruit wat de economische groei betreft, niet alleen ten opzichte van het buitenland, maar inderdaad ook ten opzichte van Wallonië. Vergelijken met anderen kan nuttig zijn, maar we moeten toch vooral zelf het initiatief nemen om opnieuw te kunnen groeien. De minister-president verwees daarnet naar het Nieuw Industrieel Beleid en het nieuwe concurrentiepact, maar laat dat nu net zaken zijn waar wij ons als Vlaams Belang veel vragen bij stellen. Ik verwijs concreet naar het debat dat we zonet hebben gevoerd.

Minister-president, neemt u dus initiatief. Het is dringend nodig. Het is vijf voor twaalf, het is misschien zelfs al na twaalf uur.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb daarstraks gezegd dat in de voorspellingen 2014-2018 de groei in Vlaanderen min of meer dezelfde zal zijn als de groei in Wallonië, dat is goed voor Wallonië en voor ons een extra uitdaging om die groei nog een extra boost te geven.

Als Wallonië het goed doet, hebben wij daar geen enkel probleem mee. Maar de werkzaamheidsgraad, de werkloosheid en andere indicatoren tonen aan dat daar echt nog wel een paar tandjes moeten en kunnen worden bij gestoken. Maar ieder zijn verantwoordelijkheid, ik voel mij niet geroepen om het beleid in Wallonië te bespreken of daarover uitspraken te doen. Ik ben wel, samen met mijn collega's, verantwoordelijk voor het beleid in Vlaanderen. Wij hebben beslissingen genomen. Wij zullen dat in de toekomst blijven doen, om onze economie en in het bijzonder onze industrie te ondersteunen. Want daar gaat het over: onze industrie is heel specifiek en heel belangrijk voor onze economische groei.

Wij zullen elk voorstel bekijken, binnen de budgettaire mogelijkheden. Zo kunnen en moeten wij het verder aanpakken. Voor het overige onthoud ik mij van elke commentaar.

De heer Sas van Rouveroij: Mijnheer Diependaele, de heren Sabbe en Rzoska hebben u van repliek gediend. Ik zal het niet pijnlijker maken dan het al is. Ik sluit mij bij de beide collega's ten volle aan.

Minister-president, u bent al weg van het spreekgestoelte, maar laat mij toe nog de volgende bedenking te maken. Het marshallplan werkt. Maar ViA? Het is tot nu toe altijd een woordspelletje geweest: staat die A nu voor 'Actie' of niet? Vandaag valt het, op basis van de cijfers, niet te ontkennen dat Vlaanderen achteruitgaat. Dat begint ook met een 'a'. Ik betreur dat. Het heeft alles te maken met het feit dat deze ploeg niet aan elkaar hangt. Daardoor maakt ze geen keuzes en heeft ze in de strijd tegen de crisis geen focus. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het toezicht op het aangaan van grote financiële engagementen door intercommunales, naar aanleiding van de recente waarborgverstrekking van Riobra/PBE aan Infrac

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, er kwam onlangs een klacht bij u toe van onze federale collega Theo Francken, burgemeester van Lubbeek, tegen een beslissing van de raad van bestuur van Riobra/PBE met betrekking tot een waarborgstelling van een lening van maar liefst 500 miljoen euro voor het koepelbedrijf Infrac, zonder dat de gemeenteraden hiervan op de hoogte waren. Minister, ik zal het hier niet over de klacht hebben. Ik heb begrepen dat u

die onderzoekt. Ik vind echter wel, indachtig wat er bij de Gemeentelijke Holding en bij Ethias is gebeurd, dat de intercommunales iets voorzichtiger te werk zouden mogen gaan.

Ik stel deze vraag omdat ik heb berekend welke verantwoordelijkheid mijn gemeente heeft in dit verhaal. Mijn gemeente stelt zich borg voor 2,5 miljoen euro. Slechts 2,5 miljoen euro van de 500 miljoen euro. Maar als u weet dat mijn gemeente een jaarlijkse begroting heeft van 5 miljoen euro, wil dat zeggen dat de helft van mijn begrotingsbudget als waarborg dient voor deze lening, zonder dat de gemeenteraad van mijn gemeente hierover een beslissing heeft kunnen nemen.

Minister, kan het dat er een gebrek aan toezicht is? Moeten we niet erover nadenken om het toezicht te verbeteren, zodat gemeenteraden minstens geraadpleegd worden over beslissingen over zaken die de gemeente als een zwaard van Damocles boven het hoofd kunnen hangen? Als Infracx ooit in de problemen komt, zijn het wel de gemeenten die zullen mogen betalen, zonder dat ze daaraan ooit hun goedkeuring hebben gegeven.

Ik geef een ander voorbeeld. Mijn gemeenteraad heeft in juni een beslissing genomen over de Intercommunale Watermaatschappij (IWM), die – terecht – ook een waarborgstelling heeft gevraagd. Elke gemeenteraad van de aangesloten intercommunale heeft daarover gestemd. Maar Riobra/PBE is een andere zaak, dat heeft te maken met de intergemeentelijke regeling.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Reekmans, u haalt twee zaken door elkaar: het toezicht en de betrokkenheid van de gemeenteraden. Aan het toezicht moet niets veranderen. Het toezicht bestaat, er kan al dan niet opgetreden worden bij schending van het recht of van het algemeen belang.

Waar u het eigenlijk over hebt, is de betrokkenheid van de gemeenteraden. Na de laatste wijziging van het decreet is er een batterij van minstens vijf maatregelen waardoor de controle door de gemeenteraad is vergroot. Er is twee keer per jaar het rapport van de bestuurders in de gemeenteraden. Er is het elektronisch inzage-recht voor elk gemeenteraadslid op de beslissingen van de intercommunales. Er is de publicatieplicht van de intercommunales, op de website zelfs, van elke beslissing die genomen wordt. Er is in elke gemeenteraad een bijzondere commissie geïnstalleerd die handelt over alle belangrijke beslissingen die genomen worden in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Tot slot maken wij werk van een besluit van de Vlaamse Regering ter uitvoering van het decreet waarin we de financiële rapportering van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zullen regelen, onder andere met het oog op het Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen (ESR).

Ik begrijp uw bekommernis, maar u moet weten dat het aangaan van leningen en het verstrekken van waarborgen een aangelegenheid is die behoort tot de bevoegdheid van de raad van bestuur. Dat is trouwens in elke vennootschap zo. In dezen zegt het decreet Intergemeentelijke Samenwerking (DIS) dat de residuaire bevoegdheid bij de raad van bestuur zit, niet bij de algemene vergadering. Tenzij de gemeente zelf een engagement aangaat, wat in dezen bij mijn weten niet het geval is, komen die zaken niet op de gemeenteraad. Dat is een zaak van de raad van bestuur. De bestuurders hebben hun verantwoordelijkheid voor de vennootschap. De bestuurders hebben ook hun aansprakelijkheid als bestuurder.

Moeten we daar wijzigingen in aanbrenen? Ik werk aan een evaluatie van het decreet samen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). Ik zal dat mee in de afweging nemen, maar het is een zeer delicate aangelegenheid. Ga je zeggen dat leningen aangaan een beslissing wordt van de algemene vergadering en niet meer van de raad van bestuur en dus leidt tot een cascade in elke gemeenteraad? Of houd je het bij een bevoegdheid van de raad van bestuur, die moet handelen in het vennootschapsbelang, wat de optelsom moet zijn van het gemeentelijk belang?

De heer Peter Reekmans: Minister, u hebt theoretisch een punt met die vijf nieuwe maatregelen die zijn genomen. Maar, heel eerlijk, minister, in de praktijk brengen die nieuwe maatregelen geen enkele verandering in vergelijking met vroeger. De raad van bestuur van Riobra, waar ik zelf een vertegenwoordiger in heb zitten, heeft welgeteld 6,5 minuten geduurd. Daarop heeft men twaalf punten afgehandeld, waaronder een waarborgstelling van 500 miljoen euro. Minister, u begrijpt mijn bekommernis dat dergelijke beslissingen genomen worden op een heel korte periode en de meeste mensen totaal niet weten waarover het gaat.

De reden waarom ik deze vraag effectief in het parlement wil stellen, is een bijkomend probleem, en dan richt ik mij vooral naar PBE. U weet dat PBE in zijn werkgebied een stukje gemeente in Wallonië heeft. Daar kan vandaag zelfs geen klacht tegen ingediend worden. Uiteindelijk volstaat het vandaag als Vlaamse intercommunale om één gemeente uit Wallonië te doen aansluiten bij de intercommunale, en er kan zelfs geen klacht bij het toezicht meer worden ingediend.

Ik heb anderhalf jaar geleden vragen gesteld over het intergewestelijke overleg. Hoe ver staan die afspraken met betrekking tot de intergewestelijke samenwerking, zodat er tenminste ook toezicht mogelijk is in die intercommunales die niet alleen actief zijn op het Vlaams grondgebied?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Ik begrijp zeker en vast de bekommernis van de lokale mandataris. Maar het is zoals de minister zegt: op dit ogenblik heb je inderdaad een aantal controlemogelijkheden in de raad van bestuur. Er is in die raden van bestuur maar een zeer korte periode. Die worden ook bevolkt door mensen die afgevaardigd zijn door hun gemeente of stad. Het is ook een beetje hun verantwoordelijkheid die ze daar moeten nemen. Het is aan de gemeenteraad om de mensen die bijvoorbeeld hun job in de intercommunale niet goed doen, ter verantwoording te roepen in de volle gemeenteraad. Dat is nu eenmaal de overeenkomst die je maakt. Ik begrijp wel dat, zeker in deze budgettaire onzekere tijden, er een enorme bezorgdheid leeft bij de gemeenten. Ik deel die ook, maar ik denk dat dat wel geregeld is.

In elk geval moeten we een aantal zaken meenemen in de evaluatie van de intergemeentelijke samenwerking. Maar, zoals ik zei, je koppelt steeds terug naar de verantwoordelijkheid van die lokale mandataris. Die moet dan ook ter verantwoording worden geroepen door de gemeenteraadsleden. Dat lijkt me evident.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer Reekmans, ik denk dat u de vraag deels aan de verkeerde persoon stelt. U hebt gezegd dat er twaalf agendapunten afgewerkt zijn op 6,5 minuten tijd. U zit in de meerderheid. Dan denk ik dat het uw taak is om uw afgevaardigde eens op het matje te roepen en verantwoording te laten afleggen.

Mijnheer Reekmans, u probeert iets ongedaan te maken via de minister, terwijl uw eigen raadslid in die bewuste intercommunale in 6,5 minuten 12 agendapunten heeft afgewerkt. Waarvan akte.

De heer Peter Reekmans: De meerderheid bestaat uit CD&V ...

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, wanneer men er de Waalse gemeenten bij neemt, zou de controle misschien niet mogelijk zijn. Dat is het laatste punt dat de heer Reekmans aanhaalde. Hoe kan dat? Ik herinner me de tijd dat faciliteitengemeenten zoals Kraainem of Linkebeek wilden toetreden – het is een ander probleem, maar het is een beetje gelijklopend – tot een intercommunale die tot het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest behoorde of met andere

Brusselse gemeenten wilden samenwerken, maar dat werd van hieruit altijd afgeblokt, niet alleen maar misschien ook wel om die reden. Kan het dat intercommunales grensoverschrijdend werken? Hoe zit het dan met de controle? Heeft dat daar een impact op? Zo ja, dan moet u dat aspect ook eens bekijken.

Minister Geert Bourgeois: Het laatste aspect dat de heer Reekmans aanhaalde, is een bijkomende vraag. We hebben dat probleem al verschillende keren besproken in de commissie. Er is geen oplossing voor die gewestgrensoverschrijdende intercommunales. Dat is destijds niet geregeld en daar raken we ook niet uit. Wij gaan ervan uit dat de bevoegde minister diegene is waar het grootste aantal gemeenten is aangesloten, waar met andere woorden de exploitatie gebeurt.

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest stelt zich op het standpunt dat het toezicht moet gebeuren waar de zetel is gevestigd. In die optiek volstaat het dat je de zetel vestigt in een gemeente uit een ander gewest om te ontsnappen aan elke controle, ofwel dat je zegt dat de controle onder dat gewest valt, terwijl 95 procent van de gemeenten in een ander gewest liggen. Dat lijkt me geen goede oplossing.

Het zit vast. We hebben herhaaldelijk geprobeerd tot een gezamenlijke oplossing te komen, maar dat lukt niet. Binnenkort zie ik, weliswaar in een andere context, de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik zal dit nog eens aankaarten. Het is een zaak die niet geregeld is en ook niet geregeld raakt. Maar dit is een parenthesis in de hele discussie.

Mijnheer Reekmans, ik ga niet in op het dossier in concreto. Dat hebt u ook niet gevraagd. Het zou me verwonderen – ik heb al even een blik geworpen op de statuten van Riobra – dat uw gemeente gebonden is door een waarborgverstrekking in dezen. Het gaat over Infrac dat een obligatielening uitschrijft waarvoor zijn onderliggende intercommunales een waarborg verstrekken. Maar dat er automatisch een cascade zou zijn richting gemeenten, dat zou me verwonderen. Wel voor investeringen van Riobra, niet voor die van Infrac. Dat denk ik op het eerste gezicht, maar ik moet het hele dossier bekijken.

Als een gemeente automatisch gebonden zou zijn, hebt u een punt waarover we moeten nadenken. Dat is niet simpel met een ja of een nee te beantwoorden. Het lijkt me heel normaal dat het aangaan van leningen een bevoegdheid is van de raad van bestuur. Dat is ook zo in de privévennootschappen. Bestuurders moeten besturen in het vennootschapsbelang. Ze hebben ook hun aansprakelijkheid. Als elke lening die wordt aangegaan, hetzij door een intergemeentelijk samenwerkingsverband, hetzij door een vennootschap, een bevoegdheid is van de algemene vergadering en in elk van die gemeenten moet worden goedgekeurd, dan moet je een afweging maken over de slag- en bestuurskracht van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. We zullen dat meenemen in de evaluatie. Dat is een punt dat ressorteert onder het decreet zoals het nu nog altijd bestaat.

Collega's, ik kan het niet genoeg herhalen: je kunt alle mogelijke maatregelen in lijn brengen. We hebben er nu vijf – ik heb ze opgesomd, misschien ben ik er nog vergeten – die aan elke gemeente toelaten om afdoende geïnformeerd te zijn en controle uit te voeren op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Als het klopt wat u zegt dat men in 6,5 minuten een beslissing neemt over een obligatielening van een half miljard euro, dan stel ik me daar vragen bij. In de commissie heb ik gezegd dat je het paard tot aan het water kunt leiden, maar dat je het niet kunt verplichten om te drinken.

Als de gemeenteraadsleden, die bestuurder zijn, hun verantwoordelijkheid niet nemen – gelukkig zijn er tal van mensen die dat wel doen –, dan kunnen we niet in hun plaats optreden. We gaan toch geen opportuniteitsstoezicht invoegen – ik neem aan dat niemand in dit halfroond daarvoor pleit – zodat de minister elk van die beslissingen moet goedkeuren. Daar zijn we al lang van afgestapt. Dat is autonomie. Daarin zijn ze geresponsabiliseerd.

En dus kan ik mijn oproep enkel herhalen. We hebben nu alle instrumenten: de bijzondere commissie, de elektronische inzage, de publicatie van de beslissingen, de rapportering van de

bestuurders enzovoort. Maar in welke gemeenteraad gebeurt die rapportering? De bestuurders moeten twee keer per jaar rapporteren in de gemeenteraad. Ook de financiële rapportering moet nog op punt worden gesteld, ook in het licht van wat de Europese Unie vraagt. Alle maatregelen werden op één lijn gebracht. Het is aan de bestuurders om hun verantwoordelijkheid te nemen.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik begrijp dat dit een zeer moeilijk debat is. Ik ben al tevreden dat die intercommunales deel uitmaken van een parlementair debat. Toen ik hier enkele jaren geleden begon, merkte ik dat dat nog veel moeilijker bespreekbaar was. Anderzijds hebben slechts twee gemeenten zich onthouden in deze kwestie: Lubbeek en Glabbeek. Je kunt in 6,5 minuten tijd geen beslissing nemen over een waarborgstelling van 500 miljoen euro. Over Riobra durf ik mij niet uit te spreken, maar de statuten van de PBE zijn duidelijk. De gemeenten dragen mee die waarborgstelling. En daar zit je met een groot probleem: zelfs bij toezicht kun je geen klacht indienen. Ik hoop dus dat er een oplossing komt, want blijkbaar kan het niet in samenwerking.

Mijnheer Verfaillie, de meerderheid in die raad van bestuur bestaat uit CD&V'ers. Ik zou er graag de verslagen van de gemeenteraad van Veurne op nalezen. Ik denk dat er nog nooit twee keer per jaar rapportering is geweest van uw CD&V-vertegenwoordigers. Ik zal het eens nakijken. (*Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het bekendmaken van de resultaten inzake de behandeling van zeldzame aandoeningen in door de Vlaamse Gemeenschap erkende ziekenhuizen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kwaliteitsindicatoren voor ziekenhuizen

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, maandag gooide Marc Justaert van de Christelijke Mutualiteit de knuppel in het hoenderhok. Hij deed de boude vaststelling dat er in 2013 slechts 2 van de 24-tal ziekenhuizen in Vlaanderen die de behandeling van slokdarmkanker aanbieden, over voldoende ervaring beschikken om een redelijke overlevingskans te bieden voor de patiënten. Het aantal behandelingen in die andere 22 ziekenhuizen zou te laag zijn om de nodige ervaring op te doen. Studies zouden uitwijzen dat de overlevingskans in de ziekenhuizen met een grotere ervaring in die behandelingen vier maal groter is dan in de andere ziekenhuizen.

Op die uitspraken kwam er heel wat reactie. Heel wat ziekenhuizen en ook de gezondheidseconoom Lieven Annemans stelden dat die uitspraken toch wat te zwart-wit waren en dat men daar toch wel een vrij zware uitspraak doet over complexe situaties. Ik wil ook niet meegaan in dat ongenueanceerde debat waarbij men een heksenjacht organiseert op de zogenaamd 'slechte' ziekenhuizen. Ik vind dat geen goede zaak. Het zou de artsen en het medisch personeel van die ziekenhuizen oneer aandoen.

Wat voor mij wel belangrijk is, is de vraag of we in alle ziekenhuizen in Vlaanderen alle behandelingen voor elke mogelijke aandoening moeten aanbieden. De N-VA vindt het belangrijk dat er in de toekomst zeker door de artsen meer wordt samengewerkt rond behandelingen, zeker voor zeldzame aandoeningen. Ook zijn we van mening dat er een veel grotere mobiliteit moet zijn tussen ziekenhuizen. Daarvoor is er echter een politiek kader nodig en een stimulans voor de actoren op het veld.

Minister, zult u initiatieven nemen om die afstemming en samenwerking rond behandelingen – vooral voor zeldzame aandoeningen – te stimuleren en te faciliteren?

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, minister, collega's, de kwaliteitszorg stond deze week inderdaad in de actualiteit. De verklaring van het grootste ziekenfonds in verband met de vraag wat goede ziekenhuizen zijn voor de behandeling van slokdarmkanker vonden ook wij wat kort door de bocht. Men baseert zich namelijk op één indicator, namelijk het aantal ingrepen. Ik denk dat men kwaliteit niet kan meten aan één indicator.

Daarom vinden we het ook heel belangrijk dat het kwaliteitsindicatorenforum werkt en gewerkt heeft aan een pakket indicatoren. Het is belangrijk dat er gewerkt wordt aan een heel pakket en dat we de eerste meting in het najaar zullen kennen.

Maar ik heb er wel een paar bedenkingen bij. De ziekenhuizen zullen niet verplicht worden om mee te werken aan deze meting. Twee, minder positieve resultaten zullen niet bekendgemaakt moeten worden. Drie, de patiënten zullen verplicht zijn om de websites van verschillende ziekenhuizen te raadplegen. Er komt dus geen centraal informatiepunt. Vier, de patiënten zullen de gegevens zelf moeten interpreteren, ze zullen het zelf moeten uitzoeken.

Minister, hoe staat u tegenover deze gaten in het systeem? Hoe kunnen ze worden dichtgemaakt?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, inzetten op meer transparantie en zichtbaarheid van de kwaliteit van de zorg die ziekenhuizen aanbieden, is ontzettend belangrijk. Het is voor u geen geheim dat deze Vlaamse Regering daar zeer expliciet en actief heeft op ingezet. Natuurlijk moeten niet alle ziekenhuizen alles kunnen, dat moeten ze ook niet ambiëren.

Wij hebben momenteel een viertal initiatieven inzake zichtbaarheid en transparantie van kwaliteit. Natuurlijk doen we dat allemaal vanuit de overweging dat we voor de patiënt en zijn huisarts alles veel zichtbaarder willen krijgen.

Mevrouw De Vits, u verwijst naar de kwaliteitsindicatoren. Het zichtbaar maken van kwaliteit moet zorgvuldig worden voorbereid. De patiënt moet de gegevens inderdaad juist kunnen interpreteren. Hij moet dat kunnen doen aan de hand van gevalideerde indicatoren die ook internationaal erkend worden als zijnde relevant voor de kwaliteit van bepaalde behandelingen.

Het is een illusie te verwachten dat een overheid dat imperatief kan opleggen zonder draagvlak en bereidheid in de sector. Ik denk aan de beheerders en directies, maar uiteraard in eerste instantie aan de betrokken artsen. We zijn in Vlaanderen zover. Er is een groot akkoord.

Men is op dit moment, zoals u zegt, aan het registreren wat betreft een aantal zeer relevante indicatoren. Dat gebeurt in de orthopedie, de afdelingen moeder en kind, oncologie enzovoort. Het gaat om bekende ziektebeelden en behandelingen. Dat is een goede zaak. Het is juist dat we in dat initiatief enorm geïnvesteerd hebben in het betrekken van alle stakeholders. Het is juist, mevrouw De Vits, er zal nog verder dynamiek en ontwikkeling uit moeten volgen. Het Vlaams Patiëntenplatform is daarbij betrokken. Ze kijken zeer uitdrukkelijk door de bril van de patiënt. De ziekenfondsen zijn erbij betrokken, de universiteiten, en noem maar op.

Onze strategie was eerst een groot draagvlak creëren en zeer zorgvuldig opbouwen. Zorgen dat de patiënt alles kan begrijpen en interpreteren. Zorgen dat het platform en andere vertegenwoordigers voldoende betrokken zijn om ook aan de slag te kunnen met de resultaten. Uiteraard hebben we de ziekenhuizen aangezet om zelf het initiatief te nemen, te communiceren en transparant te zijn. Ere wie ere toekomt, het zijn de ziekenhuizen zelf die getuigen van een zeer proactieve aanpak. Ze hebben dit ernstig opgenomen. Ik ben zeer benieuwd, net zoals u, naar de resultaten.

Er is één sector waar naar aanleiding van een nieuw KB nieuwe mogelijkheden zijn ontstaan voor de aanvraag van erkenningen, en dat is de interventionele cardiologie. De Vlaamse overheid heeft die gelegenheid aangegrepen om onze bevoegdheid te gebruiken om aanvullend te normeren. Het besluit van de Vlaamse Regering is vorige week in het Staatsblad verschenen. Die sector zal als eerste verplicht worden om in te staan voor registratie die publiek moet worden gemaakt, namelijk de gegevens die de cardiologen samen naar voren brengen als zijnde relevant voor de kwaliteit van de behandelingen.

Zorginspectie bereidt het proactief bekendmaken van de inspectieverslagen voor. Dat gaan we volgend jaar doen. Ik ga volgende week op bezoek in een ziekenhuis dat als eerste spontaan zelf het verslag van Zorginspectie publiek zal maken. Dat is een grote stap.

Ook zal er volgende week op de site van het Vlaams Agentschap Zorginspectie een overzicht komen van de analyses die de inspectie horizontaal doet, aan de hand van de diverse inspecties in de diverse ziekenhuizen van de voorbije periode. Dat is ook een heel interessant document. Ten slotte hebben we ook een project ondersteund om ziekenhuizen aan te sporen te gaan voor een accreditatie door een internationaal erkend accreditatiebureau. Dat is een mooie illustratie van hoe we door overleg met artsen en beheerders tot resultaten kunnen komen, want van de 64 ziekenhuizen nemen er 58 op vrijwillige basis deel aan dat kwaliteitsproces. We hebben daar geen nieuwe regel voor gemaakt. Integendeel, voor die ziekenhuizen zullen we de inspanningen van Zorginspectie wat terugschroeven, zodat er wat administratieve verlichting komt.

Natuurlijk zijn we nu niet bevoegd voor de normen. Dat is duidelijk. We kunnen aanvullend normen opleggen als er al een basisnormering is. Na de staatshervorming zal Vlaanderen op dat vlak een grotere bevoegdheid krijgen. We zijn dus niet echt als eerste aan zet wat dat centraliseren betreft. Het is echter evident dat niet iedereen zomaar alles moet kunnen aanbieden.

Men moet echter ook voorzichtig zijn als men een zeer eenduidig verband legt tussen volume aan activiteiten en kwaliteit. Een dienst kan immers meerdere artsen tellen, en dan weten we ook niet wat elke arts aan activiteiten verricht. Er vallen dus een aantal beschouwingen bij te maken. Er is één Nederlandse studie die recent is uitgebracht en die dat heeft onderzocht. Ik zal die studie ook met de sector bespreken. Daarin zien we duidelijk het antwoord op de vraag of er altijd een relatie is tussen volume aan activiteiten en kwaliteit. Die onderzoekers komen tot de bevinding dat ze eigenlijk slechts voor een beperkt aantal behandelingen die relatie eenduidig en rechtstreeks vinden. Dan gaat het inderdaad over slokdarmkanker en een viertal andere interventies. Bijvoorbeeld de aidsbehandeling is daar een van, maar ook nog een aantal chirurgische behandelingen. Er is dus wel degelijk evidentie, maar toch moet men voorzichtig zijn. Ik vind die Nederlandse studie interessant wat dat onderwerp betreft, en ik zal die ook bespreken met de sector.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Twee zaken zijn belangrijk. Er is de transparantie voor de patiënten. Het is heel belangrijk dat zij een zicht krijgen op de kwaliteit van de zorg die wordt geboden. Dat is echter zeer complex. Ik meen dat het voor een patiënt niet eenvoudig zal zijn om zich op basis van die kwaliteitsindicatoren een juist beeld te kunnen vormen van de kwaliteit van de zorg. Ik wil benadrukken dat niet mag worden vergeten dat de huisarts in heel de begeleiding van de patiënt een belangrijke rol speelt. Hij moet de patiënt mee begeleiden bij het bekijken van de diverse documenten die zullen verschijnen op de diverse websites. Mevrouw De Vits zei het ook al: het zal niet eenvoudig zijn voor de patiënt om op elke website van ieder ziekenhuis te gaan zoeken waar nu de beste zorg kan worden aangeboden.

Het ander belangrijk element is dat we de zorg ook zo goed mogelijk moeten uitbouwen in Vlaanderen. Ik heb wat dat betreft niet echt een antwoord van u gekregen. Ik ben ervan overtuigd dat er daarvoor zeker een betere afstemming en samenwerking moet zijn tussen de ziekenhuizen, tussen de artsen. Er moet een goede mobiliteit tussen ziekenhuizen zijn. Ik heb

van u echter nog niet vernomen welke initiatieven u op dat vlak zult nemen om te zorgen voor een verbetering.

Mevrouw Mia De Vits: Met de kwaliteitsindicatoren is een goede voorzet gegeven, maar ik blijf erop aandringen dat de patiënten worden begeleid. Huisartsen en ziekenfondsen hebben op dat vlak een belangrijke rol te spelen. Ook moeten mensen duidelijke informatie krijgen via één centraal register. Volgens mij kan het niet dat dit zou worden gespreid over de diverse websites van alle ziekenfondsen.

We moeten verder gaan. Ook heel belangrijk zijn netwerkvorming, samenwerkingsverbanden en referentiecentra voor bepaalde aandoeningen, hoewel dat laatste niet voor alles kan. Minister, ik zou graag van u vernemen welke initiatieven u daartoe zult nemen, met de normering, maar vooral ook met de programmatie.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, eigenlijk heb ik een heel vreemd gevoel bij de actie van de Christelijke Mutualiteit. Ik vind het een vrij ongenueanceerde aanpak.

Het zal je maar overkomen. Wat moeten mensen die in een ander ziekenhuis behandeld worden voor slokdarmkanker, daarvan denken?

Niets is zo moeilijk vast te stellen als overlevingskansen. En daar gaat het precies om in de studie waar beide vraagstellers het over hadden. Dat is een lot dat je hebt. Je overlevingskansen hangen niet alleen af van een kliniek, ook niet alleen van je behandeling. Het hangt hoofdzakelijk af van een lot dat je bestempeld is.

De keuze van de kliniek waar je behandeld wilt worden, is ook afhankelijk van zeer veel andere factoren. Niets is zo moeilijk als gewaarworden dat ziekenhuizen een soort getouwtrek voeren rond een patiënt, om die patiënt toch bij hen te mogen behandelen. Als je als patiënt voelt dat een ziekenhuis aan jou aan het trekken is, omdat het een bepaald quotum moet halen, is dat heel lastig.

Minister, de patiënten moeten weten dat klinieken sowieso aan kwaliteitsbewaking doen, maar het is van bijzonder groot belang dat er speciale verpleegkundigen kunnen worden aangesteld, om precies die patiënten op de beste wijze te begeleiden.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, transparantie is een goede zaak, maar bij de gebeurtenissen van de laatste dagen heb ik toch ook heel wat vragen. Ik zie hier een beetje een opbod van mutualiteiten, die op basis van RIZIV-gegevens (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) bepaalde communicatie uitsturen over wat goede en slechte ziekenhuizen zijn, en dan onmiddellijk de reactie van u daarop, die zegt dat u de gevalideerde, juiste indicatoren hebt, die dan gebaseerd zijn op eigen registraties van de ziekenhuizen en die niet verplicht zijn.

Ik vrees dat, als er niet op een of andere manier afspraken worden gemaakt, we naar een soort veelheid van gegevens gaan die op de patiënten afkomen, gegevens die moeilijk te lezen zijn, zeker voor patiënten die minder hoog opgeleid zijn, en die niet goed zullen weten wat ze met al die gegevens aan moeten.

Minister, hebt u al contact gehad met de mutualiteiten, of bent u van plan om die contacten te leggen, om afspraken te maken, om in het belang van de patiënt een en ander te stroomlijnen en duidelijke afspraken te maken over wie gegevens naar voren brengt, wie die publiceert, via welke kanalen, en wie patiënten zal begeleiden om die gegevens goed te lezen?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Laat het duidelijk zijn, collega's: als liberalen staan wij ook volop achter transparantie en openbaarheid, maar dat is niet hetzelfde als paniekzaaijrij.

Ik sluit me dan ook graag aan bij alle opmerkingen en bedenkingen die door de andere collega's gemaakt zijn, want ik voelde mij ook echt niet goed bij wat zich de laatste dagen heeft ontwikkeld. Ik ben blij dat professor Annemans ons vandaag ook een waarschuwing heeft meegegeven voor wat er de laatste dagen is gebeurd.

We mogen niet vergeten dat er toch een aantal belangrijke randvoorwaarden zijn. Kwaliteitsindicatoren, akkoord, maar die moeten wetenschappelijk gevalideerd zijn. Dat mag niet gebeuren op basis van één criterium. Dat moet internationaal vergeleken kunnen worden. Er is een genuanceerd beeld nodig. De uitkomsten zijn niet altijd afhankelijk van de kwaliteit van de chirurgie. Heel veel andere variabelen spelen daarin mee. Collega De Waele heeft ernaar verwezen.

Begrijpbare communicatie is hier ook aangehaald. U hebt dat zelf ook gezegd, minister.

Ik voel me niet gelukkig bij wat de laatste dagen is gebeurd. Mutualiteiten zijn naar mijn aanvoelen niet de instanties die daarover moeten communiceren. Als daarover gecommuniceerd moet worden, op basis van een goed kader, is het door de overheid. Mutualiteiten zijn in ons land verstrengeld met ziekenhuizen. Minister, wie vindt u dat de communicatie hierover moet verzorgen: de overheid of de mutualiteiten?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik heb met veel aandacht geluisterd naar uw antwoord. Ook voor ons is transparantie heel belangrijk. Ik sluit me aan bij de kritische opmerkingen die een aantal sprekers hier hebben gemaakt.

Ik heb een beetje de indruk dat we hier te maken hebben met een opbod. Minister, ik wil ook opmerken dat de Christelijke Mutualiteiten hun ranking baseren op een vrij beperkte groep. Die groep is veel te beperkt om echte conclusies uit te trekken.

Ik betreur dat u voorbijgaat aan de toch wel zeer fundamentele opmerkingen van een aantal specialisten. Ik verwijs onder andere naar gezondheidseconoom Lieven Annemans, toch niet de eerste de beste op dit gebied, die waarschuwt voor de risico's die daarmee verbonden zijn. Hij zegt dat alles veel te zwart-wit wordt geformuleerd. Hij zegt ook dat rankings gevaarlijk zijn en aanleiding kunnen geven tot vergissingen.

Tot slot mogen we ook niet vergeten dat sommige ziekenhuizen uitblinken en goed zullen scoren voor bepaalde specialisaties, terwijl dat voor andere specialisaties minder het geval zal zijn. Het is belangrijk daar rekening mee te houden.

Eigenlijk had dit debat moeten plaatsvinden in de commissie in plaats van dit snel af te haspelen tijdens de plenaire vergadering. De waarde van dit debat is veel te groot. Ik hoop dat de commissievoorzitter nog de moeite wil doen om daarover nog een gedachtewisseling in de commissie te organiseren.

Minister Jo Vandeurzen: De patiënt en zijn huisarts hebben recht op een grote transparantie. Dat is voor mij een evidentie. Als ons kind of onze ouders naar het ziekenhuis moeten gaan, dan informeren wij ons ook. Het is evident dat de overheid moet trachten ervoor te zorgen dat die kwaliteit zichtbaar is. Ze moet daarvoor een beroep doen op alle stakeholders die moeten samenwerken om dat mogelijk te maken. Vooral wanneer het gaat over informatie die zorgvuldig moet worden behandeld, die niet zwart-wit kan zijn en die interpreteerbaar moet zijn, moet men kunnen rekenen op een grote participatie van alle betrokkenen.

De suggestie alsof de minister weer zou hebben gereageerd op een steekvlam, een incident of een initiatief van een of ander ziekenfonds, is absoluut ongelukkig. Het indicatorenverhaal, het accreditatieverhaal, de inspanningen van onze Zorginspectie voor het proactief openbaar maken van verslagen, zijn het resultaat van maanden- en jarenlang werk dat zich momenteel eindelijk kan concretiseren.

De vraag of dat leesbaar en interpreteerbaar is, vormt natuurlijk de basis waarop die oefening moet gebeuren. Vandaar dat het Vlaams Patiëntenplatform, de ziekenfondsen, de hoofdgeneesheren, de verschillende specialisten en de beheerders daarbij betrokken zijn. Die oefening moet kunnen rekenen op een draagvlak en een consensus. Wat men brengt voor diegenen waarvoor het bedoeld is, moet nuttig en bruikbaar zijn.

Het gaat hier over een proces. Eigenlijk moeten we een pluim geven aan iedereen die daaraan meewerkt omdat dit eindelijk gebeurt zonder imperatieve regels die het succes in deze fase zeker zouden hypothekeren. Dit moet ons tevreden stemmen. We zijn die evolutie in Vlaanderen aan het doormaken, en dat is een goede zaak.

Het spreekt voor zich dat de overheid de samenwerking tussen ziekenhuizen en tussen verschillende associaties van artsen moet stimuleren waar dat mogelijk is. Dat gebeurt via de normering. Er zijn erkenningscriteria en programmatiecriteria. Daar kan een Vlaams minister momenteel relatief beperkt mee aan de slag. Dat zal na de staatshervorming beter zijn. Waar mogelijk, en ik geef het voorbeeld van de interventionele cardiologie, hebben we niet gearzeld om daar gebruik van te maken. We hebben ook diensten via dat besluit aangezet tot meer geïntegreerde vormen van samenwerking in de vorm van ziekenhuisassociaties. We hebben ook niet getwijfeld om onze regelgeving daartoe aan te passen en onze aanvullende normering te gebruiken.

Als ziekenhuizen een beroep doen op de overheid voor VIPA-subsidies (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden), dan zijn er zeker een aantal onder u die kunnen bevestigen dat de bevoegde minister er alles aan doet om wie daarvoor aanklopt, ertoe aan te zetten om samen te werken, de schaarse middelen zo goed mogelijk te besteden en de kwaliteit van de zorg optimaal te maken.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik ben blij te horen dat u verder initiatieven zult nemen en ondersteuning zult geven aan de samenwerking tussen artsen en ziekenhuis. Het is heel belangrijk dat zoiets van onderuit groeit. De overheid mag dat niet opleggen, maar ze moet het wel stimuleren. Ik heb begrepen dat u dat ook wilt doen.

Wij staan volledig achter de kwaliteitsindicatoren. Volgens mij heeft iedereen in het Vlaams Parlement verklaard achter dit proces te staan. De transparantie is voor de patiënt noodzakelijk. Het stuit dan ook tegen de borst dat alle inspanningen die de minister en anderen de afgelopen jaren en maanden hebben geleverd door dergelijke uitspraken worden tenietgedaan.

Mevrouw Mia De Vits: Dit is een complexe materie. De vraag hoe kwaliteit wordt gemeten, is niet zo gemakkelijk. Volgens mij kunnen we iets leren van de situatie in Nederland en in Zweden, waar dit reeds lang in werking is getreden.

Het debat is, zeker in het Vlaams Parlement, van start gegaan. Het is niet de laatste keer dat we het hierover zullen hebben. Voor ons bestaat het ultieme doel eruit dat de patiënt goede zorgen krijgt en weet dat hij goede zorgen zal krijgen op de plaats waar hij heen gaat.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jo De Ro, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroij betreffende het stopzetten van de openbareomroepactiviteiten in Griekenland – 2115 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Sas van Rouveroij bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren

Bart Tommelein, Jo De Ro, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroijs betreffende het stopzetten van de openbareomroepactiviteiten in Griekenland.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, dit is een heel actuele situatie. De Griekse regering heeft eerst beslist de activiteiten van de openbare omroep volledig stop te zetten. Ten gevolge van een beslissing van de Griekse Raad van State is die beslissing tijdelijk opgeschort.

Met dit voorstel van resolutie wil ik de Vlaamse Regering vragen er bij de Griekse regering op aan te dringen de onafhankelijkheid van de redacties en van de berichtgeving te waarborgen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van de heren Bart Tommelein, Jo De Ro, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroijs betreffende het stopzetten van de openbareomroepactiviteiten in Griekenland naar de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking verwezen.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het landbouw- en visserijbeleid – 1978 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 5

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

- 95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 94 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

- 91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 90 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, ik heb deze voormiddag, tijdens de artikelsgewijze bespreking, al toegelicht dat ik me zou onthouden. De ondoordachte beslissing om een amendement op artikel 40 in te voegen, heeft voor de sector te verstrekken gevolgen. Om die reden heb ik me bij de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet onthouden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende de toegankelijkheid van publieke plaatsen voor personen met een assistentiehond
– 2001 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

94 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
94 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden. (*Applaus. Op de publiektribune blaffen honden.*)

Ik moet zeggen dat de discipline van die assistentiehonden in het publiek het Vlaams Parlement tot voorbeeld strekt. (*Gelach. Applaus*)

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen
– 2017 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

94 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord;
31 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

90 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het wetboek van 23 november 1965 van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen en de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend in Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993, wat betreft de aanhaling en de inbeslagname van voertuigen en het opstellen van processen-verbaal – 2030 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

- 91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 91 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake energie – 2031 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

- 91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 56 leden hebben ja geantwoord;
- 35 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de artikelen 7bis en 12 van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een Eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993

– 2047 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

90 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
90 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het Protocol dat op 20 oktober 2010 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden werd ondertekend tot wijziging van het Verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ter uitvoering van artikel 4, §4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten

– 2048 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
91 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Van Malderen, de dames Tinne Rombouts, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck en de heer Chokri Mahassine betreffende het Vlaamse beleid ten aanzien van jeugdhuizen – 1834 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

- 95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 64 leden hebben ja geantwoord;
- 31 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Chokri Mahassine en de dames Katrien Schryvers, Danielle Godderis-T'Jonck, Elisabeth Meuleman en Ulla Werbrouck betreffende de optimalisering van het middenveld Kinderrechten – 2003 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

- 95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 64 leden hebben ja geantwoord;
- 31 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sonja Claes, Vera Van der Borght, Mia De Vits, Lies Jans en Mieke Vogels, de heer Lode Vereeck en mevrouw Katrien Schryvers betreffende de infrastructuursubsidiëring van woonzorgvoorzieningen – 2078 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

- 95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 95 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

GEZONDHEIDSDOELSTELLING 'Vaccinaties'

– 1977 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de gezondheidsdoelstelling.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

- 94 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 94 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de gezondheidsdoelstelling aan.

■

MOTIE van de heren Dirk Peeters en Ivan Sabbe, mevrouw Mieke Vogels, de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heer Lode Vereeck tot besluit van het op 19 juni 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding

– 2117 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

- 94 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 21 leden hebben ja geantwoord;
- 70 leden hebben neen geantwoord;
- 3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Schryvers.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb een stemafpraak met de heer D'Hulster.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik heb een stemafpraak met collega Meremans.

■

MOTIE van de heer Jan Penris, mevrouw Marijke Dillen en de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem en Wim Wienen tot besluit van het op 19 juni 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding

– 2118 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

- 94 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 14 leden hebben ja geantwoord;
- 75 leden hebben neen geantwoord;
- 5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Dirk Van Mechelen en Sas van Rouveroij tot besluit van het op 19 juni 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente ontwikkelingen in het dossier van de Oosterweelverbinding

– 2119 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

- 92 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 29 leden hebben ja geantwoord;
- 53 leden hebben neen geantwoord;
- 10 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik heb mijn eigen motie niet goedgekeurd omdat ik een stemafpraak heb met de heer Koen Van den Heuvel.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 26 juni 2013 om 9.30 uur en 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.34 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borgh, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri, Dirk de Kort, Sas van Rouveroij.

Afwezig met kennisgeving

Robrecht Bothuyne, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Lode Ceysens, Gwenny De Vroe, Tine Eerlingen, Pieter Huybrechts, Bart Martens, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Wilfried Vandaele, Marleen Van den Eynde, Jurgen Vanlerberghe, Mercedes Van Volcem: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Koen Van den Heuvel: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Michèle Hostekint, Luckas Van Der Taelen: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Griet Coppé

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy

Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Patricia De Waele

■

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Fientje Moerman, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Vera Celis, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke

Dillen, Peter Gysbrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Jan Penris, Björn Rzoska, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Mieke Vogels, Wim Wienen

■

Stemming nr.6:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.8:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Fientje Moerman, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.9:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Fientje Moerman, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.10:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.11:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Ludo Sannen, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.12:

JA-stemmen:

Bart Caron, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Penris, Peter

Reekmans, Björn Rzoska, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Karlos Callens, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Fientje Moerman, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr.13:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Fientje Moerman, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Björn Rzoska, Mieke Vogels

■

Stemming nr.14:

JA-stemmen:

Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Fientje Moerman, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Sas van Rouveroij, Marc Vanden Bussche, Christian Verougstraete, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Vera Celis, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Dirk Van Mechelen, Lode Vereeck, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck

■